N:r 1. ÅRG. 43 10 JAN. 1938 PREN.-PRIS 2: 25

MISSIONSTIDNINGEN

SINIMS LAND

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

JAG HAR SÅ MYCKET ATT TACKA FÖR.

Av **Carl Boberg.**

Jag har så mycket att tacka för;
Jag kan ju tala, jag ser, jag hör,
har friheet och bröd och kläder.
Se, solen skiner jämväl på mig!
Och vänner har jag på livets stig,
och fågelns kvitter mig gläder.

Jag har så mycket att tacka för;
Jag slipper dväljas, där åskan kör
och stridernas eldar brinna.
Då kvällen budar till nattens ro,
jag styr som fågeln till fredligt bo
att vila till morgonen finna.

Jag har så mycket att tacka för,
ty Herren dagligen gott mig gör,
allt under det tiden skrider.
Jag har hans ord med dess ljusa trost,
får böja i bön till Gud min röst,
då hjärtat frestas och lider

Jag har så mycket att tacka för —
men Herren ofta dock klagan hör;
Ack ve. mitt själviska hjärta!
Det har så svårt att Guds godhet se,
att riktigt helt sig åt Herren ge
i både glädje och smärta.

Jag har så mycket att tacka för,
men hinner aldrig, till dess jag dör,
bli färdig med lovets sånger.
Men när jag mist det, som bindrar nu,
jag lovar Herre, att då skall du
få höra dem tusen gånger!

STÅNDAKTIGHET.

Ett år har gått till ända. Ett nytt har kommit. Under det förflutna ha vi på mångahanda sätt ganska kraftigt blivit påminta om vikten av att äga ståndaktighet. Den närvarande tiden vittnar icke mindre kraftigt om detsamma. Vi behöva akta på apostelns maning: "Låten ståndaktigheten hava med sig fullkomlighet i gärning." Det ter sig ju för våra ögon som vi nu äro på väg att möta förhållanden, där det skall prövas om vi äga den ståndaktighet som visar sig vara provhållig i gärning.

Profetens utsaga: "Ett rytande över folket höres på den dagen, likt rytandet av ett hav; och skådar man ned på jorden, se, då är där mörker och nöd, och ljuset är förmörkat genom töcken", beskriver på ett målande sätt det närvarande världsläget. Härhemma råder olycksbådande oro, därute i Kina härskar nöd och ångest. Kunna vi med ståndaktighet möta vad som skall komma? Äro vi fyllda av den Andens kraft, som gör oss till "mer än segervinnare"? Drivas vi, ja, tvingas vi av den kärlek, som åsidosätter egna intressen för Guds rikes, hava vi det sinne som Jesus hade, han som utblottade sig själv för vår skull? Får han bli för oss allt det han vill, då skola även vi bliva ståndaktiga såsom han var, han som blev lydig intill döden, ja, ända intill döden på korset. Vi behöva tänka på honom för att icke tröttna. Då kampen och nöden drar ut på tiden, kunna vi lätt tröttna och den första kärlekens iver svalna.

Vi känna helt visst djupt deltagande med våra Syskon därute på missionsfältet, omvärvda som de stundligen äro av krigets fasor. Vi prisa Gud att de äro ståndaktiga, ty sålunda kan missionens gärning vinna sin fullkomning. Men vi veta att de längta efter vårt ståndaktiga stöd. Vi påminnas ofta om att de längta efter livstecken hemifrån. Breven ha på sista tiden kommit så sällan. En känsla av övergivenhet har velat bemäktiga sig dem, en erfarenhet som vi, som äro omgivna av våra älskade, knappast kunna helt fatta. Och de därute ha ej endast sin egen nöd att bära. De stå mitt i skaran av andra lidande, som i sin nöd och ångest söka tröst och hjälp hos dem. Stödja vi dem så, att de äga möjlighet att giva dessa hjälp?

Det är anmärkningsvärt, att den svåra nödtiden därute erbjuder särskilt stora möjligheter att vinna mycket för Guds rike. Det vore i hög grad beklagansvärt om ej dessa utnyttjades. Vi behöva verkligen ståndaktighet för att kunna göra Guds vilja och så få vad utlovat är. Det känns så underligt, ja, det känns så ansvarsfullt att ha kommit i det läge vari vi f. n. i vårt missionsarbete stå. Vi ha kommit in i en verklig brådtid. Män och medel, gods och guld väntar nu vår Herre att få av de sina. Han behöver dem. Äro vi villiga att strax släppa dem? (Matt. 21: 3). Vår konung är värd att få dem.

Vad vårt hemarbete angår, har Herren även velat fostra oss till ståndaktighet och tro under detta förflutna år

liksom under de föregående. Han har därför gång på gång satt oss på prov. Han har velat se om vi velat vara stilla och vänta efter honom och på hans hjälp. Hos oss har det brustit i mycket, men han har varit trofast, trofast att förlåta, trofast att hjälpa. Med djup känsla av tacksamhet tänka vi på denna hans nåd och kärlek. Och därför tro vi ock, att vi skola få sluta även detta år liksom vi fått göra alla de förgående med att resa vår hjälposten, Eben-Haesar (1 Sam. 7: 12). Vi ville därför bedja våra vänner med oss höja lovets sång till vår trofaste Gud, ty han har gjort härliga ting.

Med djup känsla av tacksamhet tänka vi ock på den stora skara av Vänner härhemma, som så uthålligt framburit offer och gåvor till Herrens altare för den heliga tjänsten, som ej tröttnat i kärlekens gärning. Edert arbete, säger aposteln, är ej fåfängt i Herren.

"Stilla, ja, allt mera stilla
Låt mig gå och tjäna här,
Lika trogen i det lilla
Som uti det mera är!
Medan livets timmar ila,
Kan väl mycket hända mig,
O, men låt mig alltid vila
Tyst och stilla blott vid dig!"

Erik Folke.

I OROSTIDER.

Då vi blicka tillbaka över det år, vid vars slut vi stå, finna vi att de orosmoln, som förmörkade dess begynnelse, snarare tätnat än skingrats, ja, att de urladdat sig på åtskilliga håll och ej minst över det land som på ett särskilt sätt är föremål för våra böner, vårt arbete och våra offer, detta Kina som ofta med en viss stolthet talat om sin under årtusenden obrutna odlings historia. Nu stå Kinas vänner undrande, hur den kris skall sluta som landet just genomgår. Med obarmhärtig hänsynslöshet har det angripits av en fiende som är det ojämförligt överlägset i fråga om mekaniska hjälpmedel och teknisk duglighet och som inriktat sina angrepp på de känsligaste punkterna av Kinas väldiga kropp. Även om stora områden i landets inre ännu icke erövrats, äro dock de flesta och viktigaste kuststäderna i angriparens våld, och han kan därmed liksom strypa sitt offer.

Inför detta läge undrar man, hur det är möjligt för Chiang-Kai-shek, hans maka och andra ledande personer, som söka sin kraft i Jesus Kristus, att bevara sin gudsförtröstan. Envar som läst den gripande skildringen av marskalkens fångenskap i Sian-fu och befrielsen därur genom makans modiga ingripande, måste ha fått det starkaste intryck av dessa bådas tro på Gud och deras ädelt kristna karaktär. Denna tro har också varit ledstjärnan i det omfattande och i märklig grad framgångsrika arbete som de nedlagt på att ena, rena, lyfta och socialt ut-

veckla sitt land. Just då detta verk syntes närma sig ett viktigt mål, kommer så detta förintande slag som krossar allt vad de med mycken möda byggt upp. Här ställas de och många med dem inför ett fruktansvärt trosprov.

Se vi på vår egen missions fält, kunna vi ju med innerlig tacksamhet konstatera, att intill denna stund varken enskilda missionärer eller någon missionsegendom blivit utsatt för direkt skadegörelse, om än våra missionärer och många församlingsmedlemmar fått söka sin tillflykt i de utgrävda skyddsrummen, då signaler givits om att japanska bombplan närmat sig deras stationer. Men vad månde väl den närmaste framtiden bära i sitt sköte? Vissa av våra stationer ha säkert sådan strategisk betydelse, att de under givna förutsättningar skulle bli föremål för särskild uppmärksamhet från angriparnas sida. — Och dessa äro inte synnerligen långt borta.

Under sådana förhållanden är det med den största glädje och tacksamhet som vi ur de brev, som nå oss från våra kära missionärer, utläsa att de äro vid gott mod och tydligen ha för avsikt att stanna på sin post vad som än sker. Detta är en yttring av det trosmod som man älskar att finna hos Jesu Kristi lärjungar och efterföljare, det trosmod som kom Paulus att skriva till församlingen i Korint "Lovad vare vår Herres, Jesu Kristi, Gud och Fader .... som tröstar oss i all vår nöd, så att vi genom den tröst vi själva undfå av Gud kunna trösta dem som äro stadda i allehanda nöd. Ty såsom Kristus-lidanden till överflöd komma över oss, så kommer ock genom Kristus tröst till oss i överflödande mått. .... Vi vilja nämligen icke lämna eder, käre bröder, i okunnighet om, vilken nöd vi fingo utstå i provinsen Asien och huru övermåttan svårt det blev oss, utöver vår förmåga, så att vi till och med misströstade om livet. — Och ur sådan dödsnöd frälste han oss, och han skall än vidare frälsa oss — — — Också I stån oss ju bi med eder förbön." (2 Kor. 1 : 3—5, 8, 10, 11). De sista orden anvisa även oss den uppgift som åligger oss gentemot våra älskade syskon på fältet. Mer än någonsin må vi vara trogna i vår förbön för dem, för Chiang-Kai-shek och hans maka och för hela Kina. Men vi böra också vara trogna i vårt ekonomiska understöd. Kriget har orsakat en mycket kännbar stegring i levnadskostnaderna, varunder också våra missionärer få lida.

Orostider äro emellertid icke endast av ondo. Meddelanden från skilda håll giva vid handen att den nöd, under vilken Kina nu lider, framtvingat en ödmjukhet och en mottaglighet för evangelii budskap som ingalunda alltid varit förhanden. Våra missionärer finna därför många dörrar öppna som förr voro stängda. Också detta må vi ha för ögonen i vår bön. Den bör icke endast gälla skydd och hjälp för våra syskon, utan också kraft och frimodighet att gå in genom dörrarna och vinna själar för Herren, medan dagen varar.

Karl Fries.

†

Knut Bergh.

"När så frukten är mogen, låter han strax lien gå, ty skördetiden är då inne." Mark. 4: 29.

Dessa ord kommo oss i minnet, då budskapet nådde oss att vår älskade och vördade broder och vän, doktor Knut Bergh, den 26:te december stilla och fridfullt fick ingå i sin Herres glädje. Hade han fått leva till den 13:de januari, skulle han hava fyllt 86 år. Med honom bortgick en av Svenska Missionens i Kina äldste vänner och en dess i alla avseenden bäste. Ty med sina förböner, sina offergåvor och sin personliga kärlek till alla Missionens medlemmar var han i allt den trofaste vännen och stödjaren.

Redan så tidigt som 1897 inträdde han som rådgivande ledamot i Kommittén för Svenska Missionen i Kina, och från och med 1926 har han varit suppleant i samma kommitté.

Vår vän var född i Ryssby socken av Kronobergs län på egendomen Sunnerå, som ägdes av fadern, majoren vid Kronobergs Regemente Carl Bergh. Under studietiden i Lund blev han vunnen för Gud. Det var på sjuttiotalet, då väckelsens vindar blåste kraftigt i vårt land. Syskonskaran var stor, icke mindre än tio stycken. Bland dem fick Herren vinna en icke ringa skara och till sist den gamle fadern. Modern hade tidigare avlidit. Den unge Knut studerade till läkare. Sin första befattning fick han som provinsialläkare i Hemse på Gottland. På grund av samvetsbetänkligheter kunde han icke avlägga den då ännu befintliga läkareeden. Han tog avsked från sin befattning och ägnade sig sedermera åt läkareyrket som privatman, först någon tid i Norrköping, sedan i Tranås. Här tillbringade vår vän en lång och verksam tid av sitt liv. Förenad i ett sällsynt lyckligt äktenskap med Jenny Schön växte upp kring dem tre döttrar, fru Ester Rundbäck, fröken Naemi Bergh och fru Mary von Malmborg. Hemmet var ett verkligt missionshem, i det att missionärer från olika missionssällskap alltid voro dit välkomna, missionsmöten ordnades, missionslitteratur från in- och utlandet lästes och spreds. Tillsammans gjorde familjen upprepade gånger besök till olika platser i utlandet och skaffade sig därigenom många vänner och förstahands underrättelser om Guds rikes utbredande.

Varje år brukade sparbössorna för Svenska Missionen i Kina tömmas i missionskyrkan i Tranås, och påföljande dag samlades en skara inbjudna vänner i hemmet, då någon hemmavarande missionär talade om missionen, särskilt då om Kinamissionen. Ett sådant möte var planlagt att äga rum den fjärde januari 1938, men så kom hembudet, och den dagen blev i stället vår älskade broders stora högtidsdag, den dagen då den jordiska tälthyddan, förut nedbruten, skulle gömmas i jordens stoft vid sidan av hans avlidna maka.

Stort blir det tomrum vår hemgångne broder lämnar efter sig. Vi behöva så väl män som i likhet med honom helt stå på den fasta grunden, försoningen genom Jesus Kristus, som helhjärtat kämpa trons goda kamp och som nit-

älska för sina medmänniskors eviga väl. En sådan man var Knut Ludvig Bergh. Vi tacka Gud för det ljusa minne han efterlämnar, för allt vad han varit för vår mission, och vi vilja utbedja Missionens vänners förböner för de efterlevande ävensom att Gud i sin kärlek måtte utse en person som är lämpad att fylla hans plats inom kommittén.

Huru hava icke hjältarna fallit i striden. 2 Sam. 1: 27.

August Berg.

FRÅN REDAKTION OCH EXPEDITION

Ett gott nytt år

med rik välsignelse och nåd från Gud att bliva till välsignelse tillönskas hjärtligt alla läsare av Missionstidningen Sinims Land!

Bönemötena för S. M. K.

Tisdagsbönemötena för S. M. K. *i Betesdakyrkan,* Floragatan 8, Stockholm hållas fr. o. m. *tisdagen den 11 dennes* med början *kl. 7 e. m.*

Bönestunder på S. M. K:s exp., Drottninggatan 55, hållas *varje fredag kl. 2 e. m.* fr. o. m. *fredagen den 14 januari.*

Vi inbjuda på det varmaste till dessa möten för gemensam bön och vilja samtidigt erinra om behovet av förbön för såväl vårt hemarbete som för verksamheten på fältet och läget i Kina. Må vår tidnings läsekrets både enskilt och gemensamt med andra i bön hågkomma dessa böneämnen och då även tacka Gud för all hans nådefulla omvårdnad om oss, som ger så rik anledning till tacksägelse.

Till alla våra förebedjande vänner rikta vi också härmed vårt varma tack för troget bistånd: "Jag vet, att detta skall ända mig till frälsning *genom eder förbön* och därigenom att Jesu Kristi Ande förlänas mig", läsa vi i Fil. 1: 19. Tänk huru högt Paulus värdesatte filippernas förbön! — Vi ha anledning tacka för förbön och att bedja därom, då den är av sådant värde. Mottagen alltså vårt varma tack!

Kinalänkarna i Stockholm

äro *torsdagen den 13 dennes* inbjudna till *Konrad och Britta Lambert,* Sturegatan 13, *kl. 7 e. m.* Varmt välkomna!

De senaste underrättelserna från Kina.

Ett brev från vårt fält i Kina har anlänt, daterat så sent som den 11 dec. Förhållandena voro då ännu alltjämt relativt lugna på våra missionsstationer. Missionärerna voro glada över att få vara kvar i arbetet, och arbetstillfällena voro rika. Bl. a. var arbete med flyktingehjälp i full gång och gav rika tillfällen till tjänst och vittnesbörd. Må vi tacka Gud för missionärernas frimodiga tjänst och för tillfällen därtill, som beredes dem. Må vi ock bedja Herren giva allt vad de behöva för den tjänsten. Flyktingehjälpen kräver t. ex. även ekonomiska resurser.

Från fröken Ebba Vidén i Hongkong ha vi också haft brev. Hon var tacksam och glad att få vara hos Judith Hultqvist under hennes sjukdomstid. Beträffande vår kära Judith Hultqvists sjukdom var ej något särskilt nytt att meddela, då brevet skrevs den 20/12. Må dessa kära vänner också alltfort få vara burna i förbön!

Hemkommen missionär.

Fröken *Maja Lundmark* anlände till Stockholm den 29 dec. och fortsatte på kvällen samma dag resan till Skellefteå, där hennes adress är Kanalgatan 44. Resan från Kina hade varit god.

Vi hälsa fröken Lundmark varmt välkommen och tillönska henne välsignelse och vederkvickelse under vistelsen i hemlandet.

Bedjen!

Våra hjärtan gripas djupt då meddelanden komma om huru den ene vännen efter den andre kallas hem till Gud.

Det kan bli så på en del platser, att de som älska Gud och hans verk bli mycket få. Även genom brev kan man få lära känna förhållandena, och genom brev ljuder saknaden och tomheten men också den djupa kärleken.

I dag på morgonen kom ett brev från en plats, varifrån varje år denna tid sparbössemedel från flera vänner kommit.

Det har legat så oändligt mycket kärlek i dessa skrivelser och i gåvorna. Namnen på givarna ha varit uppräknade samt summan, som var i de olika sparbössorna. Så började namnens antal minskas, först saknades ett men sedan har det gått fort. Minnes jag rätt, var det två namn förra året. I dagens brev var det endast ett, den andre vännen hade fått hembud. Men den som nu står ensam skriver: "Må vi ej förtröttas att göra vad gott är utan bedja Gud om nya krafter och Guds hjälp för Kinas blödande folk."

Detta kom som en väckelse till oss, och vi önska att få föra det vidare.

Låt oss endräktigt bedja Gud om nya vänner och medarbetare för Missionsgärningen i deras ställe som fått lägga ned vandringsstaven. Allt fort måste det ljuda framåt, inget stillastående får inträda då det gäller arbetet för Guds rike.

Du som läser detta, vill du vara med?
Vill du utbedja flera arbetare?

Lisa Blom.

Från Yuncheng Sha.

"Så varen ock I redo; ty i en stund, då I icke vänten det, skall Människosonen komma." Luk. 12: 40.

Denna text fick jag vid min utresa till Kina denna gången, och den hänger på väggen i mitt arbetsrum över min "böneplats". Huru har den icke talat till mig! "Varen redo!" Vilken stund som helst kan ett flygplan komma, och man vet icke vad det kan föra med sig. Gud har i sin oändliga nåd skonat oss hittills. Vi ha endast behövt gå ned i skyddsgrottan ett par gånger för övning och ett par gånger för falskt alarm. Vår grotta är, så vitt vi kunna förstå, ganska säker.

Flick- och Bibelskolan började den 25 aug. Det ord, vi då fingo från Herren, var: "Min nåd är dig nog". Detta ha vi fått erfara under de snart 3 månader skolorna varit i gång. Hans nåd har varit ny varje morgon. Den har burit oss igenom, då alla rykten, vi fått höra, velat oroa sinnet. Elevantalet har i Flickskolan varit 45 och i Bibelskolan 17. Lärarepersonalen har i huvudsak varit densamma som förut. Pastor Gaos fru har dock lämnat oss efter 10-årigt arbete. En lärarinna, som gått i vårt Folkskoleseminarium, och en av de på våren nyutexaminerade lärarinnorna ha varit anställda i höst. En av fröken Maria Petterssons barnhemsflickor, som genomgått vår Folkskola och sedan studerat vid ett Bibelinstitut, har också hjälpt till med undervisningen. Herren har verkat ibland oss till själars frälsning och till stadfästande i nåden hos dem, som förut trott på Honom.

Den 26 okt.—2 nov. hade vi den stora förmånen ha doktor Sung ibland oss. Vi undrade nog, om det skulle bli möjligt för honom att komma. Men som svar på mycken bön öppnade Herren väg för sin tjänare. Vi fingo ha det lugnt just så länge mötena pågingo. Sedan har här varit sådan oro i sinnena, att det skulle varit omöjligt att samlas. Söndagen före d:r Sungs möten hade vi "stormöte", då 12 personer döptes, bland dem en skolflicka och två kvinnor i Bibelskolan. Söndagen efter avskildes vår evangelist Yang Yao-djang till äldste. D:r Sung hade 3 möten dagligen, vilka alla föregingos av inlärande

av körer, lämpade för det budskap, som sedan skulle frambäras. Bibelns viktigaste sanningar förkunnades med kraft. Jesus Kristus korsfäst för våra synder var huvudtemat. Sista aftonen uppkallades ledarna på plattformen, kineser och missionärer, och Guds välsignelse nedkallades över oss. Förut hade tillkännagivits, att 52 män och kvinnor mellan 16—36 år förklarat sig villiga att inviga sina liv åt Herren för att tjäna Honom. 19 predikogrupper bildades med 72 medlemmar. Doktor Sung hade fått bedja med 475 personer, frälsta och ofrälsta.

Efter mötena reste en del av våra elever i såväl Flickskolan som Kvinnoskolan hem. Skolorna upplöstes dock icke, utan vi ha fortsatt med ett fåtal elever. Den ena efter den andra lämnar oss likväl. Lärarinnorna med undantag av en äro kvar. Vår bön och vårt hopp är, att Herren skall giva oss någon annan uppgift, om skolorna sluta. Flera kristna ha begärt att få flytta hit, om eller när striden närmar sig dessa trakter, och då blir det ju tillfälle hjälpa dessa. En familj har redan kommit. Många av invånarna i staden ha lämnat och rest till andra provinser eller till, som de tro, säkrare platser, på närmare håll. Butikerna stängas, och det är redan svårt att få köpa en del saker. Vi hålla på att proviantera.

Det är gott veta, att vi äro i Herrens hand. Icke ett hår skall falla av vårt huvud Hans vilja förutan. Må Ni, kära Missionsvänner, hålla oss uppe med förbön, ej med fruktan, utan med trosfrimodighet! "Ty att leva, det är för mig Kristus, och att dö, det är för mig en vinning." Fil. 1: 21.

Yuncheng d. 19 nov. 1937

Frida Prytz.

Utdrag ur brev.

De senaste dagarna ha vi erhållit många kinabrev och införa härnedan en del utdrag ur dessa.

Missionär *Carl Blom* skriver i brev, dat. den 17 nov.

Man vet ju inte hur det går med posten i dessa tider, men vi tycka, att den går fram ganska bra här i Kina, och därför våga vi hoppas den går hem ock, även om den kommer fram sent.

För närvarande har ju det mesta av verksamheten fått läggas om till mindre framträdande former. Vi ha nödgats upplösa Goss-skolan här. Flickskolan och Kvinnoskolan ha ännu en del elever, så att de fortsätta. Manliga Seminariet skulle upplösas, ty det blev blott fem elever kvar till slut, men nu ha fem kommit åter, och under sådana förhållanden synes det värt att fortsätta arbetet efter de förutvarande linjerna, så mycket som vi kunna få ro och fred till.

Våra hjärtan äro tunga om dagarna vid tanken på Judith Hultqvist. Ett brev, som vi erhöllo i går, gladde oss mitt i sorgen, ty Ebba Vidén säger, att Judith får avlägga ett så härligt vittnesbörd med sin frimodiga glädje och sitt strålande ansikte mitt under plågorna och inför dödens port. Jag undrar, om det är för någon därnere, som särskilt behövde den hjälpen, och för vilkens skull Herren sände henne dit ner. Utan frukt blir det säkert ej.

Vi hålla på med vårt dagliga arbete här, men omväxling ha vi nog fått den sista tiden i form av gäster, utländska resande, ett par, tre grupper missionärer på väg ut ur provinsen. Det är ju gott att få vara till hjälp i alla dessa avseenden och låta doften av Jesu Kristi kärlek sprida sig vida omkring. Den 18:de nov. Jag minnes i dag överfallet utanför Loyang för 26 år sedan. Det såg inte hoppfullt ut då för oss, och ändå, som Paulus sade, stå vi än i dag och vittna inför både små och stora! Det skall bli underbart att se, hur Herren ordnar upp det som nu håller på att hända. — — —

För oss missionärer som stanna har jag den livligaste övertygelse, att detta har en ofantlig betydelse ej blott för vad vi kunna göra under orostiden, utan lika mycket för det intryck vårt kvarstannande kommer att utöva på

folket omkring, och de tillfällen att verka, som därigenom komma att beredas oss. Även om vi, eller somliga av oss, få släppa till livet, är jag viss, att våra efterträdare skulle finna öppna dörrar, där det skulle ha varit stängt, om vi lämnat fältet. — — —

Nu "Gott nytt År!" Måtte det bli ett nådeligt Herrens år för oss alla.

Missionär *Åke Haglund* skriver från Juicheng, Sha. den 19/11.

Att vår snälla Judith Hultqvist saknas, det behöver jag ej nämna. Överallt är det så tomt efter henne. Våra kineser, särskilt kvinnorna, tycka det är förfärligt svårt, att hon ej skall komma tillbaka. — — —

I förra veckan hade vi stormöte i Yungtsi. Mycket folk kom tillsammans. I höst fingo vi döpa 7 personer. Må de bli bevarade! Tvenne utomstående talare hade församlingen kallat, och dessa framburo ett fulltonigt evangelium. Gösta Goës och jag voro så glada över allt Gud gjorde i vår mitt. — — —

Vi veta, att Ni alla följa oss i förbön. Framtiden är för oss okänd, men Gud har oss i sin vård. "Gud är vår tillflykt och vår starkhet, en hjälp i nöden, väl beprövad. Därför skola vi ej frukta."

*

Fru *Gerda Carlén* skriver samma dag.

Det är underliga tider härute, tider av nöd och luttring på olika sätt. Det är ej lätt att samla folk under sådana förhållanden. På måndag, den 22, skola vi börja bibelkurs för kvinnorna, om det är några som våga komma.

Vårt stormöte i okt., var talrikt besökt, och Herren var ibland oss. O vad jag tackar Gud för blodet och dess bevarande makt och för att vi ständigt få vara under dess skydd.

Det kommer att bli en underlig Jul, jag är dock så tacksam att få stå kvar på min post. Det är en hjälp för de kristna att vi lida med och deltaga i deras närvarande betryck. Herren är vår tillflykt och starkhet, ett stöd som ej vacklar. Att mycken bön är i verksamhet för oss känna vi. Tack till alla!

By i Talidistriktet.

*

Fröken *Thyra Lindgren* skriver från Tali den 11/11.

— — —

Sedan jag kom tillbaka efter sommaren, har jag varit ute ett tag på landet. Den 22/10—25/10 hade hela bibelskolan lov för att vara ute på landet och arbeta. Eleverna voro uppdelade i sex grupper. Jag var med en grupp till en av våra utstationer. Vi hade mycket folk på söndagens möten och likaså ute

i de byar, vi besökte. I en liten by sålde vi 15 bibeldelar och delade dessutom ut ett stort antal traktater. En gammal rar gumma frågade: "Vem kan frälsa mig? Hjälp mig att bedja till den sanne Guden!" Människorna äro så villiga att lyssna till budskapet, det är stor skillnad mot för ett år sedan. Det är väl nöden, som driver själarna att söka Gud.

Vilken stor nåd av Gud, att få gå från plats till plats med frälsningens budskap. Min innerligaste bön är, att Gud måtte få använda mig som han vill och göra mig till en verklig själavinnare. Bed mycket för mig!

Fröken *Ingeborg Ackzell* skrev även samma dag och talade om huru de, dagen förut, firat 25-årsdagen av hennes ankomst till Shanghai.

Vid förmiddagens bönemöte hade Ingeborg berättat om "förr och nu", mest om "förr". Hon var ju med om den ringa begynnelsen i flera avseenden i Pucheng, och har många minnen om Guds trofasta hjälp och nåd.

*

Fröken *Gerda Gustavsson* skriver från Pucheng den 16/11.

Jag är i Pucheng nu. Det visade sig olämpligt för mig att resa tillbaka till Loyang i höst. Här i Shensi är lugnare, och jag är glad att vara här. Vi ha en kurs för kvinnor från staden. Det har varit ett uppmuntrande arbete. Guds Ande har talat till deras hjärtan. Kanske äro de mera mottagliga för Ordet än i vanliga fall. Nöden driver dem till Gud. Varje eftermiddag samlas kvinnorna i staden, de, som tro på Gud, och vi ha en stunds bön för landet.

Ja, det är nöd, men inte bara mörker. Nyss kände jag mig så upplivad, att jag satte mig till Hanna Wangs orgel och sjöng: "Jag är barn till en kung! Med Jesus i hjärtat är jag barn till en kung." Är det inte underbart! Bedjen för oss att vi må få bli använda av Herren i hans tjänst, där han ställer oss!

Min gamla kamrat, Maja Lundmark, är på väg hem till er. Jag fick aldrig säga adjö till henne. Då vi skiljdes i juni var det bara för sommaren. Sedan kom hon aldrig upp till fältet. Min nya kamrat är i Ishih fortfarande, och jag är här. Allt blir ibland så annorlunda mot vad man tänkt, men Gud vet bäst. Vi få taga allt ur hans hand och tacka.

"Herren lever!" fick jag i dag ur Guds ord.

»Vi ha känt att Gud verkat.»

Yungtsi den 17 nov. 1937.

Kära Vänner.

Det är en underlig tid vi leva i och inte minst här i detta land. Det är inte lätt att få hoppets sol att lysa från hopplöshetens dystert blygrå himmel, men underbart är det att höra de kristna kineserna bedja för dem som förfölja dem. Det är så gott med denna station. Det har blivit en sådan enighet genom de dagliga bönemötena. Vi samlas var kväll i manliga gästrummet, sällan under halva dussinet och ofta upp till hela. Dessa svåra tider gör också hungern efter Guds närhet och hjälp till en härlig, förnimbar verklighet för de kristna. Jag tackar er därhemma för den stora bönehjälp, som vi fått från er denna tid.

Vi ha nyss slutat stormötet, och det har varit ett härligt möte, tycker jag. Detta tack vare en evangelist Wen, som har särskild nåd och Guds Andes hjälp i sin förkunnelse. Jag tror knappast att jag någonsin i Sverige hört så härliga predikningar. Ni som hört pastor Chi kanske förstå mig. Evangelist Wen är för många av de äldre vännerna känd som organisatör av våra söndagsskolor över hela vårt fält. Han är en mycket begåvad man, som i sanning nitälskar för Herrens verk, men mycket enkel och ödmjuk. Herr Wen har fått sin utbildning vid den berömda

bibelskolan i Tenghsien i Shantung. Det är så underbart när Gud kan använda begåvning och lärdom fullt ut, ty det händer så ofta att högmod och ouppgjord synd ligger hindrande i vägen då Gud skall använda ett verktyg. Det hjälper tyvärr inte hur nöjd man är med sin lott som verktyg, om det finns smuts i kanalen för välsignelse. Herr Wen är nu i Tali, men reser mycket omkring i Shensi-församlingarna. Under vintern skall han verka i Hovcheng här vid stormötet. Han är också en duktig talare, fast han inte har samma gåva att väcka och medrycka, som Wen. Han höll en predikan om Abraham, som jag sent skall glömma. Det var om inflyttningen i Kanans land. Han framhöll särskilt, hur lång tid det tog för honom att komma fram, dit Gud kallat honom. Vidare hurusom Abrahams välgång och frid stod i intimt beroende av att han förrättade bön vid berget Betel. Så snart han drog ifrån

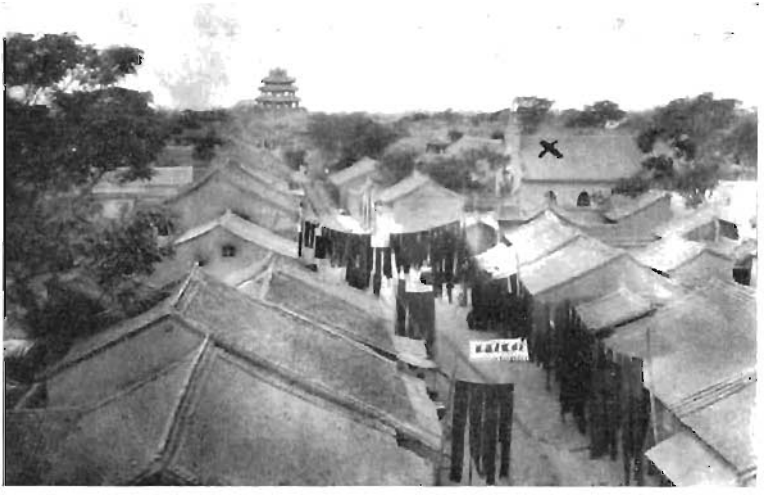

Gata i Yungtsi med kapellet utmärkt med ×.

ang-Hancheng distrikten. Bed för honom under den tiden! Där finns stora skaror av kristna i de bygderna, som behöva hjälp.

Det är vad vi behöva även här, och jag tror att detta stormöte varit en sådan hjälp. Vi ha bett mycket för det, och vi ha känt att Gud verkat. Fastän det inte blivit något för alla uppenbart och synligt resultat, så gingo dock många härifrån med behov av djupare gudsfruktan och förtröstan. Med fruktan för vad morgondagen skall bära i sitt sköte och med de påtagliga påminnelserna om vår dödlighet som dagligen gives, kommer också behovet att ha någon att lita på i nöden. Gud ske lov att Han är det! en tillflyktsort i nöden.

Vi hade även äldste Yang från Yunsitt bönealtare började också svårigheterna och till och med ett falskt liv.

Själv är jag ännu tacksam för att få tala och vittna mera i stillhet under våra aftonböner ett par gånger i veckan. Men det är verkligen roligt att få vittna om Gud. Dessutom förenar jag mina eftermiddagspromenader med traktatutdelning och vittnesbörd. Kineserna ha tid att ställa sig och lyssna på — och prata litet med en utlänning.

Jag trivs utmärkt här på stationen och tillsammans med min kamrat, Åke Haglund, och Gud har givit oss god hälsa hittills.

Bed mycket för oss. Med jul- och nyårshälsningar till alla vänner!

Gösta Goës.

Insänd litteratur.

I VOLOGDAS VITA SKOGAR. Av *Alexander Schwartz*. Övers. fr. tyskan av *S. och I. Dominique*. Svenska Alliansmissionens Förlag, Jönköping. 188 sid. Pris häft. 3:—, klotb. 4:—.

Boken skildrar oerhört svåra förhållanden bland landsförvista vid Vita havet, men ger ock exempel på huru en och annan där fann Gud, så att även den tiden blev till välsignelse. Så manar den fram bönen: Förbarma Dig, o, Gud, över alla som lida!

M. L.

MOODY LEVER ÄN. Av *Arthur Percy Fitt*. Övers. fr. eng. av *Nanna Wancke*. J. A. Lindblads Förlag, Uppsala. 201 sid. Pris häft. 3:75, inb. 5:25.

Förf. åtföljde under flera år D. L. Moody såsom sekreterare och hade därför särskilt rika tillfällen att leva sig in i den store väckelsepredikantens arbete och planer. Han är även därför i stånd att ge en livfull och verklighetstrogen bild av Moody, som säkert kommer att mottagas med tacksamt intresse.

M. L.

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under deeember 1937

Allmänna missionsmedel.

1789.	E. P., Våle, 5:— plus 1:— .	6:—
1790.	Skolbarnen i Hunge, Våle ..	5:—
1791.	E. A., Svenstavik	20:—
1792.	Syfören. i Stucke, d:o	20:—
1793.	Koll. i Missionshuset, d:o ..	21:10
1794.	Missionskaffe i Hackås	28:10
1795.	Koll. i Målsta, Genvalla ...	32:10
1796.	E. H., Hbg	200:—
1798.	"Onämnd"	47:75
1799.	Holsby Mfg	150:—
1800.	Åkers Mfg	10:—
1801.	I. P., Råå	20:—
1802.	A. D., Pålberget	10:—
1803.	S. S., Sthlm	150:—
1804.	A. J., Österäng	5:—
1805.	B. o. K. L., Sthlm	30:—
1806.	H. K., Lund, "Blanka pengar o. ettöringar i Herrens Jesu namn"	15:—
1807.	O. L., Skövde	15:—
1808.	Almby Östra syfören.	40:—
1809.	Efterskörd till försäljningen, "en duk"	16:—
1811.	H. o. I. J., Gbg	30:—
1812.	E. o. E., i stället för blommor till Lisa Lindholms bår	15:—
1813.	"En vän", till Judith Hultqvists underh.	30:—
1814.	Koll. fr. Martin Berglings möte 11/11 , gm G. P. J., Nkpg	100:--
1815,	"Mora"	24:—
1816.	Ethelhems syfören.	60:—
1817.	Missionsink. fr. F—s	100:—
1818.	L. N., missionsgåva	10:—
1819.	I. H., Sthlm	50:—
1820.	F. o. J. O., Falun, en senkommen gåva till länkarnas bord	10:—
1821.	"Herrens"	15:—
1822.	Kinasyfören. Gbg, sparb.-medel och årsavgifter till C. G. Nordbergs o. G. Goës underh.	146:—
1823.	"Onämnd"	10:—
1824.	B. S., Frånö	7:75
1825.	G. K., Björköby	20:—
1826.	E. J., Boden, till Joh. Aspbergs underh.	100:—
1827.	"Tills han kommer"	10:—
1830 b.	Flicksyfören. i Lillsjön	15:—
1831.	"Guds och min överenskommelse"	20:—
1832.	1/3 av koll. vid adventsmöte i Skellefteå stad	170:—
1833.	K. G., Uppsala, "en länk" ..	25:—
1834.	A. A., Oskarshamn	10:—
1835.	Offer vid Kinamöte i Alingsås 3/12	79:50
1836.	H. N., Holfjärden, till Selfrid Erikssons underh., gm E. E., Ersnäs	5:—
1837.	Koll. fr. Gösta Harlins andaktsstund i Mörön, gm d:o	26:—
1838.	"En ficksparbössa"	1:68
1839.	A. M., Visby	25:—
1840.	Kinavän, Edsbyn	20:—
1841.	E. E., Sävsjö, "julgåva" ...	12:—
1845.	Duvbo kyrkl. syfören.	7:—
1847.	R. B., Skelleftehamn, "en liten julgåva"	20:—
1848.	Försäljning i Grävstens skola, Bankekind, gm E. E. ...	100:—
1849.	Bergsbyns Mfg	35:—
1850.	Tenhults kretsen av Rogberga K. U. F.	50:—
1857.	"En ficksparbössa"	2:50
1858.	A. C., Sthlm	10:—
1859.	A. O., Norderön	100:—
1861.	Karstorps Mfg	60:—

1862. Säby kyrkli. missionssyfören. 50:—
1863. Kimstads kyrkl. syfören. ... 100:—
1864. Malmbäcks Mfg ..... 25:—
1865. P. A. B., Ursviken ..... 2:—
1866. R. J., Vetlanda, i st. för blommor vid Lisa Lindholms bår ..... 8:—
1867. F. H. J., Tranås ..... 70:—
1868. Koll. i Gummark 11/11 .... 14:08
1869. D:o i Medle 13/11 ..... 12:42
1870. D:o i Yttervik 14/11 ..... 108:43
1871. D:o i Hedensbyn 16/11 .... 19:17
1872. D:o i Ursviken 18/11 ..... 34:88
1873. D:o i Kusmark 20/11 ..... 36:85
1874. D:o i Skellefteå 21/11 .. 37:—
1875. D:o i Gla Fahlmark 22/11 .. 50:60
1876. D:o i Hjoggböle 23/11 .... 16:50
1877. Kinalänkar i Bureå 36:25
1878. Koll. i Bureå 25/11 ..... 11:51
1879. Juniorerna i Bureå ..... 15:—
1880. Vid skioptikonförev. i Bureå 26:77
1881. Koll. i Bergsbyn 17:86
1882. Bergsbyns Kinakrets, till E. Sjöströms underh. ..... 50:—
1883. Vid skioptikonförev. i Skellefteå ..... 30:—
1884. Koll. i Brännfors 2/12 ..... 7:86
1885. D:o i Örviken 3/12 ..... 7:25
1886. Kinavänner i Örviken 6:60
1887. "Ett löfte åt Herren", Medle 10:—
1888. Klockarbergets Mfg, till Maja Lundmarks underh. ..... 75:—
1889. Koll. i Ersnäs 6/12 ..... 12:72
1890. D:o i Luleå 7/12 ..... 57:—
1891. Koll. i Boden 8/12 ..... 60:—
1892. En sparbössa 8:30
1893. Måndagssyfören. i Norrköping ..... 30:—
1894. Hännaryds Arbetsfören. ... 50:—
1895. A. F., Skillingaryd ..... 100:—
1896. Hörle Mfg ..... 35:—
1897. J. V. F., Kramfors ..... 5:—
1898. S. F., gm d:o ..... 5:—
1899. Kinakretsen, Gbg, till C. G. Nordbergs o. G. Goës underh. ..... 80:—
1900. ½ beh. vid missionsafton i Ottsjö, Undersåker 20:75
1901. O. M., Orrviken 14:10
1904. "Ett löfte" ..... 60:—
1905. Hamrånge Kvinnofören., Bergby ..... 25:—
1906. M. M., Söderköping ..... 15:—
1909. "En nypa mjöl" ..... 50:—
1910. A. o. A. B., Duvbo, "tackoffer" ..... 10:—
1911. L. L., Älvsby 2:75
1912. F. F., Östertälje, "julklapp" 2:50
1913. Håsjö Östra syfören. ..... 25:—
1914. Koll. i Vallerås skola 6/12 .. 17:20
1916. "Ett tack till Herren" ..... 100:—
1917. A. S., Sthlm ..... 10:—
1918. Efterskörd till försäljningen, "en duk" ..... 16:—
1919. F. S., Kumla, "tackoffer" .. 10:—
1920. M. R., Limhamn ..... 5:—
1921. Fil. 4:19 ..... 50:—
1922. "Onämnd" ..... 5:—
1923. L. L., en julgåva ..... 10:—
1924. E. P., Lindesberg 2:75
1925. S. H., Malmö 22:75
1926. A. A., Lund ..... 50:—
1927. Tjurtorps Mfg ..... 100:—
1928. L. ..... 10:—
1929. E. S., Björköby ..... **30:—**
1930. Mölnlycke Mfg ..... 15:—
1931. K. F. U. K., Kristianstad, till Ida Söderbergs underh. .... 450:—
1932. E. A., Ö. Ryd ..... 10:—
1933. S. S. ..... 10:—
1934. Ryds syfören. ..... 50:—
1935. "En julros på Ossies grav" 10:—
1938. B. L., Örebro, "till Ebba Bergs minne" ..... 5:—
1939. Koll. vid K. F. U. M:s missionsstund i Betaniakyrkan, Landskrona 10:50
1940. D:o vid församlingsafton i Ängelholm ..... 24:—
1941. D:o vid K. F. U. M:s missionsstund, Hbg 46:25
1942. D:o vid missionsbön i S:t Pauli kyrka, Malmö ..... 43:—
1943. Resebidrag fr. Daggryningen i Jkpg 9:20
1944. Brobacka Missionsförsaml. . 60:—
1945. S. A. A., Figeholm, julgåva 25:—
1946. Överskott ..... 4:—
1947. En duk ..... 8:—
1948. B. G., Sollefteå 7:75
1949. A. S., Hörby, julgåva ..... 5:—
1950. S. G., Nässjö ..... 50:—
1952. E. J., Vetlanda ..... 10:—
1953. Fam. J., Kinnemalma, till G. Carléns underh. ..... 35:—
1954. Efterskörd fr. koll. i Lännäs kyrka ..... 5:—
1955. A. L:s skolbarn, Hornsberg 10:50
1956. A. L., Marieby ..... 10:—
1957. För kin. "teckningar" ..... 16:—
1958. Missionskaffe i Gåije, Arvesund ..... 15:—
1959. Tillägg i Välje, Hallen 1:50
1961. Onämnd 37:50
1962. Klippans Kristl. Ungdomsfören., till Hanna Eriksons underh. ..... 50:—
1963. H. H., Södertälje ..... 100:—
1964. H. E., Sthlm ..... 5:—
1965. M. L., Aakirkeby 2:25
1966. Bjurbäcks Mfg ..... 25:—
1969. H. E., Lindesberg 2:75
1970. E. Ö., Fredsberg, "Missionsoffer" ..... 10:—
1971. A. M., Hemse ..... 10:—
1972. Håsjö flickgrupp, till Thyra Lindgrens underh. ..... 125:—

1975. W. P,. sparb. ..... 50:—
1976. A. S. ..... 7:—
1977. "Återbäring" 12:37
1978. Forshems Mfg ..... 40:—
1979. L. M. F:s Julgåva till S. M. K. ..... 2000:—
1980. Hebr. 13: 5b—6 ..... 300:—
1981. L. A. W. ..... 300:—
1982. Bidrag fr. Mora ..... 33:—
1983. Ekenässjöns Mfg ..... 25:—
1984. Kinakretsen i Luleå ..... 15:—
1985. B. N., Östersund ..... 10:—
1986. Onämnd, på Lisa Bloms 60-årsdag ..... 20:—
1994. S. M. K:s syfören., Malmö, sparb. medel ..... 100:—
1995. M. L., Gbg ..... 100:—
1996. A. A., Gisselås ..... 10:—
1997. K. A—n, Söderköping ..... 10:—
1998. Elin o. Einar ..... 25:—
1999. E. L., Arvika 2:75
2000. T. S., Strängnäs ..... 1:—
2001. En missionsblomma på Lisa Bloms 60-årsdag ..... 10:—
2002. S. ..... 100:—
2003. En sparb. 95:30
2004. Radiokoll. ..... 5:—
2006. "Herrens del" gm A. B., Skellefteå ..... 5:—
2007. Västra Hjoggböle Mfg ..... 10:—
2008. M. B., Umeå ..... 60:—
2009. Snarås Mfg ..... 25:—
2010. H. P., Klippan ..... 40:—
2011. I. F., Kristdala, gm E. L. .. 15:—
2012. "Hanna Blomqvists minne", gm G. S., St. Mellby .... 28:—
2013. A. o. H., Mal. 3:10 ..... 5:—
2014. "Från två tacksamma hjärtan, E. o. E. A., Alingsås" .. 50:—
2015. I. L., Linköping 2:75
2016a. A. B., Sthlm 5:95
2016b. "Ps. 103" ..... 50:—
2017. "Onämnd" ..... 125:—
2019. G. P., Skoghall 57:75
2020. L. R., Sthlm ..... 30:—
2021. B. N., Åstorp ..... 100:—
2022. F. N., Pite-Långnäs 47:40
2023. Walleberga syfören. ..... 75:—
2024. E. o. S. F., Äppelviken, "ett tack till Gud för Majsen" .. 27:75
2025. "Ps. 145: 9" ..... 20:—
2027. F. M., Stocksund ..... 20:—
2028. "Vän i Duvbo" ..... 10:—
2029. J. H. L., Duvbo, ur sparb. .. 5:—
2030. J. N., Örebro 7:75
2031. E. K., Gbg, "en julklapp" .. 10:—
2032. Sunne K. U. F., i Orrviken . 50:—
2033. "Kinesernas Vänner", Värnamo ..... 200:—
2034. "Sparbössemedel", d:o gm d:o 75:38
2035. M. H., Birsfelden 14:75
2036. E. B., Huskvarna ..... 20:—
2037. Koll i D. U. F., Sundbyberg 14:06
2038. M. R., Agunnaryd ..... 40:—
2039. "Ph. i Träne", gm F. B., Ovesholm ..... 100:—
2040. Fam. J., Björkeryd, "tackoffer" ..... 70:—
2041. I. H. ..... 5:—
2042. E. H., Mörtfors ..... 25:—
2043. L. O., Gbg ..... 10:—
2044. "L" ..... 50:—
2045. Bottnaryds västra Missionsförsaml. ..... 25:—
2046. Malmö K. F. U. M:s Missionskrets till Martin Berglings underh. ..... 500:—
2047. D. o. C. A., Sthlm. i st. för blommor vid dr Knut Berghs bår ..... 5:—
2048. "Herrens del" ..... 30:—
2049. "För Jesu skull" ..... 5:—
2052. Testamentsmedel efter avl. fröken Anna Blixt, Gbg. ... 4460:—
2053. M. o. N. C., Sthlm ..... 500:—
2054. L. S., Obbola ..... 20:—
2055. Y. A:s bibelkrets inom Jkbg Kristl. Ynglingafören., till Åke Haglunds underh. ..... 100:—
2056. Koll. fr. K. F. U. M., Lund . 18:04
2057. G. J., Norrköping, till missionär i Juicheng, Kina, underh. ..... 60:—
2058. E. P., Mariestad, sparb. medel 5:—
2059. E. H., Kumla, gm C. Th. E. 7:—
2061. I st. för blommor vid dr Knut Berghs bår, fr. A. o. A. B., E. A., D. o. D. E. B., I. B., E. H., A. o. R. J., A. M., G. A. Ö. ..... 27:—
2062. Sv. Lärare Mfg., till Morris Berglings underh. ..... 650:—
2063. Skördeinsaml. i Frösön 1937 75:—
2064. Hornsbergs syfören. ..... 40:—
2065. O. J., Norrköping ..... 25:—
2066. Onämnd, gm J. K., Bodafors 10:—
2067. Efterskörd till försäljningen 2:—

Kr. 17.013:53

Särskilda ändamål.

1797. A. o. A. B., Duvbo, till Ingeborg Ackzell för verks. i Tali 10:—
1810. Vinö-Klintemala Mfg. till Maria Petterssons barnh. ... 10:—
1828. H. H., på Lydiadagen till d:o att anv. efter gottf. gm L. O., Adelsö ..... 10:—
1829. H. H., "Gud har talat", till arb. bland barn, gm I. H., Skelleftehamn ..... 7:—
1830a. Flicksyfören. Söderomsjön, Alfta, till barnh. i Sinan ... 115:—
1842. E. E., Sävsjö, prov. å julstjärnan, till M. Petterssons barnh. ..... 9:—
1843. H. Z., till d:o, gm d:o ..... 5:—

1844. Gravarne, till Lisa Gustafsson, Ishih, att anv. efter eget gottf. ..... 10:—
1846. I. A. M., till tre evang. underh. ..... 300:—
1851. C., Åsaka, till I. Ackzell, att anv. efter gottf., gm K. A. G. 3:50
1852. Åsaka Mfg, till barnh. i Sinan 20:—
1853. Redbergslids syfören., till evang. o. lärare ..... 250:—
1854. D:o till barnh. i Sinan ..... 100:—
1855. N. R., Jkpg, till Maria Petterssons verks. bl. barnen i Kina ..... 25:—
1856. D:o, till Ella Dahle, för d:o 25:—
1860. K. F. U. K., Gbg, efterskörd till försäljningen till Lisa Gustafsson att anv. efter gottf. ..... 30:—
1902. R. F., Malmö, till W. Bergling, Ishih, att anv. enl. överensk. ..... 25:—
1903. G. A., Nykvarn, till I. Ackzell, att anv. efter gottf. ... 20:—
1907. Margareta, till Maria Petterssons barnh., gm S. G., Götene ..... 5:—
1908. Greta, till d:o gm d:o ..... 5:—
1915. Efterskörd till Ljusglimtens försäljn., Duvbo, till barnh. i Sinan ..... 13:—
1936. A. J., Figeholm till Maria Petterssons barnh., gm B. W. 30:—
1937. Ida o. Anna, till inköp av traktater hos I. Ackzell 10:40
1951. H. I., Älgarås, till Barnh. i Sinan ..... 5:—
1960. J. B., Malåträsk, till H. Wang, att anv. efter gottf. . 5:—
1967. Vänner i Långbäck, till D. Nordgren, att anv. eft. gottf. 10:—
1968. S. T., Noekeby, till bibelkv. underh. i Yungtsi ..... 50:—
1973. H. H., Sthlm, till de nödl. .. 25:—
1974. E., Sthlm, till d:o ..... 15:—
1987. Sägkvarns Jungfruförен., till I. Ackzells kvinnoarb. i Tali 100:—
1988. N. W., Sthlm., till de nödl. . 5:—
1989. M. A., Sthlm, till Maria Petterssons barnh. ..... 5:—
1990. Smaskolebarn i Bjärnum, till Kina-barnen, gm A. N. .... 10:—
1991. S. M. K:s syfören., Malmö, till C. Blom för evang. Shaos frus underh. i evangelii tjänst ..... 25:—
1992. D:o till G. Carlén, för en blind kvinna som J. Hultqvist tagit sig an ..... 10:—
1993. D:o till Ida Söderberg, att anv. enl. överensk. ..... 15:—
2005. S. L., till I. Ackzell, att anv. enl. överensk. ..... 10:—
2018. W., till Feng Chuen-Yung .. 76:85
2026. E. S., Misterhult, till Maria Petterssons barnh. ..... 15:—
2050. Mellersta K. F. U. M:s Distr., till evang. underh. ..... 200:—
2051. Libanon, Gbg, för arb. i Hoyang ..... 100:—
2060. Onämnd, till G. Carlén, för bibelkv. fru Jang ..... 60:—

Kronor 1,779:75

Allmänna missionsmedel 17,013: 53
Särskilda ändamål 1,779: 75
S:a under dec. mån. 1937 Kr. 18,793: 28

Med varmt tack till varje givare!

"Stora och underbara äro dina verk, Herre Gud, du Allsmäktige." Uppb. 15: 3.

Redovisning för influtna gåvor till Missionshemmet i Duvbo. Okt.—Dec. 1937.

In natura.

A. E. Gummark, tunnbröd.
A. och L. B—n, Runneryd, julost.
Ulriksdalskretsen genom A. K. Björkeryd, julost.
H. L—k, Stockholm, ½ gris, ½ kalv.
Ungdomsföreningen i Nye, genom E. S—n, julost.
M. Ö—nd, Stocksund, en låda apelsiner.
N. H—z, Djursholm, äpplen, apelsiner, kaffe, risgryn, mandel och konfekt.
E. K—e, Drottningholm, godsaker till julbordet.
D. J—n, Duvbo, konfekt.
G. N—n, Duvbo, tårta.
K. W—n, Lidingön, marzipantårta.
A. J—n, Vänfors, bröd m. m.

Kontant.

H. F. k., Stockholm	5:—
H. K., Lund	10:—
Hemmets sparbössa	28:40
Okänd. Skövde	10:—
I och J. A—g. Duvbo	20:—
F. P. Björklinge, till julgranar ...	10:—
E. T—ie. Stockholm	25:—
H. H—g. Brötjemark	5:—
"Från en ringa vän"	5:—
E. W—m. Stockholm	50:—
E. L—g. Malmö	100:—
C. Th. E—n. Mossbyn	38:50
E. A—n. Vetlanda, till julbordet ..	25:—
E. J—n. Sala	10:—
K. S—t. Husqvarna	10:—
A. F. Ulrika	5:—
O. M—n. Stockholm	10:—
I. m. Vetlanda, till julbordet	25:—

Med varmt tack till varje givare!

"De hava givit efter sin förmåga, ja, över sin förmåga och det självmant." 2 Kor. 8: 3.

August och *Augusta Berg.*

Prenumerationsanmälan.

Med ingången av detta år börjar *Missionstidningen Sinims Land* sin 43 årgång.

En stor uppgift har vår tidning haft och har alltfort, att fylla, att vara en sammanhållande länk mellan fältet och hemarbetet, ett talrör för arbetet, nöden och striden, men den vill ock vittna om lugnet under »modersvingen» därute i Kina.

Även i år äro vi i stort behov av Eder hjälp med spridandet av tidningen. Vi känna djup tacksamhet för Edert bistånd under gångna år, men vi bedja: tröttna ej. Kännedomen om Missionen behöver nå vidare, flera vänner för arbetet vinnas. Kanske det kan ske om vår lilla tidning får flera prenumeranter. Tack för att Ni icke svika våra förhoppningar.

Krig och oro råder åter i Kina. Som fyrbåkar få våra missionärer ännu stå kvar på sina stationer och visa vägen till det land, där evig frid och ro skall råda. Guds rike går framåt, segrar vinnas och evighetshoppet går upp för många arma, som icke synas äga något hopp. Men, huru länge skola missionärerna få utföra sitt välsignelserika arbete?

Luckor uppstå i deras led, en del på grund av sjukdom, andra på grund av hemresa för vila. Låt oss bedja missionens Herre sända nya villiga tjänare att fylla de uppståndna luckorna.

Må vi alla, på det sätt vi kunna, stödja dem som stå mitt i kampen. En väg står öppen för alla, bönens väg, må den flitigt och troget användas.

Missionstidningen Sinims Land utkommer även under 1938 med 20 nummer. Prenumerationspriset är: helt år kr. 2:25, tre kvartal kr. 1:75, halvår kr. 1:25, ett kvartal kr. 0:90. Till utlandet kostar tidningen kr. 2:75 per år.

Prenumeration kan ske både på postkontoren och på Svenska Missionens i Kina exp., Drottninggatan 55, Stockholm. Vid prenumeration på postkontoren måste *hela* namnet: »Missionstidningen Sinims Land» angivas. Enligt nuvarande bestämmelse för postbefordringsavgifter blir det emellertid *fördelaktigare för Missionen* om prenumeration verkställes å vår exp., varför vi äro *mycket tacksamma om så sker.* Tidningen sändes i så fall som utgivarekorsband till de olika prenumeranterna.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp. erhålles vart 6:te ex. gratis.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å postkontor, erhålla, om postens kvitton insändas till exp., kr. 2:25 för vart 6:te ex., men få då inga friexemplar.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen.

Redaktionen.

INNEHÅLL:

Jag har så mycket att tacka för. — Ståndaktighet. — I orostider. — Knut Bergh. — Från Red. och Exp. — Bedjen! — Från Missionärerna. — Insänd litteratur. — Redovisningar. — Prenumerationsanmälan.

Expedition: Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm.
Telefon: 10 44 59. 10 54 73. Postgirokonto n:r 502 15.

Stockholm 1938. Boktr. A.-B. P. A. Palmers Eftr.

N:r 2. ÅRG. 43 25 JAN. 1938 PREN.-PRIS 2: 25

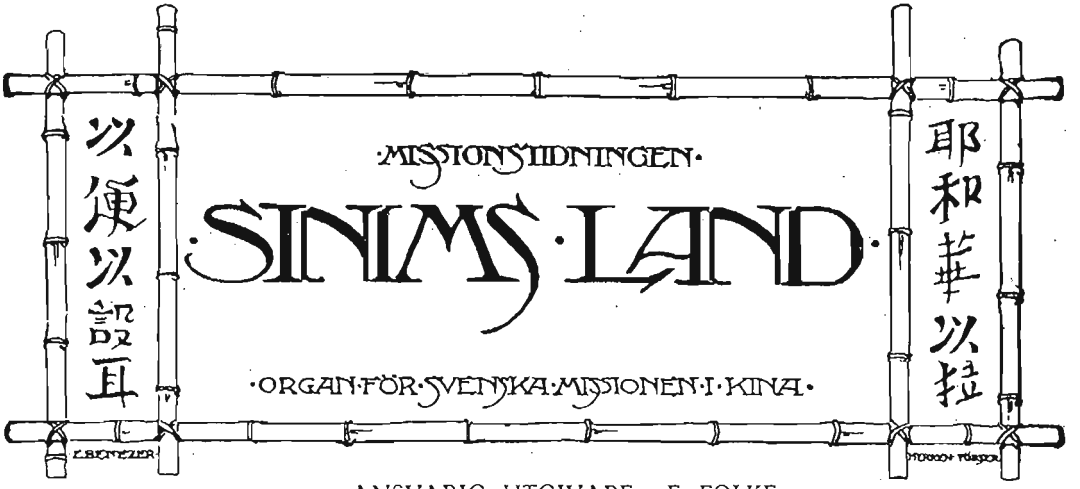

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

»Se Guds Lamm, som borttager världens synd!»

Med detta mäktiga och härliga budskap, framburet av ökenprofeten önska vi att vid det nyss ingångna nya årets början få hälsa alla vår tidnings läsare. Det är ett budskap som skänkt tröst och evigt liv åt oräkneliga själar och som ännu i dag har samma verkan.

Med detta budskap gå Herrens sändebud ut i hela världen. Det är ett glädjens budskap för de fattiga, det försätter de fångna i frihet och det giver syn åt de blinda. När Johannes såg Jesus stiga ned i Jordanfloden till dopets bad, kom han förvisso ihåg profetens ord: "Det var våra krankheter han bar, våra smärtor lade han på sig."

I gamla Testamentet framställdes för oss i lagen om brännoffret på ett klargörande sätt försoningens betydelse. Här möter oss ett heligt hat till allt vad synd heter. Synden måste försonas och borttagas ur Israel. Eld och blod voro härtill medlen. Så läsa vi i 3 Mosebok 1 kap., att den offrande skulle frambära ett felfritt djur och lägga sin hand på detsammas huvud. Detta innebar ett ställföreträdande och betecknade att han själv förtjänade döden. "Genom en endas fall ha de många blivit döden underlagda, genom en enda, människan Jesus Kristus, har Guds nåd och gåva kommit de många till del ." Prästen skulle hopsamla blodet och med detsamma bestänka altaret, därmed betecknande att Gud gillade offret. På Golgata företrädde Jesus hela släktet. O, huru dyrbart få tro att han burit hela min skuld, att hans död var en kärleksgärning. "För mig blev du dödad, för mig blev du träl, du smakade döden att rädda min själ." Ära vare Gud!

Den offrande skulle med egen hand lyfta kniven och låta offrets hjärteblod

rinna samt därigenom bekänna att han förtjänat döden. Jesus har tömt kalken. Han dog för oss. Han har gått in i det allra heligaste och vunnit en evig förlossning. "'Fullkomnat', ropte han till slut, så strök han hela skulden ut, den detta tror är salig." Se, Guds Lamm! Hans blod talar bättre än Abels blod. Vi behöva detta blod varje dag.

Du fattiga själ, som känner att du behöver detta, tro ej blott till hälften, tro helt och fullt och ditt hjärta skall jubla, "Se Guds Lamm, som borttager världens synd." I lagen om brännoffret läsa vi även att detsammas inälvor och delar av kroppen i övrigt, skulle rentvås och uppbrännas på altaret. Detta tyder på hängivenhet, densamma som aposteln framhåller i Rom. 12 kapitel, då han uppmanar de troende att frambära sina kroppar till ett offer som är heligt, levande och Gud välbehagligt. Så pekar då Johannes på honom, som gav sitt liv i döden och blev räknad bland överträdare, som av den vedermöda han utstått skall se frukt och bliva mättad och genom sin kunskap rättfärdiggöra många.

Till sist skulle offret uppbrännas och av detsamma återstod endast aska. Även det bästa hos oss har något av slagg uti sig. Vad skola vi då säga härtill annat än detta: O, Guds Lamm, som borttager världens synd, borttag även mina och giv mig nåd att med klockor ringa ut i hela världen detta det ljuvligaste av alla budskap! Giv oss din frid och välsignelse!

August Berg.

FRÅN REDAKTION OCH EXPEDITION

Bönemötena för S. M. K.

Vi bedja att åter få påminna om att bönemöten hållas *varje tisdag kl. 7 e. m. i Betesdakyrkan,* Floragatan 8, Stockholm, samt *varje fredag kl. 2 e. m. på Sv. Missionens i Kina expedition.* Missionsvänner hälsas varmt välkomna.

Kinalänkarna i Stockholm.

Torsdagen den 27 januari, kl. 7 e. m. äro Kinalänkarna inbjudna till *Ingenjör och Fru Stålhammar,* Stenbocksvägen 4, Djursholm. Avresa sker lämpligen från Engelbrektsplan kl. 6.30 e. m., och resan företages till *Östberga hållplats.*

Torsdagen den 10 februari kl. 7 e. m. anordnas *försäljning* av en del skänkta saker *på S. M. K:s expedition,* Drottninggatan 55. I likhet med vad fallet är i regel vid länkmötena i Stockholm talar vid denna försäljnings *andaktsstund missionsföreståndare Erik Folke.* Gåvor till försäljningen och buffén mottagas med stor tacksamhet. Alla varmt välkomna.

Ny upplaga av "bönelistorna".

Ny upplaga av de s. k. bönelistorna. "Ämnen för bön med tacksägelse, upplysningar om Svenska Missionen i Kina till vägledning i förbön", har utkommit och sändes gratis på begäran.

På grund av att det är så ovisst huru länge fröknarna Hultqvist och Vidén komma att vara kvar i Hongkong uppges i bönelistorna ej deras adresser dit. Fröken *Judith Hultqvists* adress är: *Mathilda Hospital, Hongkong, South China* och fröken *Ebba Vidéns: Blind Girls Home, Pokfulam Road, Hongkong, South China.*

Inackordering på Missionshemmet, Duvbo.

På Svenska Missionens i Kina missionshem i Duvbo mottages inackorderingar för längre eller kortare tid. Hemmet är beläget i närheten av såväl Sunbyberg som Råsunda. Goda kommunikationer till huvudstaden.

För vidare upplysningar torde reflekterande vända sig till fru Augusta Berg, Missionshemmet, Duvbo, *Sundbyberg*. Tel. *Duvbo 13*.

Trettondedagens högtid.

Missionens sedvanliga möte med sparbösse- och offerinsamling ägde även i år rum trettondedagens f. m. i Betesdakyrkan.

*

D:r *Karl Fries* började med att påminna om en av S. M. K:s kommittéledamöter, d:r *Knut Bergh,* som ett par dagar tidigare vigts till den sista vilan. D:r Bergh hade varit medlem av kommittén under 40 år och under alla dessa år i trogen kärlek deltagit i arbetet.

Därefter läste d:r Fries dagens episteltext, Jes. 60:1—6. "Stå upp var ljus, ty ditt ljus kommer och Herrens härlighet går upp över dig." Detta löfte, som genom profeten gavs till gamla förbundet, gäller också för det nya förbundet. Ett ljusets budskap. Om vi nu höra till den del av mänskligheten som är i solen, så skola vi komma ihåg, att det är ej något som vi kunna berömma oss av, utan det är Gud, som låtit oss få del av den sol som är ämnad åt alla, Guds nåd. Vi glömma bort det ibland i vårt förhållande till våra medmänniskor. I, Kor. 4:7 läsa vi: "Vad äger du, som du icke har fått dig givet"? Vi äro i behov av samma nåd som den vi predika för andra. När vi leva i mottagandet av denna Guds nåd i Kristus, kunna vi bli till oändlig välsignelse. Leva av nåd, i nåd. Vi bli istånd att utstråla det ljus, Gud vill att vi skola sprida, göra det så, att det blir som profeten säger: "Folken skola vandra i ditt ljus". Vi se oss om och fråga vad som finnes uppfyllt av detta profetens löfte i denna tid. Inte mycket! Man kan dock peka på massrörelserna i Indien och på de stora väckelser som gå fram i södra Kina, särskilt i provinsen Yunnan. Även i andra delar av Kina gå väckelser fram, om ock i mindre skala. Enligt meddelande i januarinumret av Kina Inlandsmissionens organ "China's Millions" råder i och omkring Shanghai obeskrivlig nöd. I de flesta provinser pågår dock arbetet och det är underbart uppmuntrande. Inom vissa områden ha en del av missionärerna lämnat, men de flesta ha stannat och söka hjälpa, och de glädjas över att de ha tillfälle att arbeta. Från vårt fält tala breven i samma ton. De ha, trots oron, en lycklig arbetstid. Oron driver folket att söka något att lita på. Så går Guds sak fram. Guds nåd och härlighet strålar för alla folk och drar dem till Kristi kors. Må Herren skänka även oss den glädjen, om den ock är förenad med bävan. Må vi ej tröttna och låta hoppet fara.

Efter en gemensam sång talade missionsförest. *Erik Folke* över dagens högmässotext i Joh. 8:12.

Jag är världens ljus. Hur har detta berört vårt folk, har ljuset fått tränga in så, att det märks. Har ljuset fått överhand? Vi som ha en hel värld som se på oss och undra hur vi bete oss mot vår Frälsare som givit oss sådan nåd, icke kunna vi komma ifrån ansvaret. Hur är det med oss i vårt förhållande till Kristus, vill vi endast för en stund fröjdas i hans ljus, såsom fallet var med judarna i förhållande till Johannes, men ej mera? Jesus säger: *Jag är,* det är som en återklang av Herrens ord till Mose: *Jag är!* Jesus vill påminna oss därom, då han utför sin frälsargärning. *Jag är* den Gode Herden; *Jag är* uppståndelsen och livet, och *Jag är* det san-

na vinträdet. *Jag är,* han kan säga så, men vad vill han då med detta starka ord. Han vill att det skall bli något mera med oss, något djupare och rikare, så att då han säger *Jag är,* vi skola förstå vad han menar för din och min skull. Han vill öppna sitt hjärta för oss. Han står alltid i hela världen som Världens ljus, som Frälsare. Men han vill ock att vi skola komma ihåg vad han är och vill vara för oss. Han vill komma in i våra hjärtedjup och vill väcka till ljus något därinne, främst nu samvetet. Han vill komma in i ditt och mitt hjärta och tända så, att det blir stark låga. Han vill lysa på vår synd. Vad har han fått göra med din och min synd? Den måste han helt få frälsa oss ifrån. Han säger: Jag är världens ljus, och nu vill han lysa på sin stora frälsning. Tänk, att ha en sådan försoning för vår synd uppenbarad i Jesus. Ack, att han finge föra oss in i detta ljus, så att vi finge se honom på sitt kors där han blev en försoning för oss, blev en rening för all orenhet. Han träder fram och löser alla. Sådan är han, som säger: *Jag är!* Då Herren fört sitt folk genom öknen, sade han: "Jag har burit eder på örnavingar". Så vill han ha det med de sina, han vill sörja för oss i allt, fullkomna allt. Han vill också, att vi skola vara hans vittnen, ljusbärare i världen. Var är ljuset, står det under skäppan, hur långt lyser det i mörkret? Det är missionsdag i dag och missionens Herre talar allvarligt i dag om våra bröder och systrar som befinna sig inne i mörkret och som ha så litet hopp om att få något med av ljuset. Tänk, om en stråle av ljuset finge lysa för dem. Det är en förmån att vi få äga ljuset och en förmån att gå med det till dem som äro i mörkret. Det är aldrig förgäves då vi komma och vittna om Jesus som Frälsare för syndare. Jag tackar Gud, för att missionsgärningen är så enkel, att varenda en kan vara med i den. Vi äro ett välsignat folk, som få stå med i arbetet. Peka på det ljus som lyser i mörkret, det ljus som lyser och värmer. Det är det, som hanger sitt missionsfolk.

Under en sång togs ett misionsoffer upp och sparbössorna uppsamlades. Därefter talade missionssekr. *Martin Lindén* om de nuvarande förhållandena på vårt fält. Till inledning lästes 2 Kor. 4:6. Gud har låtit ljus gå upp i våra hjärtan för att kunskapen om Guds härlighet skall kunna sprida sitt sken. Det är hemligheten till att vi kunna vara ljusspridare. När vi i S. M. K. tänka tillbaka på det gångna året måste vi säga, att vi fått göra underbara erfarenheter av denna sanning. Det var mörka moln, men ljus har åter lyst fram ur mörkret. Behoven ha varit större än förr. Vår egen kraftlöshet har tett sig som mörka moln men då Gud kommit med hjälp har ljuset lyst. Även ur mörkret i dödsskuggans dal har Guds ljus lyst fram, såsom fallet var vid d:r Knut Berghs dödsbädd, och vi få tacka för ljuset som Gud givit. Gå våra tankar till Kina och alla de svårigheter som nu råda där, skulle vi även där kunna tala om ljuset som lyser genom mörkret. Vår kära missionär Judith Hultqvist, som f. n. vistas i Hongkong och där vårdas å sjukhus, om henne skriver en av de våra från fältet: "Judith får avlägga ett så härligt vittnesbörd mitt under plågorna och inför dödens port. Jag undrar, om det är någon därnere, som särskilt behövde den hjälpen, och för vilkens skull Herren sände henne dit". Fröken Ebba Vidén, som skulle ha följt med Fröken Maja Lundmark hem, men stannade kvar hos Judith, talar i sina brev om sin stora glädje och tacksamhet över att hon får vara hos Judith.

Mörkt kan det bli även då vi tänka på fältet, men också ljust. De stanna kvar däruppe, våra syskon, för att hjälpa i den utsträckning som är möjlig, men framförallt för att få vara till tröst och stöd. Glädjen och frimodigheten som lyser fram ur breven är som ett återsken av strålglansen från Kristi ansikte. Alla missionärerna å vårt fält i

Shansi ha beslutat att stanna kvar och dela de inföddas lott. Huvudparten av arbetet kanske nu får läggas på nödhjälp och flyktingshjälp, så långt deras krafter räcker. Om blott medel funnes! I provinserna Shensi, den norra delen av S. M. K:s fält, voro förhållandena lugnare än förut. I den södra delen hade man fått mera känning av kriget genom att flygeskadrar ofta passerat över städerna — dock ännu i regel utan att ha fällt några bomber där. Från stationerna i provinsen Honan kommer ungefär liknande meddelanden. Våra missionärer Malms i Loyang ha dock flyttat över till Sinan, där Maria Pettersson har sitt barnhem. Troligt är, att molnen hopa sig än mera men låt oss be om nåd att hålla fast vid, att ljus skall lysa fram ur mörkret. Må Gud alltfort låta ljuset gå upp i våra hjärtan så att det må genom oss kunna sprida sitt sken.

Pastor Arwén avslutade mötet med bön.

Omedelbart efter gudstjänsten samlades en stor skara vänner till kyrkkaffe på K. F. U. M.

Fru *Ingrid Aspberg* berättade där något om arbetet bland Kinas kvinnor. Hon började med, att trettondedagen påminner om sökare. Vi se de vise männen på den långa vägen till Juda land. De hade sett stjärnan och följde den. I Kina finnes många sökare. Vi se dem på väg till templen. Där går en kvinna på sina bundna fötter, man behöver ej fråga: vart går du. Vi se att hon har rökelsestickor i sin hand, hon skall offra till gudarna. Hon söker, men hon har inte sett stjärnan. Det finns det som driver henne att söka den hon kan gå till i sin nöd.

Ibland komma de till missionsstationen, sökande och trevande. Många komma endast en gång, så se vi dem aldrig mera, kanske ändå, att någon gnista av ljuset kommit in i deras liv, det skall visa sig en gång. Andra komma åter och åter. Så småningom få vi samla dem till bibelkurser, vi få lära dem att bedja, först går det stapplande, men så en dag få vi höra hur det bryter fram. Det blir bön om syndaförlåtelse och nåd. Då äro de ej rädda för hur orden falla, då driver nöden fram böneropen. Ljuset går upp för dem, de finna, vad de sökt så länge. Så få vi stå och se, hur Gud verkar. Må vi bedja, att han låter en stjärna gå upp som leder de sökande själarna till Herren Jesus.

Efter en gemensam bönestund avslutades så trettondedagens möte. Vi hade varit samlade kring Världens ljus, Gud give, att någon stråle finge bryta fram genom oss.

H. B.

*

Stenografiskt uppteckenat och utskrivet i sammandrag.

Välsignelserika erfarenheter.

Hela denna höst har varit en så oviss och i många fall spännande tid med alla möjliga krigsrykten, och det är ju också helt naturligt, då vi leva i ett land, som är i krig. Detta till trots, ha vi dock i det stora hela fått arbeta ganska lugnt. Allvaret i tiden förmärkes i ett allvarligare sökande efter det som tillhör själens väl, och mottagligheten bland hedningarna är också stor. Med stor villighet samlas de till att höra evangelium.

Våra stormöten på de olika utstationerna ha varit så goda, och överallt har hungern efter djupare liv med Gud försports. Alla ha också med iver talat om den uppbyggelse-konferens, som vi hoppades få ha i Yuncheng ledd av en d:r Sung, som på många platser i Kina fått vara till så stor välsignelse. Han hade lovat att komma till Yuncheng under en veckas tid 26/11—2/12, men skulle han nu kunna komma under all den oreda, som det var med kommunikationerna.

Under hela hösten bads det så för dessa mötesdagar och om att Herren skulle öppna väg för d:r Sung att komma, samt att Herren skulle bereda våra egna hjärtan till att kunna taga emot från Gud själv. Vi här i vår lilla värld i skolan i Ishih samlades troget till gemensam bön för detta och andra böneämnen, som lågo på våra hjärtan. Ju närmare tiden gick mot den utsatta mö-

Hörn av kapellgården, Yuncheng. Sha.

testiden, ju ivrigare blevo också våra böner, ty ifråga om det politiska läget såg det ju ej alls ljusare ut utan snarare tvärtom. Många av oss undrade: Skall dessa möten kunna få hållas i frid, och är det riktigt att samla en sådan skara människor i sådan här orostid? Men att det var otro från vår sida, det kände vi också.

Sju av de större skolflickorna hade fått löfte att få följa med in till Yuncheng, och samman med lärarne samlades vi till trogen förbön, så väl för mötena som för oss själva. Det kändes en verklig hunger bland oss alla. Vi blevo övertygade, att Gud skulle härligt fylla vår trängtan, ty Han har ju i sitt eget ord lovat: Herren lämnar ej den rättfärdiges hunger omättad. — Så kom den efterlängtade resdagen för sju ivriga skolflickor och för oss en hel del äldre. Vi voro 5 fullproppade vagnar fulla av förväntansfulla människor, förutom alla som cyklade eller gingo. Vi drogo upp till högtid, och den ena sången efter den andra sjöngs under färden. — — Det första vi mottes av då vi kommo fram var, huru underligt Gud öppnat vägen för d:r Sung att komma över floden och i rätt tid för mötenas början. Ja, så gör Gud.

I god tid före kvällsmötets början satt en förväntansfull och bedjande skara i Yunchengs stora kapell, som dock vid detta tillfälle ej alls kunde rymma alla. — D:r Sung är en man i 40-års åldern och har i 9 år studerat i Amerika. Dit kom han såsom en man, som menade sig vara en kristen, men endast var det till namnet, och efter en tid i Amerika förlorade han också snart den tro han hade på sin faders Gud och gick långt ut i synd och otro. — Dock, Gud släppte honom ej ur sikte, och en dag fick den unge Sung möta Herren i all Hans underbara frälsande kärlek, och nu blev det en helt ny man, som genast fick en sugande, brinnade längtan efter *ett* i detta livet, och det var att få vara ett redskap i Herrens hand till att vinna själar för Gud.

Att han var ett av Herren utkorat sändebud, det kändes från första stunden. Ty ingen som hörde hans första möte med text ur Luk. 15 om det förlorade fåret kunde annat än känna något av den heliga eld efter de förlorade, som Jesus genom den liknelsen uppenbarar för oss. Guds förunderliga sökande kärlek *till dess Han finner* blev så överväldigande stor, och den egna kärleken till Jesus och de förlorade i detta land så ynklig och liten. Säkert var det mer än en som den kvällen ropade i sitt hjärta: Herre, jag är ej värdig att stå med bland dem som du sänt ut till detta land, att söka förlorade.

Tänd elden så att den brinner klart också i mitt hjärta!

Det var ett härligt evangeliskt budskap han hade, och att Guds Ande var över honom det förmärktes. Redan första mötet var det en hel del som bådo om förbön till att få sin frälsningssak klar. Underbart härligt var det att få sitta vid det så härligt dukade bordet och hämta in tre gånger om dagen. Hans framställningssätt var mycket levande, och på oss tröga nordbor var det nog ibland litet främmande. Men glömde man bara bort att sitta där med vissa bestämda meningar, kunde man ej annat än få mycket gott för sin egen själ. För kineserna kunde han tala, så att de kunde leva med riktigt, och det var ju för deras skull som han kommit. — — — Skaror av människor bådo de dagarna om hjälp till att få det rätt ställt med Gud, och många av Guds barn blevo vederkvickta och förnyade till sina själar. Med nytt mod och nit för Guds rikes utbredande vände mången trött arbetare åter till den egna tegen för att där omsätta vad Herren så rikt de mötesdagarna fått ge av sina överflödande rikedomar. Att Guds Ande har fått förnya oss litet var det är säkert. — — För oss här i skolan ha de från Yuncheng återvändande skolflickorna fått vara den tändande gnistan liksom bland sina kamrater. Deras vittnesbörd om vad de själva fått har väckt en sådan hunger efter detsamma i de övrigas hjärtan. Hela hösten har Guds Ande liksom förberett för detta.

Här har vi nu varit så upptagna med att hjälpa gråtande flickebarn att komma till rätta med sig själva och få sin sak med Gud klar. Guds Ande har fått verka en djup syndanöd och mycket, som förut ej alls sags som synd, har nu fått en helt annan färg. Många uppgörelser kamrater emellan ha gjorts, stulna saker ha ställts tillrätta m. m. Och så ha vi nu fått liksom en ny skola, där man är mer rädd om varandra och vill i kärlek och hjälpsamhet föregå den andre. — — Det var en stor glädje här om kvällen, då en hel skara av eleverna avgåvo vittnesbörd om, vad de under veckan fått mottaga av Gud, nämligen det nya livet i Jesus Kristus. "Han som i dem begynt det goda verket skall ock fullborda det intill Jesu Kristi dag." Det är en sådan trygghet att veta att Han själv är den gode Herden för fåren.

Ishih flickskola. Foto: Lisa Gustafsson

Trots all yttre oro och att vi ju ej vetat huru länge vi skulle kunna få hålla på med skolarbetet, har arbetet fått fortgå ostört ända tills nu, och vi hoppas så att få avsluta terminen som vanligt vid jultiden, varför vi ju nu ha endast en månad kvar. Det har varit en så god, lycklig termin denna. Alla ha vi varit så förenade i samförstånd och kärlek, vi som stå i arbetet här. Den nye läraren, som Gud givit oss denna terminen, har varit oss alla till stor hjälp. Han har mycket större utbildning än som behövdes för denna lilla skola, då han ju därtill också studerat vid Luth. Seminariet i She-kow. Hans goda utbildning kommer hela församlingen till fromma, ty han är vid sidan om sitt arbete i skolan så villig att tjäna i evangelii tjänst på olika sätt. Vi tacka Gud för den evangeliska förkunnelse han har att frambära. Bland skolflickorna har det också varit en så god anda och kärlek och hjälpsamhet har varit frukter, som fått utvecklas ibland oss. För allt tacka och lova vi Gud, ty från Honom kommer det alltsamman. — Tidens allvar har också inverkat mycket på flickorna, som samlas till särskilda bönemöten för sitt land, bedjande att Gud i nåd och förbarmande skall se till det och återställa fred och ro i landet. Gripande har det varit att höra, huru de liksom gå in under sitt lands synd och taga den på sig och bedja Herren ej straffa dem efter vad de äro värda. De bedja mycket om försonliga hjärtan emot sina fiender och att fiendens hjärta må vändas till dem i kärlek istället för som nu är fallet i hat.

Lisa Gustafsson.

Insänd litteratur.

JOHN WHITE. Banbrytaren i Mashonalandet. Av *C. F. Andrews.* Övers. från engelskan av d:r Karl Fries. J. A. Lindblads Förlag, Uppsala. 257 sid. Pris häft. 4:50, inb. 6:— kr.

En framstående missionärs biografi, som också giver en god inblick i missionsarbetet i mashona-landet i Sydafrika med dess särskilda svårigheter. Lärorik och intressant.

M. L.

Missionstidningen

Sinims Land.

Organ för *Svenska Missionen i Kina,*

Tidningen utkommer med 20 nummer om året. Den innehåller uppbyggelseartiklar, brev från missionärerna, berättelser ute från missionsfältet, meddelanden om hemarbetet och missionsnotiser från olika fält.

Tidningen kostar: helt år kr. 2:25, tre kvartal kr. 1:75, halvår kr. 1:25, ett kvartal kr. 0:90.

Till utlandet kostar den kr. 2:75 pr. år.

Prenumeration kan verkställas på posten men ställer det sig fördelaktigare för missionen om den verkställes på vår Exp., Drottninggatan 55, Stockholm.

Redaktionen.

INNEHÅLL:

»Se Guds Lamm, som borttager världens synd!» — Från Red. och Exp. — Trettondedagens högtid. — Från Missionärerna. — Insänd litteratur. — Missionstidn. Sinims Land.

Expedition: Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm.
Telefon: 10 44 59. 10 54 73. Postgirokonto n:r 502 15.

Stockholm 1938. Boktr. A.-B. P. A. Palmers Eftr.

N:r 3. ÅRG. 43 10 FEBR. 1938 PREN.-PRIS 2: 25

MISSIONSTIDNINGEN

SINIMS LAND

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

ALLT AV NÅD.

"Var och en som har övergivit hus, eller bröder eller systrar, eller fader eller moder, eller barn, eller jordagods, för mitt namns skull, han skall få mångfaldigt igen, och skall få evigt liv till arvedel."

Matt. 19:29.

"Mångfaldigt — hundrafalt — i denna tiden;" det är konungsligt lönat! I stället för hus, som övergivits för Jesus — ett tjäll, en boning, ett slott i Guds namn. Ordspr. 18:10. I stället för en släkt efter köttet, en släkt efter anden, en släkt av profeter och konungar och andra helgon och älskliga Guds barn. I stället för åkrar, skördar på Guds rikes åkerfält och — därom kunna vi vara förvissade — så mycket av denna jordens goda som vi behöva. I den tillkommande världen — evigt liv; det är ännu härligare lönat! När Petrus vid inträdet av den tingens nya ordning, som Jesus kallar nya födelsen, lustvandrar på den nya jorden, dricker dess himmelska luft, lyssnar till och instämmer uti skapelsens lovsånger och hans öga ser sig mätt på Guds under, då ler han väl vid tanken på den lilla hyddan, barndomshemmet vid Galileiska sjöns blåa vågor, vilket han lämnade för Herrens skull. Då han sitter på tronen vid sin Frälsares sida, vilket översvinneligt saligt utbyte mot den tiden, då han satt som fiskare i sin lilla båt! Ja, då finner han, huru föga han försakat för Jesus, och att lönen är idel nåd. Att frälsas ur självbelåtenhetens snara är ock nåd. Därur frälsades Petrus, och därur vill Herren frälsa alla, vilka i likhet med denne lärjunge öppet bekänna sina dåraktiga tankar för Herren,

Se, när du tjänar, ack, sök då icke
Att vinna någon förtjänst därmed.
Nej, lika fattig och arm och naken
Uti dig själv för din Fader träd.
Blott över Sonen och över nåden,
Den fria nåden, ditt hjärta gläd.

F. Hammarsten.

†

Judith Hultqvist.

Judith Hultqvist har så nyligen gått ut och in ibland oss, och vi hade ju ingen anledning tänka oss, att hon så snart skulle ingå i Guds vila och där vila från sina verk.

Under hennes sista besök i hemlandet, hösten 1934 till hösten 1936, gav Herren henne att frambära vittnesbörd om Guds nåd på ett sådant sätt, att vi aldrig kunna glömma det. Det var ej bara med ord hon vittnade, hela hennes väsen talade, och hon utstrålade en sådan himmelsk frid, att hjärtat ej kunde annat än värmas. Tron fick styrka genom hennes glada förtröstan. Gud blev så stor i sin kärlek och i sina frälsningsgärningar.

Vi gladde oss så, då vägen åter öppnades för henne att återvända till sitt arbetsfält i Kina, till sina väntande kamrater därute och till det folk hon omfattat med sådan kärlek och som också älskade henne så varmt tillbaka. Men denna gång blev arbetstiden kort. Först under sista sommaren började hon frukta, att en allvarlig sjukdom var i antågande. På grund av kriget kunde hon emellertid ej komma till något större sjukhus vid kusten. Och symptomerna till sjukdomen blevo gynnsammare. Ja, hon kunde till och med vid sin återkomst till Juicheng ingå i arbetet. Plötsligt blev hon dock så mycket sämre, att hon måste med flyg föras till Hongkong. Där mottogs hon på sjukhuset "Mathilda Hospital". Allt som kunde göras att giva vår Syster den vård, som hon var i behov av, gavs henne där av kärleksfulla händer. Hon fick också behålla Syster Ebba Vidén vid sin sida. Men sjukdomen förvärrades, och den 31 jan. kom hembudet.

För oss alla, hennes närmaste, vänkretsen bland missionens vänner och hennes kamrater, är saknaden mycket stor. Dock få vi tacka Herren för vad han gav samt bedja honom om nåd att med trohet förbliva i den kallelse, vi fingo dela med henne, och vårda den plantering, där hon fullgjorde sin heliga tjänst.

Erik Folke.

*

Judith Hultqvist föddes den 9/3 1887 i Björkö församling, Jönköpings län. Hon antogs till missionär inom Svenska Missionen i Kina den 27/8 1916, avskildes den 10/9 samt utreste första gången till Kina den 14 sept. samma år. Hon hade nu för litet över ett år sedan börjat sin tredje arbetsperiod på missionsfältet.

Sjukdomstiden i Hongkong.

Utdrag ur brev från Ebba Vidén om Judith Hultqvists tid på sjukhuset i Hongkong.

Ur ett brev, dat. den 12/11 1937.

Jag frågade Judith i går hur hon kändet det, att stanna här, och hon sade: "Jag vilar fullkomligt i Herens vilja och är nöjd. En annan dag sade hon: "O, vad jag tackar Gud, att älskade mor gått förut."

Judith är så underbart stilla under allt. Aldrig hör man en klagan från

henne, trots att det understundom är svårt med plågorna. I går (den 11/11) sade hon till mig: "O, det är mycket lättare än man skulle tro med en sådan här sjukdom". Hon bara längtar hem till de eviga fridsboningarna. En annan gång sade hon: "Är det ej underbart, att Herren tagit bort också fruktan för döden". Då jag var med henne upp till sjukhuset, sade hon: "Hälsa alla kamraterna, att jag är ej rädd för att dö, det är bara den långa vägen dit jag fruktar." Men det är underbart att se, huru Jesus hälper henne också med den, kanske vill han göra vägen kort. Judith är så löst från allt. Man tycker då man ser hennes ansikte, att det bär något förklarat över sig redan nu. Alla, som se henne, förundra sig över hennes strålande ansikte. En tysk dam, som var med mig uppe hos Judith sade till mig: "Jag har aldrig sett en människa med ett så strålande ansikte. Man kan se, att hon är färdig för uppbrott."

Ur ett brev dat. 3/12.

Vår älskade Judith är ungefär lika klen. Men hon är alltid så tålig och nöjd och tacksam för allt. Farbror Eriks telegram blev henne till så stor hjälp och glädje. Ps. 23 har sedan dess blivit så oändligt dyrbar för henne. Den ligger hon och upprepar för sig själv på nätterna, då hon ej kan sova. Ofta ber hon mig läsa ps. 103. Jesu blod till rening och frigörelse, är hennes stora glädje och tackämne.

Ur ett brev av 1/1 1938.

Jag är så tacksam för förmånen att få vara hos vår älskade Judith under denna avklädandets tid. Stunderna omkring hennes sjukbädd äro oförgätliga för mig. Hon är så färdig för uppbrott och så löst från allt. Hon har bara en önskan och det är att snart få bryta upp för att vara med Jesus. I går sade hon till mig: "Jag har aldrig vetat förut, att jag kunde så mycket av Guds ord. Det är så mycket gott, som kommer till mig, då jag ligger i min ensamhet." Vad det är underbart med det kristna hoppet. "Om en kort liten tid, få vi mötas på himmelens strand."

Ur det sista brev vi erhållit från älskade Judith, skrivet den 3/1 1938:

"Så omsluter han mig på alla sidor och gör mörkret framför mig till ljus. Snart skall jag få se Honom och mättas av Hans åsyn. Snart skall vi få mötas inför tronen."

Kommittén för S. M. K.

var den 25 januari samlad till ordinarie sammanträde.

Ordföranden, doktor *Karl Fries,* erinrade därvid om Upp. 3:7—13 och dröjde särskilt inför uttrycket "mitt bud om ståndaktighet", v. 10, eller såsom det hette i äldre övers. "mitt tålamods ord".

En ny ledamot, komminister *Johan Hoff,* hälsades välkommen, och sammanträdet dröjde också inför minnet av framlidne kommittéledamoten doktor *Knut Bergh.*

De ledamöter, som stodo under omval, återvaldes. Likaså återvaldes funktionärerna inom Kommittén samt ledamöterna i dess Arbetsutskott.

Kommittén för Sv. Missionen i Kina består alltså av *ordinarie ledamöterna:* D:r Karl Fries, ordförande; missionsföreståndare Erik Folke, v. ordförande; marinintendent Oscar von Malmborg, kassaförvaltare; kyrkoherde Gunnar Arbman; missionär August Berg; fröken Lisa Blom; fru Ester Fredberg; musikdirektör Harald Gillgren; grosshandlare Sven Johnson; tandläkare Josef von Malmborg; apotekare Karl Nilenius och disponent Gust. Törnqvist; *suppleanterna:* Folkskollärare Thure A. J. Carlsson; komminister Johan Hoff; fröken Ella Josephson, komminister J. Th. Sandberg samt ingenjör Viktor Wisborg.

Kommitténs arbetsutskott består av *ordinarie ledamöterna:* D:r Karl Fries, missionsföreståndare Erik Folke, marinintendent Oscar von Malmborg, missionär August Berg och fröken Lisa Blom samt *suppleanterna:* Musikdirektör Harald Gillgren och tandläkare Josef von Malmborg.

Vid sammanträdet *beviljades två ansökningar* om att få utgå såsom missionärer inom Svenska Missionen i Kina. De två nyantagna äro fröken *Ella Nilsson* från Bjärnum i Skåne samt herr *Eugen Alm* från Östra Ryd i Östergötland. Då läget klarnar så att utresan kan bestämmas, komma vi att i samband med underrättelse om deras respektive avskiljningar närmare presentera dem för tidningens läsekrets.

Innan dessa ansökningar beviljades, samtalade Kommitténs ledamöter om lämpligheten av att under denna tid av fruktansvärd oro i Kina antaga nya missionärer. Ehuru man ej kunde uttala något angående tiden för utresorna, enades man om att bevilja ansökningarna, så att de nya må vara redo att gå, då Gud öppnar vägen och visar det vara sin vilja. Liksom vi i regel få antaga missionärer, utan att ha medel för deras utresor och i tro att Gud i rätt tid skall giva vad som behövs, syntes det nu Kommittén vara Guds vilja, att dessa skulle antagas i tro att Gud i sin goda tid skall bereda möjlighet till utresa. Detta överensstämmer också med Kina Inlandsmissionens handlingssätt under de senaste månaderna.

Må dessa unga vänner, vilkas ansökningar nu beviljats, få vara inneslutna i missionsvännernas förbön med tacksägelse! Låt oss tacka Gud för dem och bedja Gud öppna väg för dem i rätt tid samt giva vägledning, nåd och välsignelse så att väntetiden bliver rätt använd.

Kassarapporten, som avgavs vid sammanträdet, gav anledning till tacksägelse på samma gång som den visade, att behoven för 1938 äro stora. I samband härmed erinrade kassaförvaltaren om några av Guds rika löften och om vårt behov av "en av Gud ingiven förtröstan. — "Herre andas in denna förtröstan i oss" var en bön, som då lades på våra hjärtan. "Klippa, du som brast för mig, låt mig gömma mig i dig."

Läget på fältet.

I ett brev daterat den 11 och 12 januari meddelar föreståndaren på fältet, missionär *Carl F. Blom,* att de firat en god julhögtid och att arbetet alltfort kunde pågå på de olika missionsstationerna. Man var också uppmuntrad av den mottaglighet, som var förnimbar. Må tidningens läsekrets tacka Gud för dessa goda underrättelser och fortsätta med förbönen för missionärerna, deras arbete samt Kinas och Japans länder och folk.

Bönemötena för S. M. K.

Vi bedja att åter gå påminna om att bönemöten hållas *varje tisdag kl. 7 e. m. i Betesdakyrkan,* Floragatan 8, Stockholm, samt *varje fredag kl. 2 e. m. på Sv. Missionens i Kina expedition.* Missionsvänner hälsas varmt välkomna.

Kinalänkarna i Stockholm.

Torsdagen den 10 februari kl. 7 e. m. anordnas *försäljning* av en del skänkta saker *på S. M. K:s expedition,* Drottninggatan 55. I likhet med vad fallet är i regel vid länkmötena i Stockholm talar vid denna försäljnings *andaktsstund missionsföreståndare Erik Folke.* Gåvor till försäljningen och buffén mottagas med stor tacksamhet. Alla varmt välkomna.

Inackordering på Missionshemmet, Duvbo.

På Svenska Missionens i Kina missionshem i Duvbo mottages inackorderingar för längre eller kortare tid. Hemmet är beläget i närheten av såväl Sundbyberg som Råsunda. Goda kommunikationer till huvudstaden.

För vidare upplysningar torde reflek-

terande vända sig till fru Augusta Berg, Missionshemmet, Duvbo, *Sundbyberg*. Tel. 28 20 13.

Kinalänkarna i Göteborg

samlas lördagen den 12 febr. 1938 kl. 7.15 e. m. på Libanon, Skolgatan 2. Missionär *Martin Bergling* medverkar.

Familjenytt.

Åt misionärsparet *Birgit och Martin Bergling* föddes den 2 febr. *en dotter*. Vi gratulera och tillönska hela familjen Guds rikaste välsignelse.

En högtidsstund i Tranås missionskyrka.

I den minnesruna över vår avlidne broder och vän, doktor Knut Bergh, som stod att läsa i det första numret av vår tidning för i år, sades det, att den sedvanliga sparbössetömningen detta år icke kom att äga rum den 4 jan. med anledning av dödsfallet.

Vi önska nu att få göra ett tillägg och meddela tidningens läsare, att söndagen den 2:dra januari, dagen före minneshögtiden i missionskyrkan, hopsamlades de utdelade sparbössorna på sedvanligt sätt, och ett icke obetydligt offer till S. M. K. inflöt. Ett par av den avlidnes barnbarn tillika med några av församlingens medlemmar tjänstgjorde. Allt var som det brukade vara och som under så många år ägt rum. Det var bara en som saknades, han, den varme missionsvännen.

Vad som särskilt grep hjärtat var de vänliga och förståelsefulla ord, som församlingens pastor vid tillfället yttrade. Han sade att denna sparbösseinsamling nu blivit en sedvänja, som alla älskade att deltaga uti, och bad Svenska Missionens i Kina vänner och understödjare att i framtiden alltid vara välkomna till församlingen i Tranås. "Det är min övertygelse", sade han, "att skulle den dag komma, då vi undandroge oss denna uppgift för att i stället värna vår egen församlings intresse, skulle våra egna inkomster minskas." Sådana ord vittna om ett rätt missionssinne och om sann kristlig kärlek. De gjorde ett djupt intryck på alla, som voro närvarande och ej minst på nedtecknaren av dessa rader.

Aug. Berg.

Hildur Blom 50 år.

Signaturen H. B. är väl känd för vår tidnings läsare. Fröken Hildur Blom, som döljer sig därunder, har ju gång på gång givit oss del av den välsignelse, vi fått under gemenskapen med våra missionsvänner. Vidare har fröken Hildur Blom också varit verksam vid tidningens redigering, och från hennes hand har i stor utsträckning utgått skriftliga hälsningar till Vännerna landet runt och till våra Syskon ute på fältet. Den gemenskap, som sålunda befrämjats genom fröken Bloms insats i vårt arbete, tacka vi Herren för, ty vi äro förvissade om att frukten därav har blivit förökad förbön — i tidens svåra nöd så oumbärlig i kampen för Guds rike. Och nu då vår värderade Medarbetare, *den 15 dennes*, får fira sin 50-årsdag, vilja vi gemensamt utbedja över henne för den dagen och för tid som kommer ett rikt mått av välsigelse från Herren och kraft till fortsatt helig tjänst.

E. F.

Emma Andersson 75 år.

Vår missionär fröken *Emma Andersson* fyller den 18 dennes 75 år.

Fröken Andersson har under tre perioder fått tjäna Herren ute på missionsfältet från 1895 till år 1925. Därunder har hon tagit del i verksamhetens grundläggning inom flera av våra missionsdistrikt såväl i Shansi som Honan. Det är med tacksamhet till Herren vi tänka på, vad hon därvid i stor trohet under prövsamma omständigheter och även under svåra lidanden, såsom under boxarorolighetena år 1900, fått nåden att utföra. Vi ha i hennes livsgärning fått se uppfyllelsen av det löftet, att Ordet, då det utsås i Herrens namn, ej skall återkomma fåfängt. Tegarne hon varit med om att bruka bära alltjämt frukt. Nu åtnjuter vår värderade Syster en välbehövlig vila i vänkretsen härhemma, där hon begagnar de tillfällen som givas att med bön och aldrig slappnande kärlek vårda och stärka missionsintresset samt uppmuntra äldre och yngre missionärer i deras verksamhet för Guds rike. Emma Andersons förtrogenhet med Guds ord, hennes djupa gudsfruktan och hennes varma böneliv har tillfört oss alla stor välsignelse. Vi tillönska henne rik nåd av Gud för dagar som komma.

"Herren känner de frommas dagar, och deras arvedel skall bestå evinnerligen." Ps. 37:18.

E. Folke.

Från missionskursen på Lidingö.

En av Svenska Missionsrådet anordnad fortbildningskurs för missionärer hölls den 11—20 jan. på Missionsskolan, Lidingö. Ett 80-tal hemmavarande missionärer i aktiv tjänst, hemarbetare och missionärskandidater deltogo i kursen.

Under de senare åren ha missionärskurserna i Holsby brunn haft sin tyngdpunkt i bibelstudier och personlig samvaro, under det att kursernas ursprungliga syfte att vara fortbildande och orienterande i den moderna missionsverksamhetens olika grenar mera fått träda i bakgrunden. Då såväl den uppbyggliga som den mera studiebetonade sidan av dessa kurser synts lika omistliga, men båda knappast kunna tillgodoses under en och samma kurs, har man beslutat, att hädanefter anordna två slags kurser, varannan gång med tyngpunkten förlagd till den uppbyggliga respektive studiebetonade sidan av missionsuppgiften. Tyvärr har man inte sett det möjligt att anordna kurser varje år. Vart tredje år skulle bli utan kurs. Detta torde innebära, att somliga missionärer inte få tillfälle att vara med om dessa givande sammankomster. Med den nu avslutade kursen på Lidingö har man återgått till vad man ursprungligen åsyftat med dessa fortbildningskurser. Man enades ock om att i framtiden utbyta detta namn mot benämningen studiekurs för missionärer.

Varje dag hölls morgonbön av olika kursdeltagare. Efter frukosten följde så en timmes bibelstudium. Bibelstudierna

leddes av pastorerna J. Hagner och Göte Bergsten. För en missionär, som ständigt måste ge ut åt andra med få tillfällen att själv lyssna till Guds ords predikan, var det gott att få följa dessa erfarna själasörjare i deras djupa inblickar i och närgående personliga tillämpningar av sanningens ord.

På middagen höllos två inledande föredrag, som behandlade aktuella frågor och problem i nutida missionsarbete. Dessa föredrag lades till grund för eftermiddagens samtal, då ordet var fritt, och vi fingo lärorika inblickar i de olika fältens särproblem.

En dag behandlades så den gamla men ständigt nya frågan om vårt budskap till de icke kristna folken. Det centralt evangeliska budskapet om synd och nåd är ju all kristen missions positiva budskap, men mycket varierande sidor av det kristna budskapet griper först de infödda, beroende på deras allmänna kulturnivå, religionernas olika betydelse för den enskilde eller gruppen etc. Frågan om möjliga anknytningspunkter i de infödda föreställningsvärld för de kristna sanningarna diskuterades ingående. Där evangelium predikats någon tid, blir dock anknytningsfrågan mindre aktuell.

Omvändelsen från biblisk och psykologisk synpunkt, bland Indiens intellektuella klasser och bland Afrikas primitiva stammar utgjorde en annan dags viktiga ämne. En omvändelse innebär alltid, att man *vänder* sig från något som blivit aktuellt för en just då, men även att man vänder sig *till* något, t. ex. från mörker till ljus, från avgudarna till Gud. Bättringen och tron få aldrig skiljas åt. Massrörelserna i Indien hänemot kristendomen göra omvändelsefrågan på missionsfälten särskilt betydelsefull just nu. Man kan vara omvänd till kristendomen utan att vara omvänd till Gud i biblisk bemärkelse. En av föredragshållarna, pastor Paul Sandegren, riktade frågan även till oss missionärer: Äro vi verkligt omvända?

Efter inledande föredrag om genombrottsålderns psykologi och Österns ungdom inför det kristna livets krav samtalades en dag om ungdomen på missionsfälten inför det kristna livets krav. Att vinna de unga för Kristus är en livsfråga för missionen. Men här möta vi också kanske det svåraste av allt missionsarbete. Personlig påverkan och det föredöme som en verkligt kristen livsföring ger har haft avgörande betydelse för många unga som blivit kristna. Men frågar man, vad som hindrar flertalet unga från att bli kristna, finner man, att orsakerna äro mycket olika på de olika missionsfälten och i de olika världsdelarna. Ungdomens svårigheter inför kristendomen äro t. ex. mera likartade i Indien och Kina än vad fallet är i Afrika med afrikanernas mera primitiva föreställningsvärld.

Vårt budskap till hemförsamlingen var en följande dags föredrags- och samtalsämne, som helt visst blev rikt givande både för missionärerna och de olika missionernas hemarbetare.

Söndagen den 16 jan., som föll vid kursens mitt, hölls en större välbesökt missionshögtid i Blasieholmskyrkan med ledande män från de olika missionssällskapen som talare.

Det allmänt uppvaknande nationella medvetandet bland folken på missionsfälten och det komplicerade och kritiska världsläget utgöra bakgrunden till en av vår tids mest brännande missionsfrågor: Konstitutionen av de uppväxande inhemska kyrkorna. Kursens fyra sista dagar voro ägnade åt denna fråga. Professor K. B. Westman höll en serie föreläsningar, varvid han från synpunkten av självstyrelse, självunderhåll och självutbredning genomgick frågan om kyrkobildning och kyrkoförfattning på missionsfälten från äldsta tid till våra dagar, kulminerande i en jämförande framställning av nutida svenska kyrkoförfattningar i Afrika, Indien och Kina. Det var första gången en sådan framställning kunnat göras offentligt, och de följande diskussionerna och samtalen klarlade ytterligare en hel del detaljer,

som för de allra flesta hittills varit okända. Majoritetens mening var, att självstyrelse ej bör förutsätta helt självunderhåll. I Kongo finns fall, där man är helt självunderhållande men ej mogen för självstyre. Intressant var att märka, att flertalet kyrkoförfattningar på de svenska missionsfälten — även Svenska Kyrkans — äro av i stort sett presbyteriansk-synodal typ. Likartade förhållanden på missionsfälten ha nog delvis varit utslagsgivande härvidlag. Man kan också säga, att de svenska missionerna redan hunnit rätt långt ifråga om att förhjälpa de infödda kristna till för deras förhållanden lämpliga och effektiva kyrkoorganisationer. Föredrag av kursledaren, missionssekreteraren fil. lic. Herman Sandegren och d:r G. Palmær om "Individ, samfund, folk och ras i Afrika, Indien och Kina" belyste även denna fråga på ett lyckligt sätt.

Många detaljfrågor av växlande art dryftades också under dessa minnesrika dagar av större och mindre grupper såväl som man och man emellan. Alla missionärer ha så mycket gemensamt och många erfarenheter att delge varandra. En av deltagarna, som ej var missionär, uttalade som sin övertygelse, att endast missionärer kunde så öppet och oförblommerat och ändå i all broderlighet dryfta så ömtåliga frågor som här varit uppe. Och en missionärskandidat sade, att han aldrig anat, att en sådan enhet och samhörighet existerade mellan missionärer av olika samfund. Murar som skilja de kristna från varandra härhemma existera i många fall inte på missionsfälten.

Andligt och intellektuellt berikade och med tacksamhet till Gud, skingrades så denna lyckliga skara av Missionens Herres lärjungar och medarbetare för att återgå till verket, var och en på sin av Herren givna plats i det stora vingårdsarbetet.

Joh. Aspberg.

FRÅN MISSIONÄRERNA

Från julen i Hongkong.

Utdrag ur privatbrev från *Ebba Vidén.*

Blind Girls Home, Pokfulam Hongkong 1/1 1938.

"Han kröner året med sitt goda." De orden mötte Herren mig med i dag på morgonen. Jag tyckte det blev som en underbar försäkran om, att Herren skall vara med och hjälpa under det år, som nu gått in. Tänk vad det är underbart att med sin svaga hand i Frälsarens starka få ta en dag ett ögonblick i sänder, i visshet om, att vad som än möter "allt ju vilar i min faders händer, skulle jag som barn väl ängslas då". — — Vet ni, jag har fått röna så mycken välsignelse och kärlek både från Gud och människor, sedan jag kom hit ned till Hongkong, att jag känner mig så ovärdig allt. — —

Jag är så tacksam för förmånen att få vara hos vår älskade Judith under denna avklädandets tid. Stunderna omkring hennes sjukbädd äro oförgätliga för mig. Hon är så färdig för uppbrottet och så löst från allt. — —

Vi ha många vänner här i Hongkong. Vad pastor och fru Hannerz varit för oss, kunna vi ej fullt ge uttryck för, ävensså de norska vännerna här ute, jag kan bara tacka Gud för dem. Herren skall förvisso löna dem efter sin nåds rikedom.

Ja, så kanske jag skulle tala om, hur vi hade det i Jul. Dagen före julafton kom pastor Hannerz upp med julklapp, julgran och julljus åt Judith, som jag lämnade henne på julafton. Vi firade vår julafton samman mellan 3—5 e. m. efteråt var jag bjuden till pastor och fru Hannerz. Juldagen var jag bjuden till sjukhuset på te; då fick jag vara samman med Judith litet längre. På Annandagen hade pastor Hannerz fått doktorns löfte att ordna med sång för Judith efter gudstjänsten. Det var en

hel liten skara av svenska och norska vänner, som då gingo dit upp. De sjöngo så vackert, och Judith var så glad och tacksam. Även de andra patienterna och personalen satte stort värde på det. Den 29 dec. var pastor Hannerz uppe hos Judith, hon ville så gärna få del av Herrens nattvard. Vi hade en sådan skön stund vid hennes sjukbädd.

För ett par dagar sedan hade jag brev från Carl och Ethel Blom. Allt var som vanligt, eller som det varit en lång tid förut. De undrade nog, om de skulle få fira julen i frid och ro. Carl skrev att alla voro kvar på sina stationer och arbetade som vanligt. Alla voro krya, Arvid Hjärtberg hade rest hem till Hoyang från Sian-fu. Dagny Nordgren och Gösta Goës skulle fira jul hos Ringbergs. Uppe i norr strida de som vanligt. Vilken nåd, att vårt fält skonats så pass som det har. Dörrarna för evangelium äro öppna, och enastående tillfällen ges att vittna, skrev Carl.

Här är det överfullt av flyktingar.

Från föreståndaren på fältet.

Ur brev från missionär *Carl Blom* av den 13/12 1937.

— — — — —

Ingen av oss har lidit någon skada. Varningar för flyganfall har det ju varit, men endast i Loyang har det varit bombfällning (bland våra stationer) samt i Tungkwan och Chaoyi i Shensi och en by på denna sidan floden. Vi äro alla kvar på stationerna, men Malms ha flyttat till Sinan, som är mindre utsatt. Astrid Håkansson är nu här på väg till Juicheng för att bli kamrat åt Gerda Carlén för tillfället. De flesta av oss ämna stanna på stationerna. Det farligaste synes vara de flyende arméerna, ty mot bombnedslag äro vi något så när skyddade genom källare, och dessutom ha vi uppe stora svenska flaggor, om nu angriparna taga hänsyn till dem. Efter intagandet berättas det från åtminstone en station, att tillkännagivanden uppsattes, som förbjödo allt övervåld på stationen.

Missionär Blom omgiven av kinesiska barn.

Vårt kvarblivande synes mycket uppskattat av alla, och både vi och de kinesiska troende ha de rikaste tillfällen att vittna om vår tro och visa dess tröst och bärkraft i nödens tid. Ännu ha vi kunnat få pengar här och även vara andra missionärer till hjälp.

Vår hjälpförening här är verksam, men vi ha ej så många inneboende, ty de som kunna, resa sin väg undan faran, som nu synes mera överhängande än förut på några veckor.

Varma hälsningar till eder alla.

Något om verksamheten i Talidistriktet.

(Utdrag ur privatbrev.)

Tali den 16/12 1937.

Nu vill jag berätta litet från mina besök i distriktet, som jag tror kan vara av intresse. En stor nåd av Gud är det, att vi ha kunnat vara ute i arbetet trots krig och oro i landet. Och det har varit särskilt roligt och uppmuntrande denna höst. Folket har i allmänhet visat sådant intresse och villighet att lyssna till budskapet. Det är väl nöden, som driver dem att söka Gud.

Den 13/11 reste bibelkvinnan och jag till Hua-in-miao. Jag gladde mig sär-

skilt åt att få besöka den södra delen av vårt distrikt. Jag hade tänkt stanna där nere några veckor, men den tillspetsade oron i förening med soldattransport gjorde att jag reste tillbaka tidigare än vad som ursprungligen var tänkt.

I Hua-in-miao hade vi en kurs för kvinnor. Så många deltagare hade vi ej, men de som voro med voro det av hela hjärtat. Särskilt roligt var det med en gammal gumma, som hette fru Ch'in. Visserligen glömde hon en del av vad hon hörde och lärde, men att se hennes hunger och längtan efter Gud var en verklig fröjd. Och det bästa av allt var, att Gud hade fått göra ett stort verk i hennes själ. Hon var så genomfrälst som jag tror en människa kan bli, och hon ägde frälsningsfröjd. Jag önskar ni hade fått se hennes ansikte. Hon riktigt strålade av fröjd. Måtte hon bara bli bevarad i Gud. Innan hon gick hem, kom hon in till mig och sade: "Var snäll giv mig några traktater, som jag kan få ge till mitt hemfolk och grannar. Jag vill, att min son och sonhustru samt mina grannar skall tro på den här läran och få komma till himmelen." Och när hon fått traktaterna, såg hon gladare ut än vanligt. Omsorgsfullt lade hon in dem i sitt knyte och gick hem. När jag såg henne vandra upp mot bergen, steg en brinnande bön upp till Gud om att han måtte få leda de sina hem. Välsignade för att bli till välsignelse, det är ju Jesu mening med varje själ.

Under tiden 28/11—13/12 har jag haft en fonetisk kurs i Hsichuang, en by norr om Tali. Där finns det en liten grupp kristna, som äro nitiska och varma för Gud. Det har varit gränslöst roligt att vara ibland dem och på samma gång har jag sett så mycken nöd, att jag ibland känt mig nästan förtvivlad. Utanför Hsichuang bo en massa fattiga och flyktingar i grottor och tempel. En dag samlade vi kvinnorna på en tröskplan och talade till dem. De lyssnade så villigt och verkade så mottagliga för budskapet. Efter mötet ville några mammor, att vi skulle följa med dem "hem" — en grotta eller ett tempel med hemska avgudar i — och se deras småttingar. Men vilken syn! En skriande nöd. I ett hörn stod en gryta, i ett annat satt några barn på halm eller gräs. Bleka samt frusna voro de, och somliga hade ej ens kläder på kroppen. Den synen upprepades var vi gingo. Jag blev till sist nästan förtvivlad och ville bara gråta. Att se denna hemska nöd och nästan ingenting kunna göra för att lindra den, ja, det är svårt. Och dessa arma barn, O, om Gud finge frälsa dem, så att de hade något hopp efter detta livet. Bed, Bed!

Strax innan jag reste från Hsichuang, kommo rövare en natt in i en by 3—4 li (omkr. 2 km.) från oss . I ett hus bundo de husfadern och slogo olja på honom, sedan brände de honom hemskt. Dock ej till döds. Hans son, 14 år, rövade de samt allt vad de kunde komma åt. Dessa rövare äro särskilt farliga, ty många av dem äro från provinsen och känna till platserna och folket. Den sista aftonen och natten i Hsichuang glömmer jag nog ej så snart. På e. m. kom en bror till bibelkvinnan, så hon måste stanna hemma hos honom. Jag gick till en av smågatorna för att hälsa på en sjuk gumma samt besöka en skola och dela ut traktater. Då jag kom i närheten av skolan stod en massa människor utanför och bland dem beväpnade män. Omsider kom jag in på gården och in i en skolsal. Samtidigt kommo männen in i ett motsatt rum. De skreko och pratade i munnen på varandra, så att det var omöjligt tala med dem. Jag fick inte reda på vad det var som inträffat. Och där stod jag instängd tillsammans med en skara uppskrämda skolpojkar. En gång hörde jag någon säga: rövare, men jag visste inte vad det var fråga om.

När jag till sist kom ut bland skrikande män, gråtande barn och skällande hundar fick en kristen kvinna syn på mig och ropade: "Skynda dig hem innan portarna stängas". Det började mörkna

och glad var jag, att äntligen komma in genom portarna. En man gick ut för att höra efter vad det var fråga om. Han kom med bud att rövare var i närheten, och att vakter skulle sättas ut i alla gatorna. I vår gata vaktade ej mindre än 12 beväpnade män. Det var denna sak, som skulle bestämmas, när jag besökte skolan.

Strax efter det jag kommit hem hördes ljud av bombnedkastning från Talihållet. (Bomber, 30 st., kastades i Ch'ang-an, = Sian-fu.) Det var hemskt att stå på gården och höra på detta och ej veta vad som kunde hända Ingeborg Ackzell och våra kineser. Ljudet hördes tydligt för varje bomb som kastades ned. — På kvällen hade vi sångmöte och därefter en bönestund. En gripande stund. — Jag gömde min klocka — ett minne av far och mor — samt ett par präktiga skor; ifall rövarna kommo, skulle de åtminstone ej få dessa saker. Själv låg jag påklädd hela natten och först mot morgonsidan vågade jag somna in. Men, vilken morgon! Först kommo de kristna barnen och sjöngo för mig, därefter kommo gummorna med jordnötter och annat gott. En frukost med mycket god kinesmat — och till sist, en kärra från Tali med en hälsning från Ingeborg Ackzell att de hade suttit i grottan en hel timme och hört flygmaskiner, men någon bomb hade ej kastats ned där.

När jag satt på kärran och skulle resa hem, stämde alla upp en sång om Herrens bevarande nåd.

De hjärtligaste hälsningar till alla vänner.

Tillgivna

Thyra Lindgren.

Li Jui, en kines i Hankow, som älskar Bibeln.

Om denne Li Jui, känd som Kinas oljekung, berättas följande intressanta historia: Li föddes för 51 år sedan i en mycket fattig familj, bosatt i Taku, en stad nära Tientsin. För att bereda sina två gossar tillfälle att studera uthärdade föräldrarne gärna umbäranden och svält.

Under boxarupproret 1900, då Taku bombarderades, tog familjen sin tillflykt till landsbygden, där de under tre månaders tid sovo i det fria. Efter stormen återvände de till sin stuga, och där hade Li tillfälle att på nära håll iakttaga de utländska soldaterna, vilkas vilda liv lät honom förstå, varför de kallades "utländska djävlar" av kineserna. Full av avsky skakade han sitt huvud, och nu var han fullt övertygad om, att hans eget folk stod bra mycket högre än dessa europeer.

Två år senare sändes Li till en skola i Tientsin, som stod under den kände missionären d:r Harts ledning. Li blev djupt gripen, då han märkte, vilken skillnad det var mellan denne man och de europeer han gjort bekantskap med i Taku. Huru skulle han förklara detta? Under flera veckor gav han noga akt på d:r Hart. Han såg, huru Hart läste i en liten bok och därpå böjde sitt huvud i bön. Han var så helt olik alla, som han sett förut. Nu började han tänka, att det måste bero på den lilla boken, som han läste uti. I all hemlighet skaffade han sig själv ett exemplar av den lilla boken och började läsa i den, först hemligen för att ej utsätta sig för kamraternas hån. Den lilla boken blev snart Lis dyrbara pärla. Genom den öppnades hans hjärta för sanningen, och denna bok har alltsedan varit hans livs dyrbaraste skatt. Efter ett års studier i Tientsin måste Li söka sig anställning i en affär hos en jude, som lät honom träla bittida och sent som en slav. Trots detta använde han nätterna till studier och skaffade sig på det sättet goda kunskaper i affärsteknik och engelska. Li ansåg, att denna svåra skola var synnerligen nyttig för hans fostran.

Då Li några år senare i Chefoo kom i beröring med en missionär, som mycket ivrigt yrkade på judemission, blev

han, trots den sorgliga erfarenhet han haft av det folket, så gripen av sin plikt gent emot dem, att han sedan år efter år sänt bidrag till judemissionen i Amerika, Afrika och England, ty säger han: Hade ej Judarne funnits, skulle vi ej haft Bibeln.

Sexton år senare började Li studera grekiska med stor flit, och för tio år sedan började han ta lektioner för en polsk jude i hebreiska. Han måste på allt sätt komma riktigt åt Kristi outgrundliga rikedomar.

Li Jui är nu en rik man. Men om man ej visste det, skulle man aldrig få den uppfattningen om honom. Hans livsföring är mycket enkel. På mat och kläder använder han ej mycket och Li är i hela sitt uppträdande en ädling.

Varje söndag får man se honom komma till engelska kyrkan och på måndagens bibelklass saknas han aldrig. Där talar han med sådan värme om "Bokens" oändliga värde.

Då han för ett år sedan hörde, att hans college i Tientsin var i behov av understöd, sände han tio tusen dollar med löfte att sända mer senare. Då han under läsningen av Brittiska och Utländska Bibelsällskapets årsberättelse fann att medel behövdes, eftersom brist hade uppstått, sände han strax 2000 dollar till England.

För ett par dagar sedan bad han om att få en plan för Bibelns spridande bland de stora folkskarorna i det inre av Kina, ty han har för avsikt att för det ändamålet avsätta en större summa.

Då han själv har i Bibeln funnit sådana outgrundliga skatter, har han fast beslutit att använda sina rikedomar att hjälpa andra att bli delaktiga därav. Själv läser han igenom hela Bibeln två gånger varje år.

Översatt och bearb. av *E. F.*

Kinalänkmöte i Malmö

Kinalänkarna i *Malmö* inbjuda kinalänkar på andra platser till möten *lördagen den 12 och söndagen den 13 mars.*

Programmet för mötena är uppgjort sålunda: *Lördagen den 12 mars* kl. 19,30 samling i *Kirsebergskyrkan.* Hälsningsanförande, tésupé och föredrag. *M. Lindén* m. fl. medverka.

Söndagen den 13 mars kl. 11. Predikan i *Kirsebergskyrkan* av missionssekr. *M. Lindén.* Nattvardsgång med skriftermål av pastor *G. Kronvall.*

Kl. 14,30. Gemensam middag på *Hushållsskolan Margaretha.* Pris 1:75.

Kl. 18. Missionshögtid i *Betaniakyrkan.* Tal av *M. Lindén.*

Efter detta möte *tésupé på K.F.U.K* med sällskaplig samvaro.

Anmälningar om deltagande torde helst göras *före den 1 mars* till *fröken Rhea Wisborg, Jakob Nilsg. 24, Malmö.* Deltagare böra själva *medtaga sänglinne.*

Varmt välkomna att deltaga i dessa möten och bedjen för dem!

Bibeln i Manchuko.

Ur tidskriften "The Bible in the world" sept. 1937 göra vi följande utdrag: Bibelsällskapets hus i Moukden ligger vid en av de största gatorna i staden. I dess fönster ligga utlagda Biblar på manchuspråket, mongoliska, kinesiska, japanesiska, koreanska, engelska, tyska, franska och ryska.

Från detta centrum sändas biblar till de 40 kolportörer, som äro utposterade i olika delar av landet, somliga i de stora städerna, andra på den mera glest befolkade landsbygden, där rövare och banditer härja, åter andra i gränstrakterna till Sibirien och Mongoliet. En

japanesisk kolportör verkar bland den japanesiska befolkningen uppgående till en miljon, tre koreaner sprida Skriften bland sina två milj. landsmän. De verka i samband med den mycket aggressiva och framgångsrika koreanska kyrkan i landet. Ibland ryssarne arbetar en modig hängiven kolportör, som innan Ryssland stängdes för honom, gjorde ett gott verk i Sibirien. Ibland kineserna, som utgöra 85 % av Manchukos 30 milj. inv., äro 35 kolportörer i verksamhet. Längst i norr icke långt från Sibiriens gräns besökte en av kolportörerna en stad och sålde där under en månads tid icke mindre än 3000 delar av Skriften. Folkets intresse väcktes, en evangelist sändes dit, och nu finnes där en kristen församling med 45 familjer, som deltaga i bibelklasserna. Intresset växer. Folket är för fattigt att skaffa sig något sådant, som kan få namn av kyrka, eller anställa pastor eller ens evangelist, men de samlas till bönemöten i hemmen, och de få vara till välsignelse för sin omgivning.

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under januari 1938

Allmänna missionsmedel.

2.	K. S., Vinslöv, "åt Herren"	25:—
3.	Onämnd, gm E. H., Karlskrona	5:—
4.	Madängs Kr. Ungdomsfören.	50:—
5.	Gräsgårds Missionsfören. till M. Ringbergs underh.	100:—
6.	E. H., i st. för blommor till dr Knut Berghs kista	10:—
7.	H. L.	50:—
8.	I. K., Katrineholm	100:—
9.	A. O., Norderön	40:75
10.	D:o, en blomma på Emma Beskows grav	2:—
11.	M. G., Medalby	5:—
12.	K. O. H., Lund, "Herrens tionde"	3:—
13.	A. W., Rimbo, gm A. B., Duvbo	10:—
14.	Sparbössemedel fr. Tranås, gm. D. J.	230:—
18.	R. K., Ö. Husby	1:50
20.	Dagskassan den 2 jan. "Helgad åt Gud"	500:—
21.	En vän, till Judith Hultqvists underh.	15:—
22.	I. W., Söderhamn	30:—
23.	O. H., Karlskrona	7:75
24.	A. R., Skåre	2:75
25.	H. B., Jpkg, gm T. A. J. C.	5:—
26.	Bogla Mfgs syfören., till kvinnl. missionärers underh.	67:38
27.	E. G., Grönskåra, sparb.-medel	15:—
28.	E. S.	5:—
29.	H. J., Skövde	23:25
30.	B. o. R. S., Åstorp, "Vår Kinabössa"	12:—
31.	A. E., Hbg, "tackoffer till Herren"	25:—
32.	Uppsvenska Distr. av K. F. U. M., till Morris Berglings underh.	1000:—
34.	Sparb.-medel fr. S:t Göran, Trettondedagen	162:02
35.	D:o 226:35, Offergåvor 524:25 i Betesdakyrkan, Sthlm, Trettondedagen	750:60
37.	Strömsborgs Vilohem, sparb. medel	23:05
38.	H. P., Vetlanda	50:—
39.	S. T., Maspelösa	600:—
40.	M. J., Boden	200:—
41.	A. P. J., Ramfall	15:—
42.	Koll. i Skövde	163:—
43.	Vänner i Sunne, gm M. M., Orrviken	18:60
44.	K. o. E. O., Duved	5:—
45.	K. D., Björnänge	20:—
46.	Onämnd, Jämtland	10:—
49.	H. B., Sthlm	100:—
50.	A., Sthlm	5:—
51.	Tillägg till sparb.-medel fr. S:t Göran, Trettondedagen	80:—
52.	M. o. E. J., Ödeshög	102:75
53.	J. H., Sparb.-medel, gm A. H., Stensjön	12:—
54.	Syskonen H., d:o gm d:o	22:50
55.	Koll. i Duvbo kyrka	25:—
56.	R. L., Duvbo	10:—
57.	G. L., Sthlm	2:75
58.	A. L., Kristinehamn	15:—
59.	M. L., Sthlm, missionsoffer 6/1	10:—
60.	Vid Hanna Wangs besök, kaffe o. sparb.-medel gm O. M., Orrviken	25:—

61. Gm. Ovikens Kristl. Ungd. fören., "en nådessyster" gm E. A. R. ..... 50:—
62. K. o. G. K., Björköby ..... 20:—
63. A. O., Berlin, gm. Ansgarsringen ..... 10:—
64. Sparb.-medel fr. missionshemmet, Duvbo 27:40
66. E. B., Äppelviken ..... 25:—
67. L. O., Adelsö ..... 50:—
68. Onämnd, Ps. 46 ..... 10:—
69. R. H., rab. å H. S. Ö. 5:70
70. Onämnd ..... 25:—
71. A. S., Sjötorp ..... 6:—
72. E. J., Boden, till Joh. Aspbergs underh. ..... 100:—
73. Koll. vid föredrag i K. F. U. M., Malmö, 6 jan. av Morris B igling 57:50
74. Kinavänner i Köping, sparmedel o. offerkuvert ..... 125:—
75. S. W., Norrköping ..... 10:—
76. I st. för koll. vid M. Lindéns besök i Innervik ..... 17:—
77. Koll. i Östersund ..... 20:—
78. Sparb. fr. Gärdsta 1:06
79. H. K., Syndbyberg, sparbmedel 16:10
82. S. S., Sthlm ..... 25:—
83. Visby Femöresfören., till evang. arb. 24:75
84. E. E., Sthlm ..... 60:—
85. F. S., Hedvigsdal ..... 35:—
86. L. H., Lund, "Herrens tionde" 5:—
87. L. M. F., till Maria Nylin o. Frida Prytz underh. ..... 900:—
88. N. Å., Duvbo, sparb.-medel 7:29
90. B., D:o 28:02
91. M. B., Sthlm 7:75
92. Koll. i Nylands missionshus, trettond. vid H. Wangs besök 52:25
93. Kinalänkarna i Klippan, sparb-tömning 4/1, till Hanna Erikssons underh. ..... 105:—
94. Kinakretsen, Gbg, till C. G. Nordberg o. G. Goës underh. 137:75
95. E. S., Sthlm ..... 5:—
96. Sparb.-tömning i Glemmingebro, gm J. N. ..... 82:—
97. A. Å., Sthlm 20:48
98. A. C., Bäckseda, blommor till Sofie-Louise Berggrens bår ..... 5:—
99. De Ungas Förbunds juniorfören., Ö. Ryd ..... 15:—
100. Björkö Mfs, sparb.-medel ... 27:80
101. D. O., Vetlanda ..... 5:—
109. E. R., gm K. D., Växjö ... 30:—
110. I missions o. tackbössan gm d:o 105:30
111. K. D., Växjö, rab. å H. S. Ö. 11:25
112. Sv. Alliansmissionen, Jkpg, till Aug. Bergs underh. ..... 1000:—
113. D:o till H. Linders d:o ..... 1500:—
114. Gärdsmarks sykrets ..... 30:—
115. 1/3 av inkomsten vid skördefest i Skärvsta 56:70
116. M. S., Nkpg ..... 50:—
117. N. P. P., Klippan, "missionsoffer" ..... 50:—
118. Onämnd, d:o gm d:o ..... 25:—
120. Husaby Mfs, sparb.-medel .. 50:—
121. T. C., Växjö 7:75
122. K. W., Ystad 5:50
123. En dödsbodeläg. efter avl. f. d. lärarinna i Sundsmarken, Hassle gm. F. A., Mariestad 10:—
124. E. A., sparb. gm J. G., Vadstena ..... 10:—
125. A. J., Skillingaryd ..... 5:—
126. I. o. E., gm C. Th. E., Kumla 8:—
127. S. N., Filipstad 7:75
128. Onämnd, Vrigstad ..... 10:—
129. A. o. A. B., Duvbo, i st. för blommor vid Fru Ellen Olsons, Fryele, grav ..... 5:—
130. G. A. Ö., d:o, en blomma vid d:os grav ..... 3:—
131. "Fru L., tackoffer" gm S. J., Eksjö ..... 50:—
132. A. H., Karlskrona i st. för blommor vid dr Knut Berghs bår ..... 5:—
133. "Tackoffer, en länk" ..... 5:—
134. Södra Distr. av Sveriges K. F. U. M., miss. bidr. Kristianstad, till Martin Berglings underh. 26:10
135. B. K., Liatorp 5:50
136. R. L., "Herrens tionde" .... 10:—
138. H. A., Brunnby ..... 5:—
139. E. o. S. S., Hovmantorp, "tackoffer" ..... 100:—
140. B. J., Klippan 9:92
141. C. J., Järnboås ..... 10:—
142. F. H., gm d:o ..... 5:—
143. A. B., gm d:o ..... 2:—
149. Luleåkretsen 15:50
150. Ekekulls Mfs ..... 20:—
151. M. G., Flisby, sparb. ..... 13:—
152. G. J., Jkbg 7:75
153. Onämnd, en blomma på syster Minnys 60-årsdag 16/1 ... 6:—
154. Vänner till Missionen gm I. D., Nora ..... 21:—
157. Expeditionens sparb. 48:82
158. Mörteryds Mfg ..... 110:—
159. Kinnekleva o. Kestads Mfs, sparb.-medel ..... 90:—
161. Y. M., Norrtälje ..... 10:—
162. A. L., för undfången nåd under året ..... 100:—
164. A. o. P. J., Spöland 38:25
165. M. B., i st. för blommor på Henrik o. Louise Bergs grav 5:—
166. Koll. fr. Karlskrona K. F.

	U. K., vid Hanna Wangs besök 20/1	8:—
167.	B. o. K. L., Sthlm	30:—
171.	Koll. vid möte på K.F.U.M., Nkpg 23/1, till E. o. I. Malms underh.	180:—
175.	E. O., Viksjöfors	10:—
176.	M. H., Skönberga	2:75
177.	Tacksam, Kinavän, Skellefteå, gm A. B.	5:—
179.	"En ficksparbössa"	1:17
180.	Daggryningen i K. M. A., till Birgit Berglings underh.	900:—
181.	K. M. A. o. K. F. U. K:s Centralfören., till Astrid Löfgrens underh.	900:—
182.	Borås-Sjömarkens Kinakrets	150:—
183.	F. J., Karlskoga	10:—
184.	Onämnd	50:—
185.	Missionsafton vid Hanna Wangs besök, gm A. H., Undersåker	22:—
189.	"En gåva i Jesu namn"	10:—
190.	Karlstorps Västra Mfg	10:—
191.	Koll. vid H. Wangs besök 22/1, gm J. J., Karlshamn	42:72
192.	F. J., Kinnemalma	10:—
193.	Kulla Mfg	75:—
194.	X. Y. Z., till missionen o. de hungr. i Kina	25:—
195.	Syfören.-medel fr. Storbrännaby av Häggenås församl.	30:—
196.	Sparbössetömning i Appleryd 16/1	68:50
197.	S. H., Asbysand	3:75
198.	R. L., Älvsbyn	5:—
199.	H. o E. O., Gbg, "tackoffer åt Herren"	100:—
200.	G. P., Delsbo, gm E. A. R.	5:—
201.	A. Ruths sterbhus, Delsbo, gm d:o	10:—
202.	K. Rudolpis d:o, d:o gm d:o	5:—
203.	"Tack för Guds bevarande hitintills"	5:—
204.	A. S., Vadstena	2:—
205.	"Gunnar"	10:—
206.	K. R—n, Undersåker	10:—
207.	Elins sparb.-medel, gm A. L., Hemse	10:—
208.	Mamrelunds Mfg, gm K. J., Alseda	50:—
209.	Mellersta K. F. U. M:s Distr., till Malte Ringbergs underh.	500:—
210.	Onämnd i Furudal	20:—
211.	D:o i Hansjö	5:—
213.	"I haven fått för intet, så given för intet", till T. Lindgrens underh.	20:—
215.	H. S., Mariestad, blommor på fru Ellen Persons grav	5:—
216.	K. E. P., "tackoffer"	20:—
217.	A. L., Huskvarna	20:—
218.	K. O., Mariestad, "födelsedagsblommor"	20:—
219.	Uppsvenska Distr. av K. F. U. M., till Morris Berglings underh.	938:50
220.	"En länk"	10:—
221.	J. H., "en liten blomma på Judith Hultqvists grav"	10:—
224.	Till kära Judith Hultqvists minne fr. kamrater på Missionshemmet, Duvbo	18:—
225.	A. N., Hedeviken, "ett tackoffer till Herren"	2:—
	Kr.	14.934:98

S. M K:s Pensionering.

137.	G. A., Flisby	10:—
	Kr.	10:—

Särskilda ändamål.

1.	A. O., till Maria Petterssons barnh. gm H. I., Älgarås	110:—
15.	H. T., Malmö, till de krigslidande	10:—
16.	Vårdhemmet, Björkliden, Kortebo, till H. Linder, att anv. efter gottf.	200:—
17.	Årevänner, till I. Ackzell, för d:o, gm K. L., Åre	12:—
19.	A. o. A. B., Duvbo, till d:os verks. i Tali	10:—
33.	Såsom ett tack till Herren, "för läraren Sies underh."	300:—
36.	I. L., Sthlm, till evang. Kaos underh.	10:—
47.	W. P., Nkpg, till Elsie Bergquist, att anv. efter gottf.	10:—
48.	B. L., Stocksund, till Maria Petterssons barnh.	50:—
65.	Mörteryds söndagsskolbarns sparb., "till tant J. Hultqvists skyddslingar"	5:50
80.	Edsbyns Kyrkl. syfören., till barnh. i Kina	150:—
81.	E. o. E. A., Alingsås, till Dagny Nordgren, att anv. efter gottf.	25:—
89.	E. B., till Lisa Gustafsson, att anv. enl. överensk.	50:—
102.	Offer vid Länkmötet 13/1, Sthlm, till nödhjälpsarb. i Yuncheng	58:—
103.	Fr. Malmö, till R. M., Bergling, för studerandes underh.	72:—
104.	R. M. B., till d:o	44:60
105.	A. P., Forserum, till de nödl. gm Th. A. J. C.	10:—
106.	Red. av Sv. Posten, Jkpg, till d:o gm d:o	25:—
107.	G. H., Luleå, för evang. Chi Paolos underh.	100:—
108.	K. D., Växjö, till en gosses underh.	150:—

119. Onämnd, till de nödl. i Kina 25:—
144. S. E., Örebro, till I. Malm, för de nödl. i Kina, gm O. B. 50:—
145. Yngl. fören. Libanons Missionskrets, Gbg, till ungemäns verks. i Hoyang ..... 225:—
146. M. L,. Simrishamn, till de nödl. 4:75
147. "Tackoffer" till d:o ..... 10:—
148. A. J., Alingsås, till Tacksamhet o. Barmhärtighet hos Maria Petterssons underh. ..... 50:—
155. E. S., till Maria Petterssons barnh., gm M. S., Visby ... 10:—
156. L. K., Klintemåla, till d:o, att anv. efter gottf. ..... 35:—
160. Gbgs K. F. U. M:s missionskrets, till K. F. U. M:s arb. i Kina ..... 100:—
163. Onämnd, till C. Blom för arb. bland de nödl. ..... 10:—
168. S—e Sbg, till I. Ackzell, att anv. efter gottf. ..... 10:—
169. E. B., Kopparberg, till Maria Nylin, att anv. efter eget gottf. ..... 10:—
170. Klass II i Kläckeberga skola, till barnh. i Sinan ..... 6:—
172. T. L., Sthlm, till Maria Petterssons barnh. ..... 75:—
173. Offer vid en syf. i Edsberg, till Erik Malm, att anv. för arb. i Loyang ..... 36:—
174. Kyrkliga söndagsskolan, Falun, till Schao Si-Ling hos Maria Pettersson 56:40
178. F. M., Stocksund, till H. Linder för evang. underh. .. 50:—
186. D. P., Tingsryd, till I. Ackzell för verks. i Tali ..... 20:—
187. M. B., Eksjö, till C. J. Bergquist, födelsedagsgåva, att anv. efter gottf. ..... 20:—
188. "En bön", Skellefteå, till E. Sjöström, att anv. efter eget gottf. ..... 5:—
212. "Mormors minne", till verks. i Yungtsi ..... 35:—
214. "I haven fått för intet, så given för intet", till de nödl. . 10:—
222. Sparbössan i Söndagsskolan, Kristinebergskapell, till Wille Bergling att anv. i verks. ... 18:09
223. A. o. A. B., Duvbo, till I. Ackzell för arb. i Tali ..... 10:—

Kr. 2,283:34

Allmänna missionsmedel	***14,934: 98***
Särskilda ändamål	***2,283: 34***
S. M. Kis Pensionering	***10: —***
S:a under jan. mån. 1938 Kr	***17,228: 32***

Med varmt tack till varje givare!

"Förtrösten då på Herren till evig tid; ty *Herren, Herren* är en evig klippa." Jes. 26:4.

Missionstidningen Sinims Land.

Organ för *Svenska Missionen i Kina,* utkommer år 1938 i sin 43 årgång. Ansvarig utgivare: *Erik Folke.* Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl.

Tidningen utkommer med 20 nummer om året. Den innehåller uppbyggelseartiklar, brev från missionärerna, berättelser ute från missionsfältet, meddelanden om hemarbetet och missionsnotiser från olika fält.

Tidningen kostar: helt år kr. 2:25, tre kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, ett kvartal kr. 0: 90.

Till utlandet kostar den kr. 2: 75 pr. år.

Prenumeration kan verkställas på posten men ställer det sig fördelaktigare för missionen om den verkställes på vår Exp., Drottninggatan 55, Stockholm.

INNEHÅLL:

Allt av nåd. — † Judith Hultqvist. — Sjukdomstiden i Hongkong. — Från Red. och Exp. — En högtidsstund i Tranås. — Hildur Blom 50 år. — Emma Andersson 75 år — Från missionskursen på Lidingö. — Från Missionärerna. — Kinalänkmöte i Malmö. — Redovisningar. — Missionstidn. Sinims Land

Expedition: **Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm.**
Telefon: 10 44 59. 10 54 73. Postgirokonto n:r **502 15.**

Stockholm 1938. Boktr. A.-B. P. A. Palmers Eftr.

N:r 4. ÅRG. 43 25 FEBR. 1938 PREN.-PRIS 2: 25

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

Skriet i fasornas natt.

Vajar på vågiga fälten Kinas skörd;
Odlarens äring står färdig; hans bön är hörd.
Härliga höstdagar! Ay efter ay bärgas in.
Vintertids ro hoppas åkerman vinna för mödan sin.

Varnande muttringar varsnas från grannens land.
Gläntande blixt synes båda ett land i brand!
Tändande gnista bland bärgade kärvar slår ned:
Härjande bärar storma fram från Österled.

Mullrande, bullrande närmar sig krigets dån;
Vinande, pinande utkräves livets lån.
Hetsande helhundars drivskall är nödens röst;
Trängande trampa de Kinas fält i Kinas höst.

Skarorna skrämda, på villrådig, hopplös stig
Sökande säkerhet flykta från fåfängt krig;
Lämna de lidande, gamla och svaga att dö,
Fällda av flygaren, skövlaren, falla som höstens hö.

Brännande skördesol sjunkit bak blodröd rand,
Wördiga fält bar den svett till ökensand.
Natten nalkas med mörkrets fasor i tåg.
Tyst! Ur det tätnande dunklet skri väller våg efter våg.

»Herre! Hur länge?» — »Tills syndasådds skörd är bränd» —
»Herre! Var nådig! Din straffande hand från oss vänd!»
Ropet, likt vildåsnans skri, når till Himmelens Gud!
Skapelsens suckan tigger från Gud ett fridens bud.

C. F. W. 1937.

MÅNGFALDIGT IGEN.

En av de senaste söndagarna förekom i predikotexten uttrycket: "När världen födes på nytt, då när Människosonen sätter sig på sin härlighets tron" (Matt. 19:28). Är det ej däri en antydan om, att nuvarande förhållandena i världen ej alltid skola förbliva? Det skall bli en genomgripande förändring till det bättre, en pånyttfödelse, och den skall ske när Människosonen sätter sig på sin härlighets tron.

Vad som här talas om världen i stort gäller också varje enskild människa. Då Herren Jesus får intaga tronen i våra hjärtan, får makten i våra liv, då blir det för oss en genomgripande förändring. Det kostar något, ja, det skulle kosta oss allt, ty Herren skulle äga makten över allt i våra liv, men då sålunda något övergives för Jesu namns skull, då något överlämnas åt honom, ställes till hans förfogande, då få vi "mångfaldigt igen". — "Om icke vetekornet faller i jorden och dör, så förbliver det ett ensamt korn; men om det dör, så bär det mycken frukt" (Joh. 12:24). Självuppgivelse förverkligar löftet om att vi skola få "mångfaldigt igen".

Må vi under denna fastlagstid, så kunna följa Herren Jesus till Jerusalem att vi få kraft att följa hans exempel, ihågkommande: "Han har dött för alla, på det att de som leva icke mer må leva för sig själva" (2 Kor. 5:15).

M. L.

Minneshögtid efter

Judith Hultqvist.

Det var en sällsam färd till Mörteryds missionshus söndagen den 6 febr. 1938.

Ju närmare vi kommo, ju tätare syntes vandrarna på vägar och stigar, och kl. 3 var det lilla vackra missionshuset i backsluttningen fullsatt av unga och gamla.

Att det var något särskilt i dag, kände vi alla. Tyst och högtidligt väntade skaran där med ögonen riktade på estraden, på Kristusbilden, som var omsluten med 7 vackra callablommor — den 8:de var bruten och vilade i Frälsarefamnen — en symbol av syskonkedjan, där en länk brustit. — I fonden var korset, ej svart och dystert, utan grönt och vitt, vittnande om hoppet, som sträcker sig innanför förlåten, och de fladdrande ljuslågorna bland vårblommorna talade sitt mäktiga språk om ljuset, som för evigt skall segra över mörkret. Natt skall icke vara mer.

Högtidsstunden leddes av Ordföranden i Ö. H. K. U. Emil Samuelsson och började med sången: "Helige Fader, kom och var oss nära". Den förste som beträdde predikstolen var Ordf. i Mörteryds missionsförsamling, "Farbror Carlsén". Med darrande stämma

läste han Ps. 23, den psalm som Judith så ofta citerade, och under rörelse talade han om hennes insats härhemma i arbetet för Guds rike. Särskilt påminde han om Juditths ord vid avskedsmötet, då hon under smärta talat om, att hon önskat se själar vid korset under sin tid hemma. Kanske skola de komma i dag? Det var en allvarlig vädjan, och säkert skall det bli frukt från den stunden.

Därefter sjöngos två av de sånger, som Judith själv önskat. "I himmelen, i himmelen", och "Jag vet en port, som öppen står".

Missionär J. Aspberg, som varit kamrat med Judith i Kina, frambar kamraternas tack för alla kärlekstjänster mot dem, särskilt under sjukdomstider därute, och vittnade om hennes personliga själavinnarearbete särskilt bland kvinnliga kineser.

Predikant Samuelsson talade så tröstefullt över Jesu ord i Matt. 9:24 och Joh. 11: 11 om detta tvåfaldiga: "Hon är icke död, hon sover". Det var så underbart för sargade, blödande hjärtan, som känna saknaden så bitter, att få dessa ord fran Jesus själv, vetande, att döden är uppslukad och seger vunnen. Den sång, som Prostinnan Bredberg därefter sjöng, gav oss ytterligare samma vittnesbörd: "Saliga de, som ifrån världens öden Somna i Jesu Kristi tro i döden! Herren skall föra deras själ ur nöden Hem till sin glädje".

Fröken Lisa Blom representerade Svenska Missionen i Kina. Om än rösten vibrerade då och då av överväldigande smärta, frambar hon likväl med underbar styrka orden från Joh. 17: 24: "Fader, jag vill, att där jag är, där skola ock de, som Du har givit mig — Judith, som Du har givit mig — vara med mig, så att de få se min härlighet, som Du har givit mig". Hon berättade från Juditths allra första tid i missionen intill slutet och allt vittnade om att Judith genom Guds stora, oändliga nåd fått vara till outsäglig välsignelse både på missionsfältet och under sina besök i hemlandet, alldeles särskilt för ungdomarna under "veckorna".

Gripande var det att höra flera av Juditths sista brev till syskonen. Det var som en stilla fläkt från fridsboningarna, och man liksom hörde suset av vingslagen, när den trötta missionären ilade in i Fadersskötet, till landet med de vida gränserna. Lyckliga Judith!

Fröken Ebba Vidéns brev, som också delgavs, talade om, att Judith under hela sin tid på sjukhuset, trots plågor, omslöts av himmelskt sken, vilket kan bevisas av en sjuksköterskas utrop: "O, att jag kunde stråla som Du!"

Efter denna heliga, allvarsmättade stund uppbars ett offer i stället för blommor, kr. 228: 80.

Huru dyrbart var det inte att sedan få höra olika representanter från Juditths hembygd, barndomsvänner, ungdomsledare, kretsledare, alla ville tacka Gud för vad Judith varit härhemma. Hon hade varit medelpunkten i deras arbete. Även från andra orter, från Naglarps Ungdomsförening och från Vetlanda L. M. F.-grupp uttalades tacksamma, tröstande ord.

Mäktigt brusade sången: "Genom lidande till seger" och den högtidliga stunden var slut. Var den verkligen slut? Nej, förvisso var det en början för månget hjärta och en uppfordran till att föra verket vidare.

Grundtonen i allas vittnesbörd var: Judith, ödmjuk och liten i sig själv, men *stor* i sin Frälsare. Äran, äran den skall Jesus ha! Amen, Halleluja!

E. J.

FRÅN REDAKTION och EXPEDITION

Bönemötena för S. M. K.

Vi bedja att åter få påminna om att bönemöten hållas *varje tisdag kl. 7 e. m. i Betesdakyrkan,* Floragatan 8, Stock-

holm, samt *varje fredag kl. 2 e. m. på Sv. Missionens i Kina expedition.* Missionsvänner hälsas varmt välkomna.

Kinalänkarna i Stockholm

samlas *torsdagen den 10 mars* kl. 7 e.m. på S. M. K:s expedition. Välkomna!

Den 14 mars.

Den 14 mars, Svenska Missionens i Kina årliga tacksägelse- och bönedag, är nu snart åter inne, och vi inbjuda Missionens vänner till att med oss ihågkomma denna dag. Där så ske kan, är det gott om vännerna kunna samlas till gemensam bön. Och där detta ej är lämpligt, äro vi så tacksamma för enskild bönetjänst. Då Kinas land och folk nu har att genomgå en sådan allvarlig kris, är det särskilt av behovet påkallat, att detta land, dess ledare och arbetet för Guds rike där ihågkommes i förbön. Särskilda tacksägelse- och böneämnen meddelas i nästa nummer av denna tidning.

I Stockholm anordnas denna dag *möte på K. F. U. M.*, Birger Jarlsgatan 35, *kl. 7 e. m.* Detta möte blir också *minneshögtid efter* vår missionär fröken *Judith Hulqvist,* och vi inbjuda varmt till deltagande i denna högtid.

Kinalänkmöte i Malmö.

Kinalänkarna i *Malmö* inbjuda kinalänkar på andra platser till möten *lördagen den 12 och söndagen den 13 mars.*

Programmet för mötena är uppgjort sålunda: *Lördagen den 12 mars* kl. 19,30 samling i *Kirsebergskyrkan.* Hälsningsanförande, tésupé och föredrag. *M. Lindén* m. fl. medverka.

Söndagen den 13 mars kl. 11. Predikan i *Kirsebergskyrkan* av missionssekr. *M. Lindén.* Nattvardsgång med skriftermål av pastor *G. Kronvall.*

Kl. 14,30. Gemensam middag på *Hushållsskolan Margaretha.* Pris 1:75.

Kl. 18. Missionshögtid i *Betaniakyrkan.* Tal av *M. Lindén.*

Efter detta möte *tésupé på K.F.U.K.* med sällskaplig samvaro.

Anmälningar om deltagande torde helst göras *före den 1 mars* till *fröken Rhea Wisborg, Jakob Nilsg. 24, Malmö.* Deltagare böra själva *medtaga sänglinne.*

Varmt välkomna att deltaga i dessa möten och bedjen för dem!

Något om läget på S. M. K:s fält

Ur brev från missionär Carl F. Blom skrivet den 12/1 1938.

— — — —

Vi ha det lugnt och gott, med rika tillfällen till arbete och alla äro synnerligen välvilliga. Det börjar bli ont om varor från kusten, men vi få reda oss utan. Ullgarn och yllevaror finnas ej, icke heller smör eller konserver överhuvud. Fotogén kostar ungefär kin. $ 9:00 per kanister, när man kan få det. Kondenserad mjölk 1:50 per burk. Indiskt té finns ju ej, och det är slut på det kinesiska, vi köpte det sista skålpundet, utom det grova, fräna téet, som dracks förr i världen. På platsen producerade förnödenheter ha dock ej stigit, utan snarare sjunkit i pris på sistone, så att det är ingen nöd å färde, och vi få anpassa oss efter omständigheterna.

Det är ledsamt att posten ej kommer igenom. För en tid sedan fingo vi Sverige-brev mindre än en månad gamla, men nu har det stoppat igen, utom för flygbrev, som komma över Kanton. Så kom ett brev från Exp. av den 11 dec. hit den 6 jan. under det ett brev av den 21 nov. ankom den 8 jan. Jag undrar så mycket om våra brev gå hem. Jag har

skrivit så ofta denna höst och vinter till olika personer i hopp att en del skulle släppas fram och ni, om ock på omvägar, få veta hur vi ha det.

Allt är gott på stationerna, och ingen av de våra har skadats vid de bombardemang som förekommit, i Loyang, Tungkwan och vid Chao-yi samt på denna sidan floden vid Fenglingtu. För framtiden äro vi också i Herrens hand.

Vi förstå, att ni nog mycket tänkt på oss under den gångna högtiden. Vi äro själva ganska förvånade över att ha fått fira den i fred och ro och ej sakna något nödvändigt. Vi kunde som vanligt samlas till "dopp" hos oss, ej blott Yunchengborna utan även systrarna från Chiehhsien och Gösta Goës från Yungtsi också, vi voro 12 svenskar samt direktör Berg från Saltverket, norrman. Julottan och övriga möten leddes helt av kineserna, och vi hade det riktigt gott, mycket folk och djup stillhet. Det var som om själva faran hade gett större vikt och innehåll åt det hela. Vi gåvo som vanligt julmiddag till kvinnorna i fängelset och sedan till alla "hjonen" på fattiggården på nyårsdagens middag. Dessa arma behöva kärleksbevisen bättre än sådana som själva ha något. Jag har ibland undrat om missionsvännerna därhemma skulle börja tröttna på arbetet för Kina och tycka det är lönlöst. För mig ter sig saken så, att nöden blott ökar mottagligheten, och vi borde riktigt lägga ner våra krafter på att använda tillfällena. För övrigt är det ju de enskilda som vi söka vinna, och de äro kvar, hurudan och vilken regering det än är. Så länge vi ej bli absolut förhindrade att utföra vår gärning, kan jag ej se någon anledning för oss att förlora hoppet eller slappna i nitet för missionens uppgift i Kina.

I Yungtsi ha våra arbetare under minst en månad haft tillfälle att var dag regelbundet predika för ett kompani soldater, som samlats i kapellet. I Ishih och i Juicheng pågå bibelklasser för några tiotal deltagare på vardera platsen. Likaså äro bibelstudier i gång i Chiehhsien och ha varit i Yuhsiang för ledare, vilka efter kursens slut gå ut till de kristna i byarna och meddela dem, vad de hört och lärt. Här är flyktingarbetet det mest slående, men dessutom börja nu som nämnts härovan skolorna, och efter kinesiska nyåret ämna medarbetarna samla de troende på landsbygden i grupper för undervisning. Liknande arbete pågår också i de två andra provinserna, trots all otrygghet, så att jag ser ej att vi ha anledning känna oss särskilt nedstämda vad arbetet beträffar.

Alarm.

Den stora järnklockan i stadens höga klocktorn höres icke mer sända sitt dova ljud ut över nejden. Stadens invånare bruka kunna följa timmarnas gång genom att lyssna till de sakta slagen, som förkunna vad tiden är liden. Ofta händer det, att slagen komma oregelbundet, men ljudet från klocktornet ingiver en känsla av lugn och ro. Nu höras de icke mer. Vad har åstadkommit förändringen? På gatorna i den lilla staden Hoyang är folket sig icke riktigt likt. Man har nästan bara ett samtalsämne, när man möts på gatan. På enstaka ställen finnas små samlingar av folk som ivrigt läsa anslagen, som klistrats upp på husväggar etc.

Hos den lilla "evangelieförsamlingen", som man i allmänhet kallar missionsstationen i staden, ljuder icke heller mässingsklockan i det rangliga trätornet för att kalla till gudstjänst. Det har blivit så tyst överallt. Endast nu och då höres hundskall eller brytes tystnaden av en trupp soldater, som marschera genom gatorna, sjungande en krigssång. Ibland höres en och annan försäljare ropa och bjuda ut sina varor i de olika delarna av staden. Inne på missionsstationen samlas man för att av Guds ord mottaga kraft och trosfrimodighet och gemensamt få utgjuta sina hjärtan för honom, som i sig äger allt det som själen längtar efter. Kanske är bönen mera ivrig än förr

och läsandet av ordet oftare förekommande. Det är, som om en mera pressande ande funnes i luften.

Den annars så livliga kommersen på gatorna vid de regelbundet återkommande "torgdagarna" har en sordin på sig, och kanske har antalet av försäljarna förminskats. Det är, som om lantbefolkningen icke ville vara inom stadens murar. Icke så få av stadens invånare ha flyttat ut på landet, då de anse att det är lugnare där.

Ofta, mestadels om kvällarna, går en man utefter gatan ringande i en klocka, som han har i handen; när han passerar de olika hemmen ropar han ut, att varje hem skall ställa en man till förfogande nästa dag för att hjälpa militären med vägbyggen eller grävande av löpgravar o. s. v. I den händelse de icke ha någon man att sända, måste de betala med pengar, och många fattiga ha det mycket svårt.

Överallt råder en atmosfär av nöd och hjärteoro. Landet har sorg! Kriget rasar med stor hemskhet, och detta är ämnet till oro, dagliga samtal, undran och bävan. Den lilla staden Hoyang, vars invånare känna sig osäkra på grund av att platsen ingår i det område som kallas "tredje försvarslinjen", som består av landområden utefter Gula floden, väntar med bävan på vad framtiden skall bära i sitt sköte.

Under allt detta förbereder den lilla församlingen sig på att fira Fridens furste som föddes till denna ofridens jord. Vad annat finns att hålla sig till i dessa tider än honom, som heter Underbar i Råd, Evig Fader, Fridsfurste. Sannerligen, de som ha funnit den tillflykten, de ha funnit den frid som icke kan ses med de yttre ögonen, men som änglarna sjöngo om, då de förkunnade: "Ära vare Gud i höjden och FRID PÅ JORDEN!" Det finns en frid att få mitt i en värld full av ofrid. Men ack, när Herren besöker jorden med sådana tider, varför söka icke människorna Gud? Varför vilja de icke låta sig fattas av Fridsfursten, som söker att få inträde i människohjärtana, dem, som han vunnit med sitt blod? Arma släkte, både yttre och inre ofrid.

Nu hörs ett dovt ljud över staden. Hårda slag på den stora järnklockan komma i raskare takt än då timslagen förr hördes. Dessa slag ingiva ingen känsla av lugn. Alla veta så väl vad det gäller. Alarm! Fiendens flygplan äro i annalkande. Gatorna bli tomma i en hast. Soldater ställa sig på vakt i alla gathörn och befalla folket att gå ned i de grottor, som grävts i gatan åt olika håll. Allt blir snart alldeles tyst. Inom missionsstationen finnas ännu skolbarn och lärare. Dessa tillika med några västerlänningar samt deras medarbetare söka skydd i grottor, som grävts under jorden. Därnere sitta de i tyst väntan, några ljus lysa upp den mörka grottan. Återigen höres slag på järnklockan i stadens klocktorn, men nu ivrigare. Flygplanen äro nu endast 15 kilometer från staden. Alla måste nu vara i stillhet. Det dröjer icke länge förrän ett kraftigt motorsurr höres ända ned i grottan, och man förstår, att det icke är så få maskiner uppe i luften. I den svagt upplysta grottan ser man en efter en böja sina huvuden i bön till honom, som är ett värn, väl beprövat. Det kan betyda, att Herren vill taga de sina hem. Det blir en allvarsmättad stund. Är du redo? Har du det som du kan vila på till evig tid? Dånet av flygmaskinerna blir allt kraftigare. För västerlänningarna kanske det blir en stund av förnyelse av den kallelse, på vilken de utgått till detta land och vilken lett dem till denna stund. Herren har icke kallat sina sändebud ut till detta land för att här lämna dem åt sig själva, nej, han är densamme i går och idag och desslikes i evighet.

Surret har dött ut. Det hörs inte längre. Intet dån av någon nedkastad bomb har heller hörts. Ingen skakning av jorden har känts, som vanligt är då en bomb exploderar. Åter slås slag på den stora järnklockan, men nu sakta

och med jämna mellanrum. Det är överståndet. Friheten återfådd. Men innan vi stiga upp ur grottan under missionsstationen, förena vi oss i bön och tack till Allsmäktig Gud som denna gång skonat staden från fiendens anfall och åter givit oss en nådatid att få tjäna honom på och vittna om honom.

Komna upp ur grottorna höres redan försäljarna ropa ut sina varor ute på gatorna, som om intet hänt. Undrar, om de någonsin skola hylla Jesus Kristus Guds Son, vår starke Gud, till tack för att han beskyddat dem.

En dag, då klockan i Guds torn slår, skall Guds folk icke längre behöva draga under jorden, men lyftas över allt, uppåt, hemåt, att frälsta från jordens oro och strid sitta till bords med honom, som löst dem åt Gud med sitt blod. Tror du, att den dagen är långt borta?

Kära vänner, som följa oss med förbön, och offra för vår skull. I dessa tider behöva vi er särskilt, och vi lita på ert stöd. Vi tacka Gud oavlåtligen för eder. När ni läsa detta, kanske det finnes de som oroas för oss. Då skulle jag vilja taga er med till en liten bönestund, som de fyra västerlänningarna på missionsstationen i Hoyang hade senare samma kväll. Där tackade vi Gud för er allesamman och bad, att Herren skulle hålla er alla tätt till sig i lugn och ro. — "Herre Kristus, säg dem alla, som oroas för vår räkning, att vi äro tryggare här i Guds vilja, än om vi voro hemma i Sverige och utanför Guds vilja".

Ett av Herren välsignat Nytt År önskas er alla.

Eder i Herren förbundne

Carl-Gustaf Nordberg.

Hoyang, She. 16/12 1937.

Bedjen för missionärerna!

Skriven till missionärerna!

Kvinnornas internationella bönedag.

Motto för kvinnornas internationella bönedag, som 1938 infaller fredagen den 4 mars, är: *Guds församling, en världsomspännande gemenskap.*

Upprop till allmän samling av kristna kvinnor över hela världen har, som under åren förut, utgått från en missionerande kvinnokommitté i Amerika. I Stockholm och på en del andra platser i vårt land ha på denna bönedag, som alltid är första fredagen i fastan, kristna kvinnor, vilket samfund de än tillhört, samlats i bön över ett givet ämne. Förra året ställdes vi inför tidslägets allvar och de ansvarskrav, de kristna till följd därav måste vakna upp över.

För tio år sedan var den stora världsmissionskonferensen i Jerusalem. Under de tio år, som gått sedan dess, ha stora förändringar skett i världen. Ledare för Österns och Västerns kyrkor samlas åter i december i år i *Tambaram, Indien,* för att undersöka vad som kan göras för att stärka och utvidga missionens olika verksamhetsgrenar och draga ledarna för Österns och Västerns kyrkor närmare varandra till gemensamt arbete för Guds rike på jorden.

I hela världen samlas nu kristna kvinnor — vilken ras, hudfärg eller samfund de än tillhöra — till bön för *världsmissionskonferensen i Tambaram, Indien,* i december 1938. Det vore önskvärt, om på många platser sådana möten för bön kunde anordnas.

Låt oss bedja om en känsla av broderskap folk och nationer emellan.

Låt oss bedja att vi mer och mer må känna oss som en del av Kristi stora församling på jorden.

Låt oss bedja att vårt förhållande till vår nästa måtte vara grundat på det exempel Herren Jesus Kristus givit oss.

Svenska Missionsrådets Kvinnokommitté.

Insänd litteratur.

SAMUEL JOHANSSONS MINNEN.

Svenska Missionsförbundets Förlag, Stockholm. 361 sid. Illustr. Pris: häft. 5:— klotb., 6:50.

Utgiven i förnyad och utvidgad upplaga med anledning av 100-årsminnet av författarens födelse. Redigerad av *J. E. Lundahl.*

Det är en rik och dyrbar förmån att få följa den eldige gudsmannen i hans liv och gärning och att få påminnas om de tider, då Guds Ande som en kraftig vind svepte över vårt land, och få lära känna de redskap Gud då använde, följa dem i deras kamp och tro och bli vittne till de segrar de vunno för Herren.

E. F.

SETT FRÅN OLJEBERGET. av *Hilda Andersson.* Med 57 illustrationer. Stiftelsen Pro Caritates Förlag, Pustervikssgatan 5, Göteborg. Pris häft. 3:50, inb. 5:—. Vid rekvisition av minst 10 exempl. 10 % rabatt.

"En palestinabok av ganska säreget slag". Med sina talrika illustrationer ger den en levande och rik föreställning om livet, som det leves bland de olika folk, som bebo det heliga landet. Vi få följa dessa i helg och söcken, i deras hemliv och i deras offentliga verksamhet och lära känna deras seder och bruk. Författarinnan går ut och in bland dem såsom bland vänner, och därför får hennes skildring en personlig prägel. Underbart är att se, hur Gud välsignar sitt egendomsfolk, där de nu "gå sjungande fram och bygga upp de öde platserna". Här få vi vara vittnen till profetians uppfyllelse, ty allt säger oss, att "tiden är nära." Vi önska att denna bok må få bli till glädje och välsignelse för alla Israels vänner och utgöra en maning till oss alla: Se din konung kommer.

E. F.

Förtröstan.

Den Herre, som min tillflykt var
och städse omsorg om mig bar
i det förflutnas tider,
Han är min fristad och min borg
ännu i glädje och i sorg
för varje stund, som skrider.

Till Honom vill jag framgent fly,
Hans nåd är varje morgon ny,
den underbara, rika.
Hans kärlek är i ve och väl
för varje hjärta, varje själ
beständigt, alltid lika.

Gerda Wallgren.

Missionstidningen Sinims Land.

Organ för *Svenska Missionen i Kina,*

utkommer år 1938 i sin 43 årgång. Ansvarig utgivare: *Erik Folke.* Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl.

Tidningen utkommer med 20 nummer om året. Den innehåller uppbyggelseartiklar, brev från missionärerna, berättelser ute från missionsfältet, meddelanden om hemarbetet och missionsnotiser från olika fält.

Tidningen kostar: helt år kr. 2:25, tre kvartal kr. 1:75, halvår kr. 1:25, ett kvartal kr. 0:90.

Till utlandet kostar den kr. 2:75 pr. år.

Prenumeration kan verkställas på posten men ställer det sig fördelaktigare för missionen om den verkställes på vår Exp., Drottninggatan 55, Stockholm.

Redaktionen.

INNEHÅLL:

Skriet i fasornas natt. — Mångfaldigt igen. — Minneshögtid. — Från Red. och Exp. — Från Missionärerna. — Kvinnornas internationella bönedag. — Missionstidn. Sinims Land.

Expedition: Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm. Telefon: 10 44 59. 10 54 73. Postgirokonto n:r 502 15.

Stockholm 1938. Boktr. A.-B. P. A. Palmers Eftr.

N:r 5. ÅRG. 43 10 MARS 1938 PREN.-PRIS 2: 25

MISSIONSTIDNINGEN

SINIMS LAND

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

VAREN VID GOTT MOD!

Vår missions minnesdag, den 14 mars, infaller i år under omständigheter, som ovillkorligt leda tanken på vår Frälsares ord till sina första lärjungar: "I världen liden I betryck, men varen vid gott mod! Jag har övervunnit världen" (Joh. 16: 33).

Vi befinna oss verkligen i betryck. Krigets lavin vältrar sig allt närmare vårt missionsfält. Den försvarslinje, som både genom de geografiska förhållandena och genom den omsorg, varmed den utbyggts, samt genom de truppmassor, som avdelats till dess försvar, var ägnad att ingiva såväl våra missionärer som den kinesiska krigsledningen hoppet att den japanska invasionen här skulle definitivt hejdas, har ju enligt de senaste dagarnas meddelanden från krigsskådeplatsen blivit genombruten, och de kinesiska trupperna stå i stor fara att inringas. Detta torde, om det sker, få vittgående följder för hela krigets utgång. Det skulle också utsätta vår mission eller åtminstone vissa delar av vårt missionsfält för den största risk dels genom direkt japansk ockupation dels genom flyende kinesiska soldaters odisciplinerade framfart.

Vad detta betyder känna vi något om genom de erfarenheter som gjorts av våra systermissioner i den vidsträckta krigszonen. Här finns all anledning att tala om "betryck". Men just då få vi som aldrig förr besinna de ord som följa därpå: "Varen vid gott mod! Jag har övervunnit världen." Det är nog inte så lätt att följa den maningen, då betrycket är överhängande. Vi här hemma ha stor anledning att tacka Gud för att våra syskon på fältet verkligen synas kunna tillägna sig den tröst som ligger i vår Frälsares ord. Just i dagarna ha vi fått mottaga protokoll från sammanträden med missionens arbetsutskott daterade d. 11 och 27 oktober

och d. 8 november 1937 samt d. 5, 6 januari 1938. Av dessa framgår att redan vid det förstnämnda tillfället man räknade med att krigsoperationerna skulle kunna komma att förläggas till vårt fält, och man uppgjorde en plan för de åtgärder som under sådana omständigheter borde vidtagas för att vinna största möjliga skydd för missionärerna och missionen, men man beslöt tillika att hålla ut på respektive stationer i det allra längsta. Man kände ett starkt ansvar för de infödda kristna, och man var medveten om att missionärernas kvarstannande så länge som möjligt skulle högt uppskattas av de kristna — och även av de icke-kristna — och bereda väg för missionens framtida utveckling, då lugnare förhållanden åter inträtt. Vi våga säga: våra missionärer ä r o vid gott mod. De förlita sig på löftesordet: "Jag har övervunnit världen".

Kan detta sägas också om oss här i hemlandet? Jag tänker därvid icke endast på vår förtröstan med avseende på missionens framtid, utan även på en omständighet som kan ingiva oss en viss oro. Vår käre missionsföreståndare, Erik Folke, har under en längre tid lidit av en klenhet, som synes göra det tvivelaktigt om vi få se honom bland den skara missionsvänner, som plägar samlas den 14 mars för att tacka Gud, som lät Erik Folke på den dagen för 51 år sedan sätta sin fot på Kinas jord och som under dessa många år hållit sin hand skyddande över honom och över den mission som han då fick begynna. Må vi på den dagen alldeles särskilt omgiva honom med våra förböner, med bön om att Gud, om så är hans vilja, må låta oss ännu länge behålla vår älskade och vördade missionsföreståndare och giva honom och oss nåd att följa maningen: "Varen vid gott mod!" och tro på löftesordet: "Jag har övervunnit världen". Och vad Jesus vunnit är en vinning jämväl för oss.

Karl Fries.

*

TACKSÄGELSE- OCH BÖNEÄMNEN.

I anslutning till vad vår ordförande, doktor Karl Fries, skrivit, meddelas här några ämnen till ledning vid tacksägelse och bön:

Ämnen för tacksägelse:

Att Herren under dessa orostider allt hitintills har hållit sin bevarande hand över våra missionärer och låtit dem vara kvar i arbetet.

Att missionärerna fått röna så stor välvilja från myndigheternas och folkets sida, samt att de mötts av så stor mottaglighet för budskapet om Jesus Kristus.

Att det i församlingarna i allmänhet råder ett så gott förhållande mellan de inhemska ledarna och missionärerna, samt att de kristna församlingarna därute i kärlek tänka på missionsvännerna i hemlandet såväl som på missionärerna och för deras skull frambära tacksägelse.

Att Herren rikt välsignat våra hemgångna vänners och medarbetares liv samt även genom deras död förhärligat sitt namn. Vår tanke går i detta sammanhang särskilt till doktor

Knut Bergh och fröken Judith Hultqvist, men även till andra av våra vänner, som fått hembud.

Att Herren låter sitt verk genom oss såsom mission fortgå och givit sina vänner, våra understödjare, nåd till trofast offertjänst, bön och arbete även under det gångna året.

Att Herren alltfort giver nya medarbetare och vänner.

Att Herren även under tider av nöd och oro nådefullt bjuder oss: "Varen vid gott mod!"

Ämnen för bön:

Att Gud alltfort må skydda missionärerna såväl som de kristna kineserna från allt ont och bevara dem i tro och frimodighet i denna tid så full av svårigheter och frestelser.

Att Gud må förbarma sig över såväl Kinas som Japans folk och så fort som möjligt låta fredliga förhållanden åter inträda.

Att Gud må leda sitt folk på sin viljas väg samt åt sina tjänare ge visdom, nåd, hälsa och andlig kraft för uppgifterna.

Att Gud må utföra sitt verk i Kina, så att det ej behöver lida avbräck utan kan utvecklas och vinna framgång till Guds ära och människors frälsning.

Att de kristna kineser, som tjäna i evangelium, må få även sina lekamliga behov fyllda, så att de ej behöva tyngas ner av ekonomiska bekymmer, och att många av de kristna i våra församlingar må få nåd till att träda in såsom frivilliga arbetare i den heliga tjänsten.

Att alla, härhemma och därute, som anförtrotts med något uppdrag, må få nåd och kraft till att vara trogna.

Att Gud må låta sin välsignelse vila över våra vänner och understödjare i hemlandet såväl som över våra publikationer, vårt hemarbete och dem som tjäna däri.

Att Gud må giva vägledning åt de unga, som känna kallelsen att gå ut på missionsfältet, och i rätt tid öppna vägen för dem ditut.

Att Gud må giva oss vårt dagliga bröd.

Hemförlovade missionsvänner.

Gång efter annan komma meddelanden om att någon eller några av våra vänner fått bryta upp för att vara med Herren. I detta nummer av vår missionstidning vilja vi erinra om två oss närstående vänner, vilka nyligen fått sluta sitt jordeliv.

Först nämna vi fru *Augusta Jansson, född Ahlman*, från Wärmdö församling. Vi minnas henne särskilt såsom moder till vår missionär, fru Olga Styrelius, och vi stå i tacksamhetsskuld till henne för den gåva, hon gav vår mission då dottern gick ut till Kina. Nu har fru Jansson gått att mottaga lönen. Vi anbefalla fru Styrelius och de övriga sörjande åt missionsvännernas hågkomst i förbön.

Vidare vilja vi erinra om ännu en, som nu fått sluta sitt jordeliv: Köpman *Simon Blixt* från Göteborg. Han var vårt ombud och medlem av Kinakretsen i Göteborg. Med varm kärlek omfattade han vårt arbete och var alltid redo att uppmuntra och hjälpa. Vi minnas honom med stor tacksamhet och prisa Gud för vad han var för oss personligen och för vårt arbete.

Vile dessa våra kära vänner i frid till uppståndelsens morgon!

Den 14 mars.

Vår årliga tacksägelse- och bönedag den 14 mars anordnas *i Stockholm möte på K. F. U. M.*, Birger Jarlsgatan 35, *kl. 7 e. m.* Detta möte blir också *minneshögtid* efter fröken Judith Hultqvist och vi hoppas, att då få lyssna till korta föredrag av doktor *Karl Fries*, missionsföreståndare *Erik Folke*, fröken *Lisa Blom* och missionär *Joh. Aspberg*.

Vi inbjuda varmt till denna högtid.

Bönemötena för S. M. K.

Vi påminna även denna gång om att bönemöten hållas *varje tisdag kl. 7 e. m. i Betesdakyrkan*, Floragatan 8, Stockholm, samt *varje fredag kl. 2 e. m. på Svenska Missionens i Kina expedition*. Varmt välkomna!

"Daggryningen i Kungsholmen"

anordnar försäljning i samlingssalen Flemminggatan 107, *fredagen den 18 mars kl. 10 f. m.—8 e. m.*

Kl. 12,15 missionsstund av fru *Ingrid Aspberg*. Kl 7,30 Aftonbön. Gåvor mottagas med största tacksamhet.

Ingrid Magnusson. Daga d'Albedyhll.
Garv. Lundins gr. 3. K.M.A:s exp.

Hemkommande missionär.

Fröken *Ebba Vidén* avreste den 19 febr. från Hongkong med M/S "Fulda", som beräknas anlända till Hamburg den 5 april. Vi tillönska vår vän en god resa och hälsa henne varmt välkommen hem.

Inackordering på Missionshemmet, Duvbo.

På Svenska Missionens i Kina missionshem i Duvbo mottages inackorderingar för längre eller kortare tid. Hemmet är beläget i närheten av såväl Sundbyberg som Råsunda. Goda kommunikationer till huvudstaden.

För vidare upplysningar torde reflekterande vända sig till fru Augusta Berg, Missionshemmet, Duvbo, *Sundbyberg*. Tel. 28 20 13.

Sommarens Bibel- och Ungdomsveckor.

Under innevarande sommar hoppas vi kunna anordna tre Bibel- och Ungdomsveckor. Den första bliver i *Holsby brunn*, Småland, den 21—27 juni; den andra såsom vanligt på Mauritzberg den 26 t. o. m. den 31 juli och den tredje i Skellefteå under augusti månad. Närmare meddelande härom införas i kommande nummer av vår tidning.

Axplock.

I senast utgivna nummer av "Chinas Millions" erinras vi om att det givs "sådana ting, som icke kunna bäva" och att det är vår lott att "undfå ett rike som icke kan bäva".

I denna tid då psalmistens ord: "Hedningarna larma, riken vackla" i så vidsträckt mening få sin tillämpning ha vi verkligen skäl att vara tacksamma. Från alla delar av Kina komma vittnesbörd om att Guds rike vinner sina segrar. Vi läsa om huru de kristna på farofyllda vägar taga sig fram till mötesplatserna och huru de i sin djupa fattigdom göra stora uppoffringar för att få sin uppbyggelse genom evangelium.

En kristen familj hade i en trakt full av rövarehorder utstått förföljelse under svåra lidanden. Husfadern vittnade emellertid oförskräckt för dessa om sin Frälsare. Banditerna plundrade hans hus flera gånger och sökte driva bort honom, men han stannade kvar. Sjukdom härjade hans familj, men han behöll under allt sin frimodighet: "Jag kan likna mig vid Job", brukade han säga, "men också jag har min Förlossare, och jag skall prisa honom ända

tills jag får sluta mina ögon". Då denna man var död, sade en av sönerna: "Far hade alltid sin Bibel med sig, och därför ha vi nu låtit denna hans stora skatt följa honom i graven." Vi må tacka Herren, som giver åt sina vittnen att få se sådan frukt.

Från alla delar av det vidsträckta landet komma underrättelser, som tyda på, att möjligheterna för evangelisk verksamhet långt ifrån att minskas tvärtom blivit mycket större. I så måtto synas fiendens anslag genom att blåsa upp denna storm gått om intet. "Människans vrede varder dig till pris."

Ps. 76: 11.

Erik Folke.

En hälsning från Chiehhsien, Sha.

Utdrag ur brev till missionär Tjäder.

Stor frid vare Eder!

Hav godheten förlåt mig min synd. Här äro många saker som jag ej kan berätta för eder. — — — Lovad vare Herrens nåd att växtligheten i köksträdgården är god. Både tomater och purjolök är det gott om. Lovad vare Gud som giver oss allehanda goda ting. I år fingo vi en god veteskörd (den bärgas i juni) och höstskörden var också mycket god. För 1 dollar (à Kr. 1: 25) kan man nu köpa 9 skålpund (à 600 gram) och 9 uns vetemjöl = 5.70 kg. Och 10 skålpund (6 kg.) ångbakat vetebröd får man nu för 1 dollar. Pastor *Ching* (f. d. Silversmeden) har avlidit. Den 6 dec. kommo 12 stridsplan till *Tungkwan* och fällde bomber. De satte eld på en järnvägsvagn med bensin. Jag kan ej säga huru många som skadades, men 30 personer dödades. I byn *Siao-li* (Shansi) dödades 6 personer. Fröknarne Sjöström och Nordgren må gott. Här på stationen ha vi grävt en grotta med en underjordisk gång från blomsterträdgården till den äldre jordgrottan på ladugården (som skydd vid luftanfall). I år ha vi ej slagit upp predikotältet, men i byn *Chia-ts'uen* ha fyra personer vittnat om Herren under två månader. Dessa äro evangelisterna *Hsing* och *Hsie*, jämte bibelkvinnorna *Shao* och *Yang*. Prisad vare Gud att fröken Nordgren är duktig och kan behandla sjuka. Varje dag komma många besökare, och ha vi rika tillfällen att vittna om Herren. Giv nåd därtill, o Gud! Fruarna Yang, Chiang och läraringen fru Kuo m. fl. hälsa Eder med frid.

Chao Ch'in-hsio bugande sig. (Han är allas vår beprövat trofaste portvakt och medarbetare *Eleasar Chao.*)

Jul i Shanhsien.

Shanhsien Honan, d. 28 dec. 1937.

Mitt i oron och ofriden härute ha vi firat fridens högtid. Länge undrade vi, under vilka yttre omständigheter julen skulle passera, men nu kunna vi tacka Gud för ostörd helg. Inga fientliga flygplan, inga grottbesök. Men visst är det stora exercisfältet mitt för missionsstationen med de täta leden av soldater, det monotona trampet och krigsmusiken samt smattret från kulspruteövningar en ständig påminnelse om, att ofreden inte är långt borta. Så ock de många sårade soldaterna och den stora tillströmningen av flyktingar, som ty sig till missionsstationen.

Till den senare kategorien hör en hel skola på flykt, med lärare och elever. Det är den s. k. Oberlinskolan från Taiku i norra Shansi, vilken upprättats till åminnelse av martyrer från boxartiden. Denna har en längre tid haft sitt tillhåll i vårt kapell men beräknar på nyåret flytta till Sinanfu, där den förskaffat sig rymligare lokaler hos Engelska baptistmissionen. Just i går nåddes dessa våra vänner av budskapet,

att deras skolbyggnader i Taiku användes av japanerna för soldatinkvartering, varför de inte kunna tänka på att återvända. — En ung amerikanare väntades hit för att undervisa i engelska vid skolan, och för att han skulle få leva "utländskt", fick han bli vår julgäst här på missionstationen. — Då vi ville hjälpa våra vänner att åstadkomma litet julstämning mitt i landsflykten, sökte vi på olika sätt möta deras önskningar. Vi plockade ned kristustavlor från väggarna, och jag t. o. m. ställde min julgran till deras förfogande. "En ny erfarenhet", tänkte jag, då jag på själva julafton åter klädde av granen för att låna bort den. Då önskade skolans ledare giva eleverna var sitt testamente som julklapp och kommo förstås till missionstationen för att köpa sådana. Där stod vi inför det sorgliga faktum att inte ha några biblar eller testamenten att ge dem, och det var tyvärr inte första gången, vi nödgades låta bibelköpare gå tomhänta från missionsstationen. Det har varit en sådan efterfrågan på biblar denna höst, att missionär Bergqvist säger, han aldrig bevittnat något liknande. Från fältet har det kommit bud på bud: "Mera biblar". Förrådet är slut, och på grund av situationen ha vi inga nya kunnat få från Hankow. Tältpredikanten erinrade just om ordet hos profeten Amos, där det heter: "Se dagar skola komma, säger Herren, då jag skall sända hunger i landet; icke en hunger efter bröd, icke en törst efter vatten utan efter att höra Herrens ord. Då skall man — färdas hit och dit för att söka efter Herrens ord, men man skall icke finna det." — Lyckligtvis hade vi lösa bibeldelar och fann så på att binda samman de fyra evangelierna och apostlagärningarna och ge dem detta i julklapp. Då Taikuskolan är inregistrerad, och följaktligen kristendomsundervisning förbjuden, är det ju så angeläget, att Guds ord på andra vägar når denna ungdomsskara. Den etiopiske hovmannen blev övertygad av ett enda bibelställe. Låt oss bedja Gud, att många av våra unga vänner genom läsningen av dessa bibeldelar må komma till tro.

En stor skara kristna mötte upp för att fira jul på missionsstationen. Många hade kommit in från landsbygden, varför gästrummen voro fullsatta, och kapellet var till trängsel fyllt vid de olika gudstjänsterna. Det var köbildning utanför dörren och de öppna fönstren. Liksom Ni därhemma samlas till s. k. julbön, så hade också vi en gudstjänst på julaftonen. Ottan skulle början kl. 6 nästa morgon men långt dessförinnan var folket i rörelse. Redan vid 4-tiden hörde jag gubben Kaos välkända, ljudliga stämma där han vandrade fram och åter ute på gårdsplanen och sjöng om sin Frälsare. Hans sång utgör långt ifrån någon estetisk njutning, men det är ändå en fröjd både att se och höra den gamle mannen med det ständigt strålande anletet. Kao vet, vad det är att vara salig redan här i tiden. — Det färggrant dekorerade templet var upplyst av levande ljus, "gran" saknades inte heller, och en grammofon spelade "Var hälsad sköna morgonstund". Detta var riktig julotta, det tyckte nog både kineserna och vi. Där jag stod i dörröppningen, var det någon som tog mig i armen. Det var gamle fru Wang. Hon pekade ut tre av de församlade, och strålande av lycka anförtrodde hon mig, att dessa voro hennes anhöriga, som hon bedit och vittnat fram till tro på Gud, och nu hade hon fått dem med sig till kapellet. Och två till hade hon där hemma, vilka också ville bekänna sig som kristna. Jag tänkte: "Ack, vilket rikt liv trots all yttre torftighet!" Efter julottan fick var och en sitt lilla knyte med jordnötter och andra kinesiska godsaker.

Ella Dahle.

Bönhörelse.

Ur ett brev från fröken *Thyra Lindgren,* skrivet i Tali, She. 29/12 1937.

— — — —

För en tid sedan skrev jag och berät-

tade om bybesöken i höst. Och nu vill jag tala om lite hur vi haft det den sista tiden. Dagarna före jul kändes underliga. Ibland gick jag här och undrade om denna julen skulle bli värre än den förra. Både den 18 och 20 dec. maste vi ned i grottorna. Och det skall ju gå med en sådan fart. En av dagarna gick jag sist ned och tog de sista trappstegen i ett skutt. Det fick jag kännas vid de närmast följande dagarna. Ofta, ofta ha vi bedit Gud skona oss från flygplan och bomber under julhelgen. Och Gud har underbart hört våra böner. Hela julen med de många mötena fingo vi fira i lugn och ro. Vilken stor nåd av Gud. Och vi tacka Gud för varje mulen dag, ty då behöva vi ej vara ängsliga för att flygplan skall komma.

Men vi ha ock haft klara, månljusa kvällar och nätter. Och då har det nog hänt, att vi sagt till varandra: "I kväll kunna flygplanen nog se att komma". En sådan kväll vågade jag inte lägga mig förrän långt efter midnatt. Dock — morgon efter morgon och kväll efter kväll ha vi fått tacka Gud för att han skonat oss. Varje påfrestning vi få gå igenom här i livet berikar vårt liv och stärker tron på Gud.

Posten, posten! Ja, den är ingenting att lita på. Före jul kom svensk post några gånger samt tidningar hit endast en månad gamla, andra åter två månader gamla.

Den 23 dec. arbetades det för högtryck i kvinnorummet. Alla voro sysselsatta med att göra pappersblommor m. m i alla regnbågens färger. Och när vi samlades på julaftonskvällen till bön, då var det grant i kyrkan. Äldste Chu ledde det mötet. Pastor Kao talade på julottan över jultexten i Jesaja. Efter frukosten åter predikan, sedan fest för de gamla. Ganska många kommo med. Måtte ordet bära evighetsfrukt. Den 26 dec. var först morgonbön, efter frukosten söndagsskola och stora mötet, sedan nattvardsmöte. På e. m. besökte vi fängelset. Varje fånge fick en gottpåse av Ingeborg Ackzell. Alla dessa sammankomster fingo vi ha ostörda.

Ja, detta var litet om julen. I dag börjar en bibelkurs för kvinnor. Den unge läraren Wang i bibelskolan skall också hjälpa till. Vi bedja, att Gud skall sända många kvinnor till oss och måtte han få utföra sitt verk i varje själ.

Från Barnhemmet i Sinan, Ho.

Sinan, Ho den 28/12 1937.

Kära Missionsvänner, kamrater och förebedjare.

Frid vare Eder!

Då nu det nya året snart randas vill jag sända eder alla Hos. 6: 3 som en nyårshälsning.

Julen är nu förbi, men de goda minnena fortleva. Herren gladde stora, gladde små. Då vi kommo hem från julottan hördes varningssignal, och vi hade att krypa ned i våra grottor, men snart fingo vi åter höra: "Kom upp, faran är över". Det var ett glädjebud.

Kära vänner, som tänkt på min födelsedag med gåvor och brev, hjärtligt tack för dessa kärkomna ting. De kommo på julafton, en del voro två månader gamla, andra sex veckor, en del endast en månad.

Vi bereda oss nu på att kunna arbeta något med bibelkurser, om det går som vi tänkt. Missionär Malm reser snart till Loyang, men fru Malm och lille Bengt äro kvar. Under året ha vi inte haft så stor tillslutning, men det är i alla fall ett tjugotal, som kommit till, ehuru endast litet mer än hälften blivit döpta ännu.

Torkan var först svår, så kom för ymnigt regn, men det kan hända att detta ändå räddar vetet i vår.

Nu farväl. Stort tack från allas eder

Maria Pettersson.

Ur ett privatbrev från fröken *Maria Pettersson,* dat. den 14 jan.

— — — —

Vi ha nu fått 10 dec.-numret av Sinims Land, men icke nov.-numren. Vi blevo tacksamt rörda över all Guds nåd

och att så mycket medel kommit in. Tacka alla, alla som tänkt på mitt arbete!

I går reste en av våra lärare och fem flickor till en skola, där de skola få vidare utbildning i var sitt fack. Tre av flickorna äro sjuksköterskor.

Vi få nu bereda oss på att hjälpa flyktingar, väntande mödrar och hemlösa barn m. m. Vi ha dock alla fått nytt mod och gå till verket med fröjd och sinnesro. De troende i Kaifeng och Loyang m. fl. platser vilja nu anförtro sina barn i vår vård. Shao är nu outtröttlig i att bereda plats för dem. Vi ha nu grävt grottor in i norra muren, och vi tro att Herren skall beskydda oss om detta hus skulle fatta eld.

Erik Malm har varit hemma i två dagar men reste i natt tillbaka till Loyang, han vill försöka skydda Missionens hus där.

Vi ha examen i dag, ja, i flera dagar hålla de på med skrivningar. Det är höstterminen som hållit på tills nu. Hela vintern ha vi fått vara friska. Nu hålla vi på med Bibelkvinnokursen.

Just nu kom december-remissan från Shanghai. Gud vare tack! Gud signe eder.

Från arbetet i Pucheng She. med omnejd.

"*Ända hitintills har Herren hulpit oss.*" I Sam. 7: 12.

Då kriget i augusti bröt ut på allvar, undrade vi lite var hur det skulle gå med verksamheten på våra stationer. Vi här i Pucheng kunna nu tacka Gud för en ovanligt god arbetsperiod. Inte på något område har arbetet behövt att inställas, dock har det ej ansetts lämpligt att sätta upp predikotältet. De två tältevangelisterna ha dock kunnat arbeta i byar och köpingar med glädjande framgång.

Bland kvinnorna har arbetet varit uppmuntrande. Syster Ebba Vidén reste under hösten tillsammans med en bibelkvinna ut på flera veckors besök till byarne i vårt östra distrikt. Överallt fingo de vara de troende till andlig hjälp, och för utomstående hade de rika tillfällen att vittna om Herren. Hem och hjärtan äro öppna för evangelium såsom aldrig förr.

Här hemma i staden var det en glädje för mig att tillsammans med en bibelkvinna göra dagliga besök i hemmen. Ja även på gator och gränder talade vi med kvinnor och delade ut traktater. I de flesta hem lyssnade de gärna, och det kändes gott att tala. Nog finns det många, som ge sanningen rätt, men o hur människofruktan hindrar dem att ta steget ut. En ung fru Hu i ett fint hem är så rar och hon tar med glädje emot oss och vill så gärna lära, men då man bjuder henne komma till våra möten — då har hon så många ursäkter. Människofruktan hindrar! Så många äro henne lika.

I närheten av vårt hem, en dag, träffade vi på en mycket fin kvinna med nobla drag sittande utanför sin dörr. Vi stanna och språka med henne och genast bjuder hon oss att stiga in i sitt hem. Hon lyssnar så uppmärksamt, gör intelligenta frågor om Gud samt köper en liten bok och tar emot traktater. När hon hör att vi skola öppna en kvinnoskola första dagarna i november, säger hon genast "Då skall jag komma och lära mig läsa". När vi gå följer hon oss till porten. Just då möter vi hennes man. Han stannar och språkar med oss, ja, är artigheten själv, men vi se genast på honom, att vi icke äro välkomna. Och ingen fru Ting kommer till vår skola.

Många, många unga kvinnor skulle så gärna vilja komma och lära sig läsa, men deras svärmödrar säga ett ombbligt, "Nej". Vad det gör oss ont om dem! Det enda vi kunna göra är att hålla på att bedja för dem, samt besöka dem då och då. Så sant säger fru Hsing, bibelkvinnan, "man måste gå till dem om och om igen, det är på det sättet alla våra kvinnor ha vunnits". Ja det gäller personligt arbete mer än något annat.

En dag då fru Hsing och jag just

skulle gå ut på husbesök kommo ett par unga trevliga damer in i gästrummet. Det var en glädje att vittna för dem, ty de voro så uppmärksamma. En tavla på väggen föreställande människor, som kommo fram till korset och där blevo kvitt sina syndabördor, måste vi förklara mycket noga, och det gjorde ett djupt intryck på den ena av damerna, en ung fru Ching. Hon ville lära mera om detta, köpte ett par små böcker och tog emot traktater. Då hon hörde om vår skola för kvinnor, sade hon genast, att hon ville komma. Och hon var en av de första som uppenbarade sig då vi började. Strålande glad kom hon. Ingen var mera intresserad i bibelklasserna än hon. Hon kunde läsa litet förut, så fonetiskan — kinesisk ljudskrift — klarade hon på några dagar. Genast köpte hon ett Nya Testamentet och sångbok med parallellkolumner med fonetiska och vanliga kinesiska skrivtecken. Med spänd uppmärksamhet lyssnade hon till Gamla Testamentets Historia och berättelserna i Matteus, ja, hon jublade över att hon nu fick veta så mycket. Både syster Gerda och fru Üen sade, att hon var den mest tacksamma elev som de haft. Om hon blev hindrad någon gång att komma, måste lärarinnorna repetera för henne vad de haft, ty hon ville inte gå miste om något.

"Hur kom det till att du kom hit?" tillfrågades fru Ching en dag. Jo, hennes man hade varit sjuk en längre tid, och hon hade fått passa på honom så mycket. Nu var han bättre. Då hade hon sagt till en väninna, som var på besök ifrån en annan stad: "Ack, jag ville så gärna gå ut och lufta på mig ett slag, men jag vet inte vart jag skall gå." — "Jo, vi går bort till Evangeliesalen ett slag", hade väninnan svarat. Sagt och gjort. Hon hade aldrig hört om den platsen förut. Det är underbart att se hur Gud själv leder människors vägar och hjärtan såsom vattubäckar. Hennes man var släkt till f. d. General Ching, som regerat i Ülintrakten i många år. Han var borta, så hon kunde komma hit till skolan så flitigt, åtföljd av sin lilla femåriga son. Vi undrade mycket, vad mannen skulle säga, då han kom hem. Vi frågade henne hur det gick. "Jo han tyckte inte om det till en början, men jag talade om för honom huru god läran är, och nu vill han också lära", svarade hon. Frimodigt vittnar hon om Gud för vem hon möter. "De säga jag har blivit förvillad och förlorat förståndet", säger hon och prisar Gud även för det.

Då fru Ching varit med omkring en månad, kom hon en dag och sade, att hennes man kommit hem och sagt, att de för krigsorons skull måste lämna staden och resa till sitt hem på landet, omkring 140 kilometer härifrån, uppåt bergen. Då hon tänkte på att hon inte skulle få komma hit mer och inte träffa de troende, tyckte hon, det var svårt att resa, så hon sade till sin man, att hon inte ville det. Men så tillade hon: "Jag skall bedja Gud leda och se vad Han säger." — "Ja, gör det", svarade hennes man. Hon bad och sedan öppnade hon sin bibel och ögonen föllo på Lukas 21:21, "Då flykte de som äro i Judeen till bergen, och de som äro i staden draga ut därifrån". "Jo, vi skola resa", sade hon till sin man. Då hon sedan kom hit och talade om det för mig frågade jag henne angående hennes hem på landet. "Det ligger i en stor by med hundra familjer tillhörande Chingsläkten", svarade hon. Då sade jag: "Jag tror att Gud vill, att du skall resa dit och bli ett vittne för Honom inför denna stora släkt". — "Ja, det har jag själv tänkt", svarade hon. Vi hade så bön tillsammans, då hon anbefalldes åt Herren för denna stora uppgift. Det var underbart att höra henne bedja precis som om hon varit en gammal kristen. Sedan gav jag henne en hel del böcker för henne själv och en del små böcker samt traktater att använda bland släktingarna och grannarna. Vi ha ingenting hört från henne sedan men vi bedja Gud så ofta för henne och skulle vara så tacksamma om några vänner ville rik-

tigt taga på sitt hjärta att frambära henne i daglig förbön. Eftersom man är väl medveten om att fienden ofta brukar särskilt ansätta sådana, som man berättar något om, ville jag så gärna att Guds barn skulle slå en bönering om vår kära lilla fru Ching, som nu står så ensam i en stor och välbärgad hednisk släkt.

Det blev ett hastigt avbrott för vår goda kamrat Ebba Vidén, då hon blev kallad att eskortera sin sjuka f. d. kamrat, Judith Hultqvist, till kusten. Med ledsnad hörde vi om Judiths sjukdom och med saknad sågo vi Ebba resa ifrån oss. Vi ha dock tackat Gud, att Han sag, att en syster behövdes här. Det blev så möjligt för vår goda vän, Gerda Gustavsson att komma hit i Ebbas ställe. För Gerda, som tillfälligt vistades i Tali, var det nu omöjligt på grund av kriget att återvända till sitt kära Loyang. Första tiden fick hon som redan nämnts, hjälpa till med en kurs för kvinnor här. En mycket trevlig och flitig grupp var det som dagligen kom, och vi tro att Guds Ande fick tala till de flesta av dem.

Då kursen här var slut reste Gerda med bibelkvinnan fru Lin till vår utstation Hsing-she-chen. Fru Lin har nyligen slutat sin utbildningskurs i en bibelskola och är nu anställd i Missionens tjänst här. I Hsing-she-chen har hon sitt föräldrahem och det är en särskild glädje för både henne själv och föräldrarna att hon nu kan vara en missionsarbetare i sin hemtrakt. Först hade de en kurs för troende kvinnor som var ganska uppmuntrande, och nu efter jul ha de besökt byar och hem i staden där de haft mycket goda tillfällen att tala till hedningar.

På ett par andra utstationer äro andra bibelkvinnor i verksamhet. Glädjande rapporter ha inkommit. Från en av dessa skrev nyligen fru Üen och bad om elva diplom för sådana, som lärt sig läsa fonetiska skriften. "Så uppmuntrande i klassen", säger hon. Från annat håll skriver fru Wei, att de haft 15—20 elever på deras kurs, och flera av de unga hade klarat fonetiskan.

Även Julen hade många samlats på våra predikoplatser, utstationer och ävenså här; man har förr knappast varit van att se ett sådant intresse. Vi tro att Gud verkar på ett särskilt sätt denna tid. Kanske är det nöden, som driver människorna till Gud.

I medio av februari hoppas vi först ha några dagars möten för kvinnor här och sedan en kurs för dem igen. Och till landsbygden få våra glada budbärarinnor sedan återigen fara för att utså den ädla säden. Hjälpen oss kära vänner med förbön för de olika grenarna av vårt arbete. Till det höra också våra två skolor med hem för gossar och flickor.

Ännu har kriget bara berört oss så mycket att vi fått se och höra flygplan på väg till provinsstaden Sian, där de flera gånger kastat ner sina hemska, ödeläggande bomber. Men bara bullret av deras maskiner är skräckinjagande nog.

Gud give både Eder och oss en god fortsättning på det Nya Året!

Tillgivna
Maria Linder.

Från Loyang och Sinan, Ho.

Ur ett brev från fru *Ingrid Malm*, skrivet den 6—7 jan. i Sinan, Ho.

— — — —

Av föregående brev veta ni, att jag och Bengt kommo hem till Loyang i mitten av oktober. Bengt hade då börjat krya på sig efter den långa sjukdomstiden. Endast ett par dagar efter hemkomsten fick han emellertid dysenteri. Ej fullt återställd från den ådrog han sig en svår förkylning, då vi från den varma och soliga verandan skyndade oss ner i grottan, när det gavs varningssignal för fientligt flygbesök. Nu är han frisk och kry och lär sig nya ord för var dag, mest kinesiska förstås.

I Loyang voro vi drygt en månad. Ni kan inte tro, hur roligt det var att få komma tillbaka till våra kristna till sist.

Det hade ju sett så omöjligt ut. Innerligt hoppades vi, att det skulle förbli så lugnt, att vi skulle kunna stanna kvar. Erik reste ut i distriktet för stormöten och besökte de större utstationerna utom Sunghsien, där mötet måste inställas, emedan rövare härjade i närheten. Jag hade emellertid inte varit hemma så länge, förrän det efter flera veckors uppehåll åter gavs varning för flygbesök. Nästan dagligen kommo fientliga spanareplan, men de flögo mycket högt. Vi visste inte om det mer än ett par gånger, då luftvärnskanonerna började smattra, men de kunde inte skjuta så högt, att de kunde träffa dem. Vi förstodo då, att det nog inte skulle dröja så länge till, förrän även bombplan skulle komma. Den 11 november hade vi bombardemang för första gången. Flygplanen kommo så överraskande, att endast en signal hann ges. Medan vi gingo ner i grottan, hörde vi dånet av de annalkande flygmaskinerna och kanonerna som svarade. Där vi sutto i grottan, hörde vi tydligt bombernas nedslag. Men besöket gällde ju endast flygfältet den gången. Det är oförklarligt, men Gud gav mig fullkomligt lugn, och lille Bengt somnade, strax han kommit ned i grottan. Erik var då i Hancheng Ho. på stormöte. Natten efter drömde han om bombardemang, för första och enda gången hittills.

Tre gånger under den månaden kommo män från myndigheterna för att anteckna våra namn. Den siste, en mycket artig uniformsklädd herre, frågade även efter våra kamrater och ville se vårt pass. Erik hade det med sig. Han nöjde sig med att få veta, att det var utfärdat i juni. Han beklagade, att detta krig uppstått och sade, att de skulle känna det svårt, om något ont drabbade oss, och lovade underrätta, om det skulle bli särskilt allvarligt samt lovade oss även beskydd.

När Erik kom hem från Hancheng, föreslog han, att jag skulle följa med till Sinan över presbyteriemötet och stanna där, om han skulle resa till Yuncheng för sammanträde. Han ville inte gärna lämna mig ensam i Loyang, om det skulle bli bombardemang flera gånger. Jag trodde, att det endast skulle bli ett kort besök och hoppades snart vara tillbaka. Även om inte så mycket arbete kunde göras, kändes det så gott att vara hos våra kristna i denna tid av nöd och bedja med dem. Carl-Johan Bergquist kom också till mötet. Farbror Carl Blom och Malte Ringberg kunde dock inte lämna Yuncheng.

På grund av dåligt väglag och snöslask samt den oregelbundna tågtrafiken hindrades folk från att komma till mötet. Det var därför inte så talrikt besökt, som man kunde ha väntat. Trots det blev det ändå ett gott möte. 13 personer döptes, och på söndagsförmiddagen avskildes två nya äldste, en för denna församling och en för församlingen i Sunghsien.

Efter mötets slut beredde vi oss för att resa hem igen, då sammanträdet i Yuncheng ej kunde hållas. Vi hade allt packat och väntade bara på det mycket försenade tåget, då vi fingo höra, att Loyang återigen bombarderats, och att bomber den gången även fällts inne i staden. De kristna här ville inte, att jag skulle resa. För min del hade jag helst velat resa tillbaka till Loyang, men jag hade ju lille Bengt att tänka på också. Efter bön bestämde vi, att Erik skulle resa in till Loyang efter det nödvändigaste av våra saker, och vi skulle t. v. bosätta oss här, såsom ju A. U. tidigare bestämt. Och så kommer det sig, att vi nu äro här i Sinan. Erik gjorde ännu ett besök i Loyang före jul, då han var där 1½ vecka. För närvarande är han där, reste förra veckan och stannar nog ännu en tid. Alla gångerna har det varit bombardemang samma dag, han rest, men som tåget gått först på eftermiddagen eller sent på natten har han sluppit undan. Medan han varit i Loyang, har det varit lugnt med undantag av varning en gång.

Sedan vi fått allt i ordning här i vårt nya lilla hem, fick jag äntligen ro och

stillhet att taga den del av en examen, som jag länge förberett mig på. Nu är också julen och även nyår över. Trots all yttre oro fingo vi ändå fira julen, Fridsfurstens högtid, i lugn och ro. Vi hade Maria Pettersson som gäst här på julafton. Det är många år sedan hon firat jul tillsammans med svenskar. Lille Bengts glädje och förtjusning smittade med sig, och så fingo vi ändå genom Guds nåd en god och glad jul. Just ingen julpost ha vi fått. En bok och ett julkort samt julhälsning från L. M. F. är allt, vad vi fått.

I dag är det Trettondedagen. Det är så overkligt härute, där tankarna mest upptagas av kriget, som kommer allt närmare våra trakter. Men Maria och jag sökte ändå få det litet helglikt. Vi ha sjungit ett par Trettondedagssånger, haft en bönestund och tänkt på er alla, kära vänner, som samlats i Betesdakyrkan och på andra platser till bön och offer för Kina denna dag. Så tände vi några små ljus. När skall det åter bli ljus och frid för detta arma folk?

Den 7 jan. Just nu pågår här en bibelkurs för bibelkvinnor och några andra. Bibelkvinnorna från Shanshien ha inte kunnat komma, så en del av de gamla eleverna saknas. Men i stället ha vi en ny första klass, där vi ha några duktiga begåvade kvinnor. Våra kvinnor från Loyang behövde nog komma undan ett tag och få frid till stillhet och samling. Det är vår innerliga bön att dessa dagar må bli till rik välsignelse för varje deltagare. Gud vare tack, som har rikedomar att giva oss var och en!

I ett brev i våras (Se S. L. för 10 juli f. ä.) berättade jag om unga fru Fang, som kommit och hälsat på mig ett par gånger. Sedan dess gick det ungefär en månad, utan att jag såg till henne, tills jag en dag mötte henne på gatan. Hon hade då varit i Kaifeng och hälsat på sin man och sin mor. Jag bad henne komma och hälsa på mig. Hon kom regelbundet en tre gånger i veckan. Ofta stannade hon inte så länge utan kom för att leka med Bengt en stund. Men ett par gånger hade vi ingående samtal. Hon kände mycket väl med sig, att hennes andliga ställning inte var, som den skulle vara. Hon sade själv, att hon levde långt från Gud och var kall och likgiltig. Slutade jag med bön, brukade hon bedja själv, att Gud skulle förlåta hennes synder. Det var dock ingen förkrosselse och sorg över synden, som förde till bättring.

Det dröjde rätt länge, innan hon gick till kapellet. Först nu i höst har jag fått veta, av en av våra kristna, som hade plats hos henne, att hon fick lida försmädelse från mannens familj. Första gången hon gick till kapellet, var det för ett åse en kristen vigsel, som hon aldrig sett förut. Sedan brukade hon komma till min söndagsskolklass.

En dag kom hon över ganska upprörd, och då fick jag blicka in i hennes liv, som inte var så sorgfritt som det såg ut. Hennes giftermål var inte som annars i Kina uppgjort av föräldrarna, utan hon hade lärt känna unge Fang och fått sin fars tillåtelse att gifta sig med honom. De unga tu voro nog lyckliga, men så kom svårigheten, att hon skulle vara i svågerns hem, då mannen studerade vid universitetet i Kaifeng. Det var svägerskan, som gjorde livet bittert för henne. Som hon kom från ett förmöget hem, hade hon varit van att ha rikligt med fickpengar, men här kunde hon inte ge ut 10 cent, utan att svägerskan grälade på henne. Som hon själv velat giftermålet, kunde hon inte skriva till sin far och tala om det. Helst ville hon få någon plats som lärarinna för att slippa äta nådebröd hos svägerskan. En gång, när det var svårare än vanligt, så att hon inte kunnat äta, telefonerade hon till mannen i Kaifeng, och han ville, att hon genast skulle komma dit, då han var rädd, att hon skulle bli sjuk. Strax innan vi reste till Kikungshan i somras kom hon tillbaka, och vi träffades ännu några gånger. Till doktor Sungs möten kom hon ett par gånger, men hon kom inte till någon avgörelse. Så skildes vi, hon kom över och

sade farväl samma dag jag reste. När jag nu kom hem, fann jag, att familjen flyttat från staden. Ingen visste, var de voro. Skall våra vägar mötas någon mer gång?

Av missionär Guinness, som vi träffade på Kikungshan, hörde vi, att hennes man kommit till verklig avgörelse för Gud och tagit emot Jesus som sin Frälsare. Han hade också fått bli medlet att föra några av sina kamrater till Kristus. I slutet av maj döptes han tillsammans med ett par andra unga. Måtte han få nåd att föra sin hustru fram till samma härliga frälsningsupplevelse!

Ja, detta brev har blivit lite av varje. Måtte ni nu bara få brevet! Krigsmolnen förtätas. Vi äro tacksamma så länge vi få leva här i lugn. Framtiden vilar i vår Faders händer.

Vid sista bombardemanget av Loyang hördes explosionerna ända hit. Det påstås, att över ett ton tunga bomber använts. Så djupa våra grottor än äro, förslå de inte i sådana fall. Här i Sinan kunna vi, om så skulle behövas, flytta upp och bo i grottor, som grävts rakt in i den ås, på vilken norra stadsmuren löper. Men så länge det är kallt, äro vi tacksamma att få bo här. Tack, för att ni beder för oss!

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under februari 1938

228.	"En vän"	5:79
229.	L. L., Ulriksdal, "en blomma på Judith Hultqvists grav"	5:—
230.	A. o. M. L., Sthlm, "i st. för en blomma vid d:os bår"	5:—
231.	M. L., d:o, d:o vid K. S. Blixts bår"	5:—
232.	B. o. K. L., Sthlm	30:—
233.	D:o Minnesgärd, Judith Hultqvist, Upp. 22: 3b—4	10:—
234.	A. L., Kläckeberga, "i st. för en blomma vid d:os bår"	5:—
235.	"Herrens"	10:—
236.	E. L., Jkpg	25:—
237.	Onämnd, "Edert arbete är icke fåfängt i Herren"	7:—
238.	K. S., Vinslöv, "Åt Herren"	25:—
239.	"En länk"	10:—
240.	L. S., Rögle	5:—
241.	Månstorps Mfg	100:—
242.	Sanda gamla syfören	20:—
243.	Onämnd, Eksjö, till Arvid Hjärtbergs underh.	10:—
247.	L. o. H. B., Älvsjö, "en blomma på vår älskade Judiths bår"	10:—
248.	"Missionsvän, Beted"	15:75
249.	"Två kinavänner"	10:—
250.	H. J—n	20:—
251.	H. o. L. J., Gbg	30:—
258.	E. J., Boden, till Joh. Aspbergs underh.	100:—
259.	S. o. A. K., Sprängsviken	5:—
260.	"Länkarnas sparbössa", Hbg	25:—
261.	R. o. M. S., gm A. B., Skellefteå	20:—
262.	Ö. H. K. U. Förbund: till Judith Hultqvists underh. Mörteryd 200:—, Ulriksdal 25:—, till Martin Lindéns d:o, Ulriksdal 25:—, d:o koll. v. kretsm. 36:—, d:o sparb. medel 35:65, till C. Bloms d:o, Ulriksdal 35:65, Slättåkra Mfs 25:—, Ekerda Mfs 40:—, Skede-Ekekull 20:—, till S. M. K., Österkorsberga 50:—, Vetlanda sparb. medel 142:21, Ekerda Mfs 25:—, Slättåkra Mfs 25:—, d:o Ungdomsfören. 20:—, Näsby 50:—, Rösa 10:—	764:51
263.	Stensjöns Juniorfören., till Judith Hultqvists minne	15:—
264.	J. S., Vetlanda, till d:o	10:—
265.	"Från Alma, till Arvid Hjärtbergs underh.	5:—
267.	"En födelsedagsblomma"	2:—
270.	"X"	10:—
271.	A. O., "till älskade Judiths minne i st. för blommor"	30:—
272.	Barkeryds Arbetsfören.	170:—
273.	Möröns syfören., till Selfrid o. Hanna Erikssons underh.	20:—
274.	G. L., Pengsjöby	37:75
275.	Bidrag från Mora	25:—
276.	R. B., Skelleftehamn, "tionde"	35:—

277. S. K., Vetlanda, "en blomma på Judith Hultqvists grav" ..... 10:—
278. Kinavänner, Åsaka, missionsoffer ..... 30:—
285. Syster Febe 2:—, tillägg 2:— 4:—
286. A. R., Hässleholm ..... 5:—
287. A. L., d:o ..... 5:—
288. E. S., d:o ..... 10:—
289. A. W., Sthlm ..... 25:—
290. Hakebo Mfs ..... 25:—
291. G. K., Björköby ..... 20:—
292. Habelsbolets Mfg ..... 25:—
293. L. O., Gbg, "en liten blomma till Judith Hultqvist" ..... 10:—
294. "Herrens tionde" ..... 16:—
295. A. H., Karlskrona, "i st. för blommor på Judith Hultqvists grav" ..... 3:—
299. Galtås Mfg ..... 50:—
300. A. O., Norderön ..... 100:—
301. Luleåkretsen ..... 15:—
306. "Vänner i Delsbo" gm E. Ö. 50:—
307. "Piteålänkarna" "i st. för blommor vid Judith Hultqivsts bår, tack för din ställföreträdande gärning" ..... 25:—
308. T. S., Strängnäs 1:80
309. Syskonen H., "blommor till vår älskade Judith" ..... 200:—
310. Vid minneshögtiden efter Judith Hultqvist i Mörteryds missionshus 6/2 "blommor till Judiths minne" 228:80
311. Kinakretsen, Eksjö, "en blomma till älskade Judith Hultqvists minne" ..... 35:—
312. J. R., till d:o ..... 10:—
313. M. B., d:o, till d:o ..... 10:—
318. G. W., Sthlm ..... 10:—
319. S. o. A. F. ..... 10:—
320. En vän "till Judiths minne" 50:—
321. Försäljning å S. M. K:s exp. 10/2 ..... 365:42
322. L. U., Sthlm, "i st. för blommor vid Judith Hultqvists hemgång" Ordspr. 4: 18 ... 10:—
323. J. o. F. O., Falun, till minnet av Judith Hultqvist .... 10:—
324. A. B., o. O. C., Sthlm ..... 20:—
325. N. L., Umeå 7:75
326. A. C., "en blomma till Judith Hultqvists minne" ..... 10:—
327. M. H., Vännäs ..... 20:—
328. "En länk" ..... 5:—
329. S. N., gm E. F., Herrljunga 5:—
330. E. F., gm d:o ..... 10:—
331. O. F., gm d:o 12:50
333. S. o. M. S., Östersund, "Gudruns minne" ..... 100:—
335. J. G., Hbg, "till Judith Hultqvists minne" ..... 50:—
336. Offer vid Kinamöte i Alingsås 11/2 ..... 90:—
337. A. M. F. S—g, Björköby, "en liten blomma på Judith Hultqvists grav" ..... 10:—
338. "Mormor i Hesterskog, d:o" 5:—
339. F. P., "tackoffer" ..... 20:—
341. H. S., Bjärnum, sparb. 8:35
342. W., d:o ..... 3:—
343. E. v. F., "en blomma på Judith Hultqvists grav" ..... 5:—
346. "Okänd" ..... 100:—
347. "Eva o. Filip" ..... 20:—
348. Fam. J., Skede, "till Judiths mine" ..... 20:—
349. H. L., Sthlm, "Du som hör bön, till dig kommer allt kött" Ps. 65: 3 ..... 4000:—
351. Vänner i Ulriksdal, till Judith Hultqvists minne, gm. D. K. ..... 65:—
352. Kramfors Miss. o. Ungd. fören. ..... 21:—
353. J. B., Rentiärn, en blomma på Judith Hultqvists grav .. 5:—
354. Syskonen J., Björköby, till d:o ..... 50:—
355. E. C., Österkorsberga, till d:os minne 5:50
356. K. G., Sthlm ..... 30:—
358. E. O., Huskvarna ..... 6:—
359. A. F., d:o 1:25
360. K. S., d:o ..... 20:—
361. F. P., Björklinge, "Gud välsigna gåvan" ..... 20:—
364. E. T., Krångfors, i st. för blommor till vännen Judiths bår ..... 10:—
365. Offerkuvert I. T. B., gm. A. J., Alingsås ..... 10:—
366. Koll. vid Länkmöte i Gbg .. 11:50
368. E. H., Stockholm 7:75
369. E. V., Linköping ..... 30:—
370. V. P., Nkpg, till Judith Hultqvists minne" ..... 8:—
371. Onämnd, Burön, "tackoffer" gm. A. B., Skellefteå ..... 15:—
372. E. o. N. E., Vedum, "en blomma på Judith Hultqvists grav" ..... 5:—
373. En patient å Skaraborgs läns vårdhem, Lidköping, gm. Y. S. ..... 2:—
374. Koll. i Luth. Missionskapellet, Lund, 16/11 vid Hanna Wangs föredrag 70:57
375. H. P., Horna st. "en liten länkhälsning" ..... 20:—
376. Koll. i Bällsta församlingshus ..... 15:—
377. Eksjö Daggryning till "Judith Hultqvists minne" ..... 5:—
380. Syfören. Skattungbyn ..... 5:—
381. Onämnd, d:o ..... 5:—
382. D:o, d:o ..... 10:—
384. S. W., Nkpg ..... 10:—

385. Myrhults Mfg ..... 10:—
386. H. S., Mariestad, en blomma på min systers 50-årsdag ... 5:—
387. G. W. L., Sjötorp ..... 10:—
388. E. W., d:o gm d:o ..... 5:—
389. Fam. S., Björköby, till kära Judith Hultqvists minne .... 10:—
390. L. S., Visby, till d:o ..... 5:—
391. I. H., Smål. Taberg, till d:o 10:—
392. Sparb. medel fr. Värnamo, gm. J. U. ..... 45:—
394. K. G., Klippan, i st. för en blomma på Judith Hultqvists bår ..... 5:—
396. Länkarna, Linköping 51:57
397. Onämnd ..... 1000:—
398. "14 mars, med glädje" ..... 100:—
399. J. o. A. L., Mariestad, födelsedagsblommor ..... 25:—
400. Koll. i Mariestads missionshus ..... 40:—
401. D:o i Hassle d:o 30:16
402. D:o i Essgärde 25:75
403. D:o i Kestad 23:61
404. Senapskornet Lidköping, till G. Carléns o. T. Lindgrens grens underh. ..... 91:—
408. N. o. S. S., Eksjö, i st. för blommor till Judith Hultqvist 10:—
410. "Ingeborgsvänner" gm. A. E., Katrineholm ..... 15:—
411. A. S., Jkpg ..... 10:—
412. Koll. i Sundbybergs kyrka .. 8:53
413. "Tack till Herren 15/2" .... 30:—
414. Onämnd, Bjärnum ..... 5:—
415. D:o, Skåne ..... 25:—
416. Vänner i Landskrona 18:40
417. Onämnd, Skåne ..... 50:—
418. Rab. å H. S. Ö. 24:75
419. N. G., Sthlm, till Ella Dahles underh. ..... 50:—
420. D:o till Joh. Aspbergs d:o .. 50:—
421. B. o. K. L., Sthlm ..... 30:—
422. "Mattias" ..... 25:—
423. "Tack för missionsstunden i K. F. U. M., Linköping 28/11, 1937." ..... 25:—
424. J. N., Kläckeberga, till I. Ackzells underh. ..... 20:—
426. Koll till S. M. K. inom Ö. H. K. U. F.; Boda 6:30, Mörteryd 11:—, Björköby 6:92, Naglarp 10:50, Karstorp (+ sparb.) 93:—, Ulriksdal 19:—, Fifflekull 11:70, Eckerda 10:—, d:o resebidr. 1:—, Näsby (+ sparb.) 95:—, Hjältaryd 5:40, Landsbro 17:26, Myresjö Ö, 10:—, Bäckseda 17:12, Snärle 2:69, Korsberga 21:—, d:o resebidr. 2:—, Solberga 10:75, d:o resebidr. 1: -, Lemnhult 6:—, Nye 13:50, Ödshult 3:65, Slättåkra 8:20, Övlandehult 20:—, Lindeberg 6:35, Husnäs 20:40, Mamrelund 9:40, Holsby 14:05, Ekekull 14:40, Skede 3:90, Rösa 5:20, d:o resebidr. 1:—, Missionsoffer i Vetlanda 490:— 967:60

Kr. 10,848:43

Särskilda ändamål.

226. N. W., Sthlm, till de nödl. 2:75
227. "Okänd", till d:o ..... 5:—
244. A. H—g, Eksjö, till Arvid Hjärtberg att anv. f. de nödl. 10:—
245. L. R. Sthlm, till de nödl. ... 100:—
246. A. D., Kristdala till bibelkv. underh. hos I. Ackzell 202:50
252. E. K., Gbg, till bibelkv. Ho Hsiang — mei. Ishih, underh. 175:—
253. E. L., Malmö, till de nödl. .. 100:—
254. G. H., Luleå, till evang. Chi Paolo underh. ..... 200:—
255. Kinakretsen, Boden, sparb. medel till J. Aspberg för infödd medarb. ..... 157:—
256. A. H., Karlskrona, till Lisa Gustafsson för Snöflingas gosse i skolan ..... 25:—
257. D:o till d:o att anv. efter gottf. ..... 10:—
266. T. J., Östersund, till de nödl. ..... 50:—
268. "Länk i Lappland", till Hanna Wang att anv. i arb. .... 5:—
269. L. U., Sthlm, till de nödl. .. 20:—
279. Söndagsskolbarnen, Åsaka, t. barnh. i Sinan 2:87
280. S. M. K:s syfören., Malmö, till Maria Petterssons barnh. 30:—
281. S. S., Hbg, till Ida Söderberg, att anv. enl. överensk. . 15:—
282. A. P., Grebo, till E. Malm, att anv. efter gottf. ..... 10:—
283. D:o till I. Ackzell för d:o .. 5:—
284. S. J:s skolbarn, Kristinehamn, till barnarb. i Pucheng 5:—
296. Försenad julgåva till en flicka på barnh. i Sinan ..... 100:—
297. Gm L., till M. Linder, att anv. enl. överensk. ..... 20:—
298. J. K. Y. F:s veckomissionskassa till Hugo Linder, att anv. efter gottf. 161:20
302. Erstorps Ungd. Fören., till evang. underh. ..... 100:—
303. "En länk", t. nödhjälpsverks. 10:—
304. "Tva mötesdeltagare" till d:o 2:—
305. L. H., Lund, till barnh. i Sinan 13:25
314. E. A., till C. Blom, att anv. efter gottf. ..... 100:—

315.	A. H—g, till Arvid Hjärtberg, nödhjälpsmedel	20:—
316.	Rut, "tionde" till de nödl. ...	40:—
317.	S. G., Nässjö, till Maria Pettersson att anv. efter gottf. .	25:—
332.	Brobacka Mfs, till hungersnödens lindrande i Kina	100:—
334.	K. N., Gbg, till nödsjälpsverksamheten	50:—
340.	S. L., Flugeby, en liten skärv till de nödl.	5:—
344.	E. v. F., till de nödl. "allt av nåd"	10:—
345.	Britta o. Lennart, Dylta, sparb., till barnen i Kina ...	7:75
350.	Y. A., Nkpg, till en skolgosses underh., hos E. Malm ..	23:50
357.	K. G., Sthlm, till de nödl. ..	10:—
362.	L. S., Obbola, till Dagny Nordgren för de sjuka o. nödl.	25:—
363.	E. T., Krångfors, till Thyra Lindgren att anv. efter gottf.	10:—
367.	D. B., till Wille Begling att anv. efter gottf.	50:—
378.	A. J., till E. Malm, att anv. till de hungr. gm A. P., Grebo	10:—
379.	"Ett tackoffer för fred, till de nödl.	20:—
383.	N. N., till Maria Petterssons barnh.	2:50
393.	J. U., Värnamo, till gn kriget lidande kineser	35:—
395.	H. Mf. U., Holmsund, till Dagny Nordgren, att anv. efter gottf.	5:—
405.	Koll. i Immanuelskyrkan, Lidköping, till de nödl.	151:54
406.	"14 mars" till G. Carlén på födelsedagen, att anv. efter gottf.	25:—
407.	L. M. F., till bibelkv. Kuo underh. Chiehhsien	200:—
409.	"Ingeborgs vänner" till I. Ackzell, att anv. efter gottf. gm A. E., Katrineholm	65:—
425.	J. N., Kläckeberga, till de nödl.	20:—
	Kr.	2,546:86

Allmänna missionsmedel	***10,848: 43***
Särskilda ändamål	***2,546: 86***
S:a under febr. mån. 1938 Kr	***13,395: 29***

Med varmt tack till varje givare!

"Glädjens och fröjdens eder, ty eder lön är stor i himmelen." Matt. 5: 12.

Missionstidningen Sinims Land.

Organ för *Svenska Missionen i Kina,*

utkommer år 1938 i sin 43 årgång. Ansvarig utgivare: *Erik Folke.* Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl.

Tidningen utkommer med 20 nummer om året. Den innehåller uppbyggelseartiklar, brev från missionärerna, berättelser från missionsfältet, meddelanden om hemarbetet och missionsnotiser från olika fält.

Tidningen kostar: helt år kr. 2:25, tre kvartal kr. 1:75, halvår kr. 1:25, ett kvartal kr. 0:90.

Till utlandet kostar den kr. 2:75 pr. år.

Prenumeration kan verkställas på posten men ställer det sig fördelaktigare för missionen om den verkställes på vår Exp., Drottninggatan 55, Stockholm.

Redaktionen.

INNEHÅLL:

Varen vid gott mod. — Hemförlovade missionsvänner. — Från red. och exp. — Axplock. — En hälsning från Chiehhsien Sha. — Från missionärerna. — Redovisningar. — Missionstidningen Sinims Land.

Expedition: Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm. Telefon: 10 44 59. 10 54 73. Postgirokonto n:r 502 15.

Stockholm 1938. Boktr. A.-B. P. A. Palmers Eftr.

N:r 6. ÅRG. 43 25 MARS 1938 PREN.-PRIS 2: 25

MISSIONSTIDNINGEN

SINIMS LAND

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

BARNASKAPET.

MINNESORD

vid fröken Judith Hultqvists jordfästning i Hongkong d. 1 febr. 1938.

1 Joh. 3: 1—2.

Vår vän, kring vilken vi samlats till en sista högtid, hade sådan glädje av bibelord, som hon bevarat i minnet, särskilt sista veckorna, då hon icke längre orkade läsa. Ett av de ord hon oftast nämnde och som tyckes ha burit henne genom lidandet och avtynandet, var detta om barnaskapet. Och när jag nu stannat inför det, tyckes det mig, som om en kristen människas hela livsåskådning ligger innesluten i detta korta bibelord. Det säger allt vad vi behöva veta både om vårt liv i nutid och i framtid, både i tiden och i evigheten.

Detta är en kristens högsta bekännelse: "vi äro nu Guds barn". Det var ock Judith Hultqvists ära och glädje. Vi höra klangen liksom av förvånat, undrande jubel i dessa ord: "Sen vilken kärlek Fadern har bevisat oss därmed att vi få kallas Guds barn" — och icke blott kallas, aposteln tillägger "vilket vi ock ä r o". Huru ofattbart det än är för människotanken, att Han som leder universum kan "ha tid" och är villig att tänka på en enskild liten människovarelse och lyssna till hennes böner och taga befattning med hennes små bekymmer — det är dock en verklighet, erfaren av den kristne.

Denna visshet skänker ljus och innehåll och mål åt livet här på jorden. Vi kände alla, som kommo till fröken Hultqvists sjukbädd, att det strålade ut ljus och frid och trygghet från henne, och det blev oss till hjälp. Såsom ett tryggt Guds barn gick hon sin väg fram och gjorde sin missionsgärning härute i Kina. Faror mötte henne och lidanden fick hon gå igenom, men tron blott befästes därigenom.

Att vara Guds barn innebär också att ha fått förtroendet att vara Guds medarbetare till att leda andra fram till Honom, för att de också måtte få del i barnaskapet. Det var vår väns stora glädje att för andra få vittna om vad hon själv fått av Gud och så få draga andra med sig till Fadern. Gud välsignade också hennes tjänst, så att församlingen, där hon arbetade, tillväxte och hon fick bliva många till välsignelse. Tanken på själars frälsning fyllde alltid hennes hjärta. Det vare sagt icke henne utan hennes Herre till ära.

För oss, som lärde känna henne närmare först under hennes sjukdomstid, blev det särskilt levande att evangeliet om barnarätt hos Gud är ett ord icke blott till hjälp att leva och tjäna här i tiden, ja, icke blott till kraft att lida utan att tappa modet, att vila tryggt och tåligt mitt under smärtor och trötthet. Men ordet om barnaskap kastar ljus även över vägen på andra sidan dödens gräns, in i evigheten! Och det var det som särskilt skänkte vår avsomnade vän glädje och kom henne att gång efter gång upprepa de stora, trygga orden: "Vi äro nu Guds barn, och vad vi skola bliva, det är ännu icke uppenbart. Men det veta vi, att när han en gång uppenbaras, skola vi bliva honom lika, ty då skola vi få se honom sådan han är."

Det är ett sådant ödmjukt ord. Vi veta så litet om livet på den andra sidan, vi kunna icke beskriva det för varandra. Så ville Jesus och hans Fader att det skulle vara. Och dock, vi veta nog. Vår Frälsare har sagt att han vill att där han är där skola ock de som Fadern givit honom vara med honom och se hans härlighet (Joh. 17:24). Det var ett annat ord som också så ofta kom tillbaka i fröken Hultqvists samtal, ordet om "vad intet öga har sett och intet öra har hört, och vad ingen människas hjärta har kunnat tänka, vad Gud har berett åt dem som älska honom" (1 Kor. 2:9). Hon frågade en gång, vad jag trodde om livet i himmelen där de frälsta skola "stå inför Guds tron och tjäna Honom dag och natt i Hans tempel". Skall det vara blott lovsång eller skall det också bli ett arbete att utföra där? En fråga så betecknande för en missionär, som haft som sin stora glädje att få verka Guds verk och förhärliga Hans namn! Säkert skall Gud också i den fullkomliga världen giva oss uppdrag, och då skola vi ej längre hindras i vår tjänst av svaghet och synd, av sjukdom och död.

Men det rikaste av alla ord om livet på den andra sidan, är detta, att vi "skola bliva honom lika". Vi skola få skåda honom sådan han är och så gripas och fyllas av hans härlighet, att vi förvandlas till hans avbilder. Han blir den förstfödde bland många bröder, alla Guds barn!

Det var hennes hopp. Och det kom henne allt närmare under de sista timmarna. En gång då hon vaknade upp ur sin slummer, såg hon upp med strålande ansikte. Hennes vän frågade vad hon såg. "Ser Du Jesus"? "Ja, det är nog han", svarade hon. "Sådan är han, när han kommer." En stund senare, skänktes henne på nytt en syn, som styrkte hennes hopp. Hon lyfte handen och pekade mot väggen: "Det är lönen", sade hon, och vid hennes väns fråga, om hon såg segerkronan, svarade hon: "Ja, och där är en åt Dig också". Snart

efteråt somnade hon stilla in som ett trött barn — ett Guds trygga barn.

Och nu har hon nått den värld, som hon så ivrigt längtat efter och berett sig för. Nu är prövnings- och luttringstiden till ända och hon får se, det hon längtat efter, se Herren sådan Han är. Nu får hon vila i Hans kärlek och förvandlas till Hans avbild och tjäna Honom på ett fullkomligt sätt. Nu får hon erfara den slutliga, fulla innebörden i evangeliet att vi få vara Guds barn, i tiden och i evigheten. Gud give henne glädje i sin himmel! Gud hjälpe oss att kämpa den goda kampen, att leva som Guds barn här på jorden, så att en gång himmelens port må öppnas också för oss!

Amen!

Stig Hannerz.

Högtiden den 14 mars 1938.

Missionens sedvanliga högtid i Stockholm den 14 mars förenades i år med en minnesstund efter missionär *Judith Hultqvist*.

En talrik skara vänner samlades på K. F. U. M., och en stor stillhet och gripenhet präglade mötet.

Mötet började med sången: "Lägg ned det bekymmer som trycker dig här". D:r *Karl Fries* började med att säga, att det nog finns anledning till bekymmer. Allra närmast ha vi det bekymret, att vår käre missionsföreståndare Erik Folke inte är med oss i kväll. Han har en längre tid varit klen. Nu är han bättre, men vi bedja om Guds hjälp och välsignelse till fullständigt återvinnande av hälsa och krafter. Sorgen över vad som sker i Kina, särskilt på vårt fält, trycker honom så väl som alla som älska Kina. Vi kunna icke stå känslolösa inför vad som händer. Vi veta, att kriget nu står på vårt fält, men vi veta ej, huruvida våra missionsstationer äro hemsökta; förbindelserna med vårt fält äro avbrutna. Visst är dock, att denna nöd icke blott varit till skada. Det är många, som aldrig förr tänkt på andliga ting, som nu taga emot budskapet.

Syftet med vår sammankomst är ej blott tacksägelse och bön utan även offer.

Med tanke på detta vill jag läsa Rom. 12: 1—2. "Så förmanar jag nu eder, — vid Guds barmhärtighet att frambära edra kroppar till ett — offer —". Grunden till denna maning är Guds barmhärtighet, den barmhärtighet, som uppenbaras i Enfödde Sonens utgivande. Härom påminnas vi särskilt i denna passionstid. Det är detta faktum, som står som medelpunkt. Allt vårt offer skall ha sin grund i Guds barmhärtighet. Men offer kan bli en börda, som tynger, som vi skulle vilja vara av med. Då är det ej, som det skall vara, ej Guds barmhärtighet, som driver oss. Vi få ej heller låta oss fångas av denna världens väsen utan förnyas, genom att tvingas av Guds ande, som kommer till uttryck i Jesu lidande för oss. Det står i sv. ps. 89: "Det intet finns, som icke vinns av kärleken som lider". Det är svårt att tro detta, när man ser våldets framfart, men vi måste hålla fast vid det. Vilja vi få det riktigt uppenbart för oss, så må vi se på Petrus, han som fick lida så mycket. Han säger: därtill ären i kallade till att lida.

Det bibelställe vi gingo ut ifrån, talet om, att bära fram våra kroppar till ett offer, det kan man säga i bokstavlig mening var fallet med vår missionär Judith Hultqvist. Det är ej länge sedan

hon stod här och talade, strålande av hälsa, glädje och frid. Och frimodigt gick hon in i sin gärning i Kina. Så kom sjukdomen, men även därunder strålade hon ut frimodig glädje. Vittnesbörd har kommit från sjukhuset, att de aldrig förr haft en sådan patient. Hon fick bära fram sin kropp till ett härligt, Gud välbehagligt offer. Må Gud ge oss nåd, att leva ett sådant liv och dö en sådan död som hon.

Efter sången: "För alla helgon, som i kamp för tron", talade fröken *Lisa Blom.* Det var många minnen från hela den tid, Judith varit i S. M, K., som togs fram. Men det var också något annat, som omtalades. Ett offer, som skett, innan Judith föddes. Hennes föräldrar hade i bön följt den unge Erik Folke på hans resa till Kina, och de hade bett Gud, att det barn, som de väntade, skulle få gå in i Guds tjänst. När den lilla flickan var född, den 9 mars 1887, tog fadern henne i sina armar och böjde knä vid moderns bädd, och där överlämnade de sitt barn till Gud, för tjänst i Kina. Detta fick Judith veta, först då hon själv svarat ja på Mästarens kallelse och kom till sin mor för att tala om det.

När man först kom i beröring med Judith, fick man intryck av en försynt, ja, blyg ung flicka, men hela hennes människa talade utan ord om något, som bjöd till helg; man kände, att man stod på helig mark, det var Gud man såg i henne, fortsatte fröken Blom. Det var något annat också: hon trodde så litet om sig själv, och hon behövde så mycket uppmuntran för att tro, att Gud skulle ge, vad hon behövde för verket. Aldrig anade hon, att hon skulle få bli till så rik välsignelse, var hon gick fram. Vi minnas henne, sista gången hon var hemma, hur hon på våra "veckor" tog sig an de unga, en och en. Det blev samtal inför Gud, som hjälpte fram till avgörelse. Och vi minnas huru hon stod och talade om de fem bröden och två fiskarna, lagda i Frälsarens hand för att brytas. Inte är det svårt att läggas i Mästarens hand, men att vi måste brytas för att kunna användas, det är svårt. Men först då, när vi äro villiga att brytas av honom, kunna vi få bli till välsignelse. Hon var dock villig även till detta.

Vi tacka Gud, för vad han givit oss i hennes minne, och bedja, att det ej skall förblekna. Må det få hjälpa oss, att leva mera helt och fullt för Gud, så att vårt slut kan få bli likt hennes.

Missionär *Johannes Aspberg* talade därefter. Han började med att läsa ett upprop, som stod i Lunds Missionssällskaps tidning år 1884, om hjälp åt Kina. Sedan talade han om Judith som kamrat ute på fältet. Hur stilla och försynt gick hon ej sin väg fram, alltid villig att tjäna, var det behövdes. Hon var sjuksköterska bland kamraterna men även för kineserna. Men hon var också en själavårdare av stora mått. Det var ingen ovanlig syn att på morgnarna få se flera män och kvinnor vandra fram till Judiths rum. Där fingo de den hjälp, de behövde, och jag vet många fall, där hon tagit en kvinna vid handen och gått med henne till hennes hem och där hjälpt henne att bekänna någon ouppgjord synd. Hon hade ett oändligt tålamod då det gällde att ordna med bibelkurser för kvinnorna och föra dem in i ordet och fram till Gud. Hon har gjort en stor insats i arbetet.

I början av sin sjukdom yttrade hon en gång: "Jag är ej rädd för döden, men för vägen". Gud hjälpte henne på ett underbart sätt hela vägen.

När vi nu se på vad som sker i Kina, skola vi ej misströsta. Vi skola komma ihåg, att det som fötts av Gud kan ej värdslig makt förstöra. Från lidande till seger, kom ihåg det! Den kinesiska församlingen är fostrad i lidande. De kinesiska kristna äro vana att lida för Kristi skull, därför är Guds ord en kraft för dem. Det är vår tröst, då vi se på Kina. Detta, som nu går fram där, betyder ej tillbakagång, tvärtom. Gud har gjort stora ting. För varje ny nöd, ny nåd. Låt oss hjälpa Kina. "I allt detta vinna vi en härlig seger".

Härefter talade många av Judiths kamrater från fältet och många vänner här hemma, om vad hon fått betyda för dem och för många, många.

Fröken *Lisa Blom* frambar så denna hälsning från missionsföreståndare Folke, "att vi ej skola uppgiva hoppet, utan att vi nu behöva sätta in all vår kraft och att vår missions- och offergärning behövs kanske mera än någonsin förr".

Judith Hultqvists kista bäres till graven.

Så var det ordnat en offerstund: var och en fick gå fram och lägga sin gåva i offerskålen.

Doktor *Fries* läste så de angivna tacksägelse- och böneämnena, varefter bön och tack uppsändes till vår Fader i himmelen.

Efter samkvämet avslutades mötet av komminister *Joh. Hoff,* med ledning av Fil. 3: 20, "Vi hava vårt medborgarskap i himmelen, och därifrån vänta vi ock Herren Jesus Kristus såsom Frälsare."

H. B.

FRÅN REDAKTION OCH EXPEDITION

Läget på fältet.

Kriget har, enligt meddelanden i de dagliga tidningarna, nu nått vårt arbetsfält, åtminstone i provinsen Shansi.

Vi ha ej fått något svar på ett telegram, som sändes härifrån den 1 mars till missionär Blom, med förfrågan huru de våra hade det. Senare ha vi genom utrikesdepartementet och svenska ministern i Shanghai sökt att komma i förbindelse med dem. Men svar har ingått till utrikesdepartementet, att det är tvivelaktigt, om de kunna erhålla svar på sitt telegram till missionär Blom. Ministern meddelade, att han haft ett brev från missionär Blom daterat den 26 febr. Då var allt väl.

Under dessa allvarstider finnes endast ett vi kunna göra för våra missionärer och det lidande folket, och det är att bedja. Vi behöva bedja, att de må få den frimodighet och kraft de behöva för att kunna giva den hjälp, andlig och kroppslig, som det allvarliga läget kräver.

Bönemötena för S. M. K.

Vi påminna även denna gång om att bönemöten hållas *varje tisdag kl. 7 e. m. i Betesdakyrkan,* Floragatan 8, Stockholm, samt *varje fredag kl. 2 e. m. på Svenska Missionens i Kina expedition.* Varmt välkomna!

Sommarens Bibel- och Ungdomsveckor.

Som redan förut meddelats, komma vi att under sommaren anordna tre Bibel- och Ungdomsveckor. Den första i *Holsbybrunn,* Småland, den 21—27 juni. Vi hoppas att missionsföreståndare *Erik Folke* blir ledare för den veckan. Dessutom komma missionssekr. Martin Lindén och fröken Lisa Blom samt flera av våra missionärer, ev. Martin och Birgit Bergling, Maja Lundmark och Ebba Vidén att medverka. Därom få vi meddela senare.

Den andra "veckan" blir i *Mauritzberg* den 26—31 juli, och den tredje i *Skellefteå* i början av augusti. Program för alla tre veckorna komma att senare införas i vår tidning.

Kinalänkarna i Stockholm

samlas *torsdagen den 31 mars* kl. 7 e.m. på S. M. K:s expedition. Välkomna!

I Mästarens tjänst bland hemlösa flyktingar.

Det hände en gång i en av antikens storstäder, i samband med ett av dåtidens favoritnöjen, de grymma avrättningarna, att bland åskådarna befann sig en liten gosse. När den lille gossen på kvällen kom hem frågade hans fader honom, hur han haft det. Gossen svarade full av iver: O, så roligt pappa, jag fick tre stora karameller och en hel grädd-kaka, och så såg jag några lekande hundvalpar, det var så roligt.

När jag tänker på den lille gossens behållning av det grymma sorgespelet, så synes det mig, att han är en levande representant för den nuvarande mänsklighetens sätt att betrakta tillvaron. För våra nöjens och njutningars skull varken se, känna eller förstå vi vår nästas lidande eller vår grannes smärta. Förresten, varför använda "vi" beteckningen? Det är naturligare och rättare att säga "jag". Jag har aldrig haft den ringaste föreställning om hemskheten och grymheten av krigets fasor, förrän jag nu lever och tager del i själva smärtan och eländet.

Kanske dessa inledande rader kunna nå sitt avsedda mål nämligen att föra vår blick till vad livet i verkligheten är, att låta oss, befriade från barnets sätt att se, överblicka livets stora slagfält med dess jämmer av döende, kval och förtvivlan.

I sällskap med den mycket energiske och sällskaplige läraren Tung vandrar jag nedåt den smala, långa bygatan på väg mot den stora flyktingbaracken, ett skrämmande fult skjul, där de hemlösa och hopplöst utfattiga krigsflyktingarna kunna taga sitt tillfälliga hemvist. Den sjunkande januarisolen lyser med sin mattförgyllda strålglans på lerbruna huslängor, i vråar och prång, och gör med sitt skiftande spel av dagrar och skuggor den annars döda staden sällsport levande. Så finnes det ändå något av skönhet, vila och ro i denna atmosfär av ångest och örlig, och blicken vill magasinera den harmoni, skönhet och frid, som visserligen endast består i några korta, flyktiga minuter av aftonsolens glans. Ändock skänker den det mått av mod, som fordras för att frimodigt kunna blicka in i av nöd och svält slitna och fårade människoansikten.

Vi hinna lagom fram till "olyckshuset" innan solen dalar bakom bergens naggade och nakna kammar. Nu är också slöjan av harmoni och skönhet brutalt frändragen, och jag mötes av den verkliga nödens och fattigdomens hjälplöshet. Den sura lukten av fattigdom och försakelse slår kväljande emot mig då jag söker finna en framkomlig väg i de täta och alltmer tätnande leden av trashankar. Det är en tillvaro på svältgränsen, där man står med ena foten i djurens värld, delande deras villkor och bostad, som jag stiger ned i för att under några korta, flyende minuter vittna om honom, som var föraktad och övergiven av människor, en smärtornas man, förtrogen med krankhet, och som var sargad för våra överträdelsers skull och slagen för våra missgärningars skull.

Den hemlösa, vanlottade och vanmäktiga skaran, krigets avskrap, samlas omkring oss två evangelii förkunnare för att åtminstone fördriva några av detta livets hopplösa minuter. — Hur tro ni, kära läsare, att kyrkorummet tar sig ut i denna nakna, tarvliga och motbjudande verklighet. Föga lik de konstnärligt fulländade tempelbyggnader, där varje detalj utformats till något stämningsfullt. Tag bort allt detta, stryk med fattigdomens gråaste grått över alla detaljerna. Vi få hålla för näsan, då vi stiga

in i denna predikolokal, här luktar fattigdom till den grad, att det vill driva oss på flykten. Predikstolen är en rankig pall på tre ben, vid sidan av den är en avskrädeshög, och på den får jag, för Kristi skull, kasta min egen smak och mina fördomar för att vinna Kristus och göra honom känd.

Jag samlar mina tankar i en kort bönesuck, fylld av det kvidande hjärtats stora bedrövelse och kval, och blickar ut över den rörliga och rolösa massan i köldknäppande januariskymning. Vilka smärtans och förtvivlans ansikten möta icke min blick! Här finnas föräldrar och barn, vars ögon fuktas av bittra sorgetårar över sönderskjutna och mördade anhöriga.

Här framför mig står en eländigt klädd man, som framförallt fängslar mig. Han har ett gulvitt ansikte, brinnande ögon och svart hår, ett ansikte, som på något vis påminner om en imperators. Mitt budskap: "Kommen till mig, I alla som ären betungade", fängslar och griper honom, och något centnertungt och hårt löses i hans obevekliga ansikte. Sedermera fick jag höra hans livshistoria. Före kriget levde han under framgångens solsken, främmande för livets börda, kamp och tyngd. Så kommo krigets vilda vågor och förvandlade arbetets solsken till en lidandets skugga. Han berättade själv ungefär följande: "Fienden hotade provinshuvudstaden. Det moderna kriget med flyg, tanks och gas tvingade mig att lämna mina ägodelar och med hustru och barn söka säkerhet i södra delen av provinsen. Flykten skedde under besinningslös panik. Icke många mil från huvudstaden siktades flyktingskaran av fiendens jaktplan, som från låg höjd öppnade en förödande kulspruteeld. Min hustru och mina barn kasta sig ned mot marken — men försent. Kulorna ha redan borrat igenom deras kroppar. På knä vid de dödas kroppar tyckte jag, att livet icke var annat än lidande och smärta, kval och förtvivlan."

Jag ser den förtvivlade mannen. Herre, vilket hav av tårar, vilket oändligt lidande. En människotrasa var han, men nu först skickad att höra och ana evangeliets hemlighet: "Kommen till mig". Jag tänker: "Även om du gräte ett hav av tårar, står det fast, att Gud skall avtorka alla tårar från dina ögon."

I som läsen detta, bedjen Gud, att vårt arbete bland krigets olycksbarn må bära evig frukt.

Eder i detta lidande land kämpande

Arne Bendtz.

Yuncheng den 9 jan. 1938.

Högtid i Tali.

Den 23 januari 1938 firade Tali församling en stor högtid, då vår käre, värderade äldste Huei invigdes till pastor. En sådan högtid förekommer så sällan inom vår mission, att jag anser den värd att beskrivas. Varför den firas så sällan beror på att vi ha den bestämmelsen, att en kinesisk församling, som väljer infödd pastor, måste också svara för hans underhåll. Undantag har givits, dels, där missionens medel huvudsakligen använts för underhållet, dels sådana fall, där pastorn varit förmögen nog att underhålla sig själv. Vår församling har valt en pastor, som de också vilja underhålla och de ha redan insamlat en dryg halvårslön åt honom.

När herr Huei blev kristen var han läkare på Röda Korsets sjukhus i Tali. Han började snart nog att aktivt deltaga i församlingens verksamhet dels som söndagsskollärare, dels som predikant. När den stora främlingsfientligheten började 1926 och missionärerna året därpå fingo order att lämna inlandet och bristen på arbetare var stor, trädde Huei in i arbetet. Hans hedniska bekanta och vänner hånade honom, och sade, att det var skada att han blivit så tokig, att han lämnade en tjänst, där han kunde förtjäna stora summor för att bli "den utländska lärans" tjänare för endast tiondedelen så stor lön! Men varken Huei eller hans hustru ångrade detta steg. De voro båda ett hjärta och en själ, när det gällde Herrens verk.

Församlingen valde honom snart till äldste, och den uppgiften skötte han med stort nit och utan att falla offer för den så vanliga kinesiska synden, att ta hänsyn till "ansiktet", d. v. s. för honom blev sanningen viktigare än personens ställning etc. Efter två års studier i Shekow teologiska skola blev han vid hemkomsten vald till pastor, och det var därför under stor glädje som representanter för de olika utstationerna samlades här till högtiden i söndags.

Invigningen leddes av vår äldste missionär på fältet, den 70-årige Hugo Linder. Missionärerna Hjärtberg och Nordberg samt de kinesiska pastorerna Kao och Wang assisterade. Efter den högtidliga invigningen, då missionär Linder frågade och fick Hueis svar på de framställda frågorna om trosbekännelsen, villighet att tjäna som pastor m. m., sjöng några bibelskoleelever en för tillfället övad sång. De assisterande läste sina bibelord, varpå Huei, omgiven av de övriga fem pastorerna, knäböjde under det Guds välsignelse nedbads över den nye pastorn.

Pastor Kao, också en av denna församlings medlemmar, fastän han haft sin tjänst på annat håll, höll därefter ett kort tal, vari han påminde församlingen om deras plikter gent emot sin pastor.

1) Församlingen bör komma ihåg, att arbetaren är värd sin lön,
2) att ej låta pastorn ensam bära alla bördor, och tro, att när de fått en pastor, så skall allas bördor lastas av på honom;
3) kom ihåg, att bedja för pastorn, hörsamma hans förmaningar, så att hans räkenskap en gång ej kommer att bli för svår varken för honom eller er själva.

Därefter var det tillfälle för vem som så önskade, att gå fram och önska Guds välsignelse över vår nye pastor.

Efter gemensam middag, då församlingen bjöd flera tiotal gäster på middag, samlades vi åter i kapellet till nattvardsgudstjänst. Nu var det pastor Kao, som ledde mötet, varpå pastorerna Wang och Huei tjänstgjorde vid utdelningen av de heliga håvorna. Pastor Kao talade så gott om vad Herren giver sina barn. Ej endast frälsning, utan än mera har han att giva, och så fingo vi i Rom. 8 läsa om vad Gud har i beredskap för oss alla, som tro och taga emot; v. 9, Guds Ande bor i oss; v. 14, Anden leder, driver, Guds barn; v. 16, Anden vittnar, att vi äro Guds barn, arvingar som skola förhärligas; v. 26, Andens hjälp i vår svaghet; v. 32, "allt med Honom"; v. 37, segervinnare.

Hela dagen var i sanning en dag i Guds gårdar, utan något missljud, utan något störande. Inte ens japanska flygplan fingo komma den dagen och störa vår högtid. Hade det varit normala tider hade vi naturligtvis fått flera både missionärer och kinesiska vänner med att dela vår glädje, men på grund av kriget hindrades de att komma. Svårigheterna att resa denna tid, och svårigheterna för våra kineser att lämna sina hem, voro hinder för många. Men vi voro ändå nog för att så gott som fylla vårt kapell. Och med glädje tacka vi Herren för hans stora nåd mot vår församling, då vi fått vår kinesiska pastor, som vi under åratal bedit om och väntat på. Vill ni, som läsa detta, komma ihåg att bedja för honom. Moody sade en gång, att de som mest utsättas för fiendens pilar, äro de, som vilja giva sina liv i Herrens tjänst. Därför behöva Herrens tjänare särskilt bäras fram i uthållig förbön. Bed också för församlingen här, att den i fortsättningen också må offra de medel som behövás för pastorns och hans familjs underhåll.

Ingeborg Ackzell.

Tali, She. den 27 jan. 1938.

Expedition: Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm.
Telefon: 10 44 59. 10 54 73. Postgirokonto n:r 502 15.

Stockholm 1938. Boktr. A.-B. P. A. Palmers Eftr.